

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิทยานิพนธ์ งานวิจัย

112x 131143

ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
ในจังหวัดสระบุรี

นายอมร พงษ์สว่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2564

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นายอมร พงษ์สว่าง แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ เกียรติเจริญ)

กรรมการ

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.รัชนิดา ไสยรส)

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา)

กรรมการ

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพรร์ สุนทร)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ สุทธิชัย)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร)

คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
ในจังหวัดสระบุรี

ผู้วิจัย : นายอมร พงษ์สว่าง

ปริญญา : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพรร์ สุนทร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ สุทธิชัย

ปีการศึกษา : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี (2) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี (3) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ตามความคิดเห็นของผู้พิการในจังหวัดสระบุรี ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระยะเวลาพิการ อาชีพ รายได้และระดับการศึกษาแตกต่างกัน (4) เพื่อศึกษาปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี และ (5) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างคือผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี คำนวณตามสูตรทาโร ยามาเน่ จำนวน 400 คน และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สมมติฐานเปรียบเทียบใช้ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และข้อเสนอแนะผู้วิจัยจะสรุปเนื้อหา จัดกลุ่มและดำเนินการแจกแจงความถี่และพรรณาคความ

ผลการวิจัย พบว่า (1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 (2) คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 (3) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี พบว่า อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (4) ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี พบว่า ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมส่งผลต่อคุณภาพชีวิต ได้ร้อยละ 35.10 และ (5) ข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี พบว่า ควรมีการสนับสนุนส่งเสริมด้านการทำงาน การฝึกอบรมวิชาชีพ การพัฒนาที่อยู่อาศัย และการยอมรับทางสังคมดังนั้น สามารถเขียนสมการถดถอยได้ดังนี้ $Y' = 2.527 + .151(X_8) + .084(X_9) + .055(X_{10}) + .070(X_{11})$

คำสำคัญ: คุณภาพชีวิต; คุณภาพชีวิตของคนพิการ; ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title : Factors affecting the quality of life of people with hearing and interpretive disabilities in Saraburi Province.

Researcher : Mrs.Amorn Pongsawang

Degree : Master of Public Administration (Public and Private Management)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisor : Assistant Professor Dr.Sitthiporn Soonthorn
Assistant Professor Dr.Watcharin Sutthisai

Year : 2021

Abstract

This research has a purpose; (1) To study the level of factors affecting the quality of life of people with hearing or interpretive disabilities. in Saraburi province; (2) To study the level of quality of life of people with hearing or interpretive disabilities in Saraburi province; (3) To compare personal factors affecting the quality of life of people with hearing or interpretive disabilities. in Saraburi province according to the opinions of people with disabilities in Saraburi province having sex age status disability period career Income and level of education are different; (4) To study the social support factors affecting the quality of life of people with disabilities to the quality of life of people with hearing or communicative disabilities. in Saraburi province; and (5) To study the recommendations on factors affecting the quality of life of people with hearing and interpretive disabilities. in Saraburi province, It is quantitative research. using questionnaires as a research tool. The sample group was hearing impaired or interpretive in Saraburi Province Calculated according to the taro Yamane. number 400 people and statistics used in data analysis including frequency distribution percentage value average and standard deviation the comparative hypothesis analysis uses t-test and one-way analysis of variance. by determining the

statistical significance at level.05 and suggestions, the researcher will summarize the content Group and perform frequency distributions and descriptions.

The results of the research found that; (1) Factors affecting the quality of life of people with hearing and interpretive disabilities in Saraburi province overall, it's at a high level. Has an average of 4.05; (2) Quality of life of people with hearing or communicative disabilities in Saraburi province Overall, it's at a high level. has an average of 4.00; (3) Compare individual factors affecting the quality of life of people with hearing or interpretive disabilities. in Saraburi province found occupation, income, and level of education different affects the quality of life of people with hearing or communicative disabilities in Saraburi province statistically significantly different at the level 0.05; (4) Social support factors affecting the quality of life of people with disabilities to the quality of life of people with hearing or communicative disabilities in Saraburi province found social support factor affect the quality of life get percentage 35.10; and (5) Recommendations on factors affecting the quality of life of people with hearing and interpretive disabilities in Saraburi province found there should be a support to promote work. Vocational training housing development and social acceptance, therefore, the regression equation can be written as quality of life of people with hearing or communicative disabilities in Saraburi Province $Y' = 2.527 + .151(X_8) + .084(X_9) + .055(X_{10}) + .070(X_{11})$

Keyword: Quality of Life, Quality of Life of People with Disabilities, Factors Affecting Quality of Life

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาระดับนี้ สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก อาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยให้คำแนะนำ ปรึกษา ดูแลเอาใจใส่และเสียสละเวลาในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของงานวิจัยครั้งนี้ ทำให้วิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง และขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิจัยทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการศึกษาระดับนี้ ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความรู้ จนผู้วิจัยสามารถนำมาใช้ในการทำงานวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ทำยนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ ดร.เสนห์ พงษ์สว่าง คุณแม่จันทิรา พงษ์สว่าง บุตรสาวเด็กหญิงฮานชาห์ พงษ์สว่าง และภรรยา คุณสุกัญญา ไทยเจริญ ที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนงบประมาณจนสำเร็จการศึกษา คุณค่าของวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอยกขอยกคุณงามความดีให้แก่บิดา มารดาและบูรพาจารย์ทุกท่าน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิจัยฉบับนี้ตลอดไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นายอมร พงษ์สว่าง

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.4 สมมติฐานการวิจัย	6
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	8
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	11
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	12
2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคนพิการ	12
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต	19
2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการ	30
2.4 กฎหมาย นโยบาย และแผนที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ	36
2.5 ข้อมูลคนพิการจังหวัดสระบุรี.....	42
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
2.7 กรอบแนวคิดของการวิจัย	50

หัวข้อเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	51
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	51
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	53
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	55
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	55
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
บทที่ 4 ผลการวิจัย	59
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
4.2 ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	96
5.1 สรุป	96
5.2 อภิปรายผล	100
5.3 ข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก	107
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย	108
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่น	116
ภาคผนวก ค หนังสือตรวจค่า IOC	123
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์	127
ภาคผนวก จ ตรวจค่า IOC	132
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	140
ประวัติผู้วิจัย	141

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	ค่าระดับของความสัมพันธ์ 57
4.1	ค่าความถี่ ร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 62
4.2	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม: ภาพรวม 65
4.3	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์..... 66
4.4	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม ด้านการสนับสนุนทางการประเมิน 66
4.5	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม ด้านการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร..... 67
4.6	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม ด้านการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงิน และแรงงาน 68
4.7	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการ ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ภาพรวม 69
4.8	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการ ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านสุขภาพร่างกาย..... 70
4.9	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการ ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านสุขภาพจิตใจ 70
4.10	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการ ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล 71
4.11	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการ ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ด้านสัมพันธภาพทางสังคม..... 72
4.12	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการ ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านสิ่งแวดล้อม 73
4.13	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการ ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ด้านความเชื่อส่วนบุคคล 73

ตารางที่	หน้า
4.14 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวน คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามเพศ โดยใช้ t-test.....	75
4.15 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวน คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตาม: อายุ	76
4.16 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวน คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือ สื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตาม: สถานภาพ.....	78
4.17 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวน คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือ สื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตาม: ระยะเวลาพิการ	80
4.18 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวน คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือ สื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามอาชีพ.....	82
4.19 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของคุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามอาชีพ: ด้านสุขภาพร่างกาย.....	84
4.20 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของคุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามอาชีพ: ด้านสุขภาพจิตใจ	85
4.21 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของคุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามอาชีพ: ด้านสิ่งแวดล้อม.....	86
4.22 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวน คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือ สื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามรายได้.....	87
4.23 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของคุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามรายได้: ด้านสุขภาพร่างกาย.....	88
4.24 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของคุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามรายได้: ด้านสิ่งแวดล้อม	89
4.25 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวน คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือ สื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา	91
4.26 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของคุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา: ด้านสัมพันธภาพทางสังคม.....	93

ตารางที่	หน้า
4.27 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression) เพื่อศึกษา ปัจจัย การสนับสนุนทางสังคม กับ คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ในจังหวัดสระบุรี	94
4.28 ค่าความถี่ ร้อยละ จำแนกตามข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการ ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี	95

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	50
-----	----------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560-2564 กำหนดวิสัยทัศน์ “คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง ดำรงชีวิตอิสระ ในสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างยั่งยืน” ภายใต้ยุทธศาสตร์แห่งความเท่าเทียม (EQUAL) ได้แก่ เสริมพลังคนพิการและองค์กรด้านคนพิการให้มีศักยภาพและความเข้มแข็ง (Empowerment) พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ขจัดการเลือกปฏิบัติ เพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง (Quality Management) เสริมสร้างความเข้าใจและเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง (Understanding) สร้างสภาพแวดล้อมและบริการสาธารณะที่ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ (Accessibility) ส่งเสริมการบูรณาการเครือข่ายและสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างยั่งยืน เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ท่านต้องเข้าใจก่อนว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง การดำรงชีวิตในระดับที่เหมาะสมของมนุษย์ตามสภาพความจำเป็นพื้นฐานในสังคม ซึ่งสนองต่อสิ่งที่ต้องการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและความคิดอย่างเพียงพอจนก่อให้เกิดความสุข ตลอดทั้งการมีสุขภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี คุณภาพชีวิตที่ดีนับเป็นสิ่งสำคัญและเป็นจุดหมายปลายทางของบุคคล ชุมชนและประเทศชาติโดยรวม หากประชากรในชาติด้อยคุณภาพ แม้ว่าประเทศนั้นจะมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์เพียงใดก็ไม่อาจทำให้ประเทศชาตินั้นเจริญและพัฒนาให้ทันหรือเท่าเทียมกับประเทศที่มีประชากรที่มีคุณภาพ (มลิวัลย์ ธรรมแสง, 2561) จะเห็นว่าคุณภาพชีวิตมีความสำคัญต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทย เกิดขึ้นอย่างสอดคล้องกับพัฒนาการในเชิงกฎหมาย นโยบาย และกลไกระดับต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ภาคประชาสังคม องค์กรของคนพิการ และองค์กรเพื่อคนพิการมาอย่างต่อเนื่อง (แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560-2564, 2560)

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง ผู้ที่สูญเสียสมรรถภาพทางการได้ยินเนื่องจาก อวัยวะการได้ยิน ทำให้มีผลกระทบต่อบุคคลนั้น ๆ ลักษณะของความบกพร่องทางการได้ยินสามารถ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ หูตึง และหูหนวก คนหูหนวก หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการได้ยินมาก จนไม่สามารถเข้าใจการพูดผ่านทางการได้ยิน ไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟัง ซึ่งบุคคลที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินจะมีปัญหาในการพูดคือ พูดได้น้อย หรือพูดไม่ชัด ต้องใช้ภาษาท่าทางหรือ ภาษามือส่งผลให้มีปัญหาในการใช้ภาษา (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงการ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2559) ซึ่งนอกจากนี้ยังพบว่า มีผู้ที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยินหรือสื่อความหมาย จำนวน 278,550 คน คิดเป็นร้อยละ 17.78 ของความพิการทั้งหมด ซึ่งสูงเป็นลำดับที่ 2 ของประเภทความพิการทั้งหมด และแนวโน้มใน พ.ศ. 2564 ประชากรของ ประเทศไทยจะมีจำนวนประชากร จำนวน 73.08 ล้านคน และจะมีคนพิการ จำนวน 2,196,482 คน โดยจำแนกเป็นคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย จำนวน 387,696 คน (คณะกรรมการ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2563) ซึ่งจะเห็นได้ว่าจำนวนคนพิการทางการ ได้ยินหรือสื่อความหมาย มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นทุกปี เป็นเรื่องที่น่าเสียดายหากคนที่มีความผิดปกติ ทางด้านการได้ยินหรือคนพิการทางการได้ยินแต่กำเนิดจะต้องสูญเสียการได้ยินไปตลอดชีวิต เพราะ หากบุคลากรของชาติที่จะเติบโตขึ้นในอนาคต จะต้องกลายเป็นคนพิการและอาจทำให้รู้สึกไร้ค่า ในการใช้ชีวิตในสังคม ทั้งที่ความเป็นจริงพวกเขามีความสามารถเพียงแต่ขาดโอกาสทางการสื่อสาร เท่านั้น การช่วยเหลือคนกลุ่มนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญพ่อแม่ ผู้ปกครองก็มีความสำคัญในการช่วยเหลือหรือ แก้ไขปัญหาลูกที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้สามารถมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น สามารถ เข้าใจว่าอะไรถูกหรือผิด สามารถเรียนรู้ทักษะชีวิตสำหรับแก้ปัญหาและสามารถเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ ที่รู้หน้าที่ความรับผิดชอบของตนเองได้ พ่อแม่ถือเป็นบุคคลสำคัญที่จะต้องมอบบทบาทใกล้ชิดกับลูกมาก ที่สุดให้การสร้างคุณสมบัติเหล่านี้ให้เกิดขึ้นกับเขา (ปิณณ์พัฒน์ จันทร์สว่าง, 2556)

สำหรับประเทศไทยแล้วได้มีการพัฒนาด้านกฎหมาย เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้มีบทบัญญัติเพื่อคุ้มครองสิทธิคนพิการโดยเฉพาะ อย่างยิ่งมาตรา 30 กำหนดให้การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่าง ในเรื่องความพิการจะกระทำมิได้ และมาตรา 54 กำหนดให้คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จาก สวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐรวมทั้ง บุคคลวิกลจริตย่อมได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ และมาตรา 80 (1) กำหนดให้รัฐต้อง

สงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่คนพิการหรือทุพพลภาพให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและสามารถพึ่งพาตนเองได้ (คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2563) ซึ่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ มีเจตนารมณ์เพื่อกำหนดแนวทางและปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในทุกระดับให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และกำหนดแนวทางการคุ้มครองคนพิการเพื่อมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพราะเหตุสภาพทางกายหรือสุขภาพรวมทั้งกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากรัฐ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิคนพิการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพทั่วถึง เหมาะสมและเป็นธรรมทั้งทางด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ฯลฯ (ณฤทัย เกตุหอม, 2555)

ในปัจจุบันมีคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ที่ไม่สามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสม ทำให้คนพิการประเภทนี้คือการสื่อสารกับบุคคลอื่น ซึ่งหากบุคคลที่สื่อสารกับคนพิการ ไม่มีความรู้ความเข้าใจถึงปัญหาในการสื่อสารของคนพิการนั้น ก็เป็นไปได้ยากที่จะสามารถสื่อสารให้เข้าใจกันได้ คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย จึงเป็นกลุ่มคนพิการที่รับรู้และเข้าถึงสิทธิได้ยาก (สายทิพย์ ปิ่นเจริญ, 2558) นอกจากนี้ ธีราพร ดาวเจริญ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเข้าถึงสวัสดิการสังคมสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินใน อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรียังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าถึงสวัสดิการสังคมรวมถึงยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิคนพิการตามมาตรา 20 แห่ง พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้ครบตามจริง แต่ต้องการขึ้นทะเบียนผู้พิการก็เพียงเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิบางประการ เช่น สิทธิการรับเบี้ยยังชีพคนพิการ 800 บาทต่อเดือน ส่วนปัญหาและความต้องการแตกต่างกันออกไปตามประเภทของการใช้สิทธิตามสวัสดิการสังคมนั้น ๆ ตามแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ด้านการแพทย์ การศึกษา อาชีพ และสังคม

จากข้อมูลคนพิการในจังหวัดสระบุรีซึ่งในจังหวัดสระบุรีมีคนพิการทั้งสิ้น จำนวน 80,108 คน แบ่งเป็นความพิการด้านการเคลื่อนไหว อันดับ 1 จำนวน 40,898 คน รองลงมาความพิการด้านสติปัญญา จำนวน 16,350 คน รองลงมาตามลำดับ ความพิการด้านการได้ยินหรือสื่อ จำนวน 16,093 คน ความพิการด้านจิตใจหรือพฤติกรรม จำนวน 11,337 คน ความพิการด้านการมองเห็น จำนวน 8,191 คน ลำดับที่พบความพิการน้อยที่สุดในเขตพื้นที่คือความพิการด้านการเรียนรู้ จำนวน 2,103 คน

ในขณะที่เดียวกันยังพบว่ามีความพิการที่ไม่ระบุประเภท จำนวน 3,968 คน ในปี 2558 สปสช. เขต 4 สระบุรี ได้รับการจัดสรรงบประมาณฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ (สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ, 2563)

ซึ่งในปัจจุบันปัญหาเรื่องคุณภาพชีวิตคนพิการทางการได้ยิน คือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดของบุคคลทั่วไป แม้มีกฎหมาย บังคับอย่างชัดเจนในวิธีปฏิบัติต่อคนพิการด้านต่าง ๆ รวมถึงทัศนคติความเชื่อของคนทั่วไปที่มองมายังคนพิการและนำมาซึ่งการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการอย่างไม่ถูกต้อง ทำให้คนพิการ มีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันและเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมกับบุคคลทั่วไปได้อย่างยากลำบาก อันเนื่องมาจากมีความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญาและการเรียนรู้และมีความต้องการจำเป็นด้านต่าง ๆ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตและมีส่วนร่วมในสังคมปกติ สุขได้อย่างบุคคลทั่วไป การประกอบอาชีพของคนพิการ ซึ่งในปัจจุบันยังคง พบว่า คนพิการถูกกีดกันด้านการประกอบอาชีพ อันเนื่องมาจากคนพิการไม่สามารถที่จะปฏิบัติงานได้เทียบเท่ากับคนปกติทั่วไป ถึงแม้ว่าภาครัฐพยายามที่จะจัดบริการทางด้านอาชีพให้แก่คนพิการเพิ่มมากขึ้น แต่ก็ยังพบปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึงบริการทางด้านอาชีพของรัฐแก่คนพิการปัญญาเรื่องคุณภาพชีวิตคนพิการทางการได้ยิน หรือสื่อความหมาย ต้องยึดหลักการเรื่องโอกาสที่เท่าเทียมกันและการปฏิบัติต่อคนพิการทั้งชายและหญิง (สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ, 2557)

เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ซึ่งบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินย่อมจะประสบปัญหาและมีความต้องการที่แตกต่างกัน เนื่องจากความบกพร่องทางการได้ยินย่อมส่งผลต่อการดำเนินกิจวัตรประจำวันและการเข้าถึงกิจกรรมทางสังคมต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาและความต้องการในการเข้าถึงสวัสดิการสังคมเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและสำหรับการนำไปศึกษาต่อยอดในประเด็นอื่น ๆ ในภายภาคหน้า

1.2 คำถามวิจัย

1.2.1 ระดับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับใด

1.2.2 ระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับใด

1.2.3 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ตามความคิดเห็นของผู้พิการในจังหวัดสระบุรี ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระยะเวลาพิการ อาชีพ รายได้และระดับการศึกษา เป็นอย่างไร

1.2.4 ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี มีอะไรบ้าง

1.2.5 ข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

1.3.2 เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

1.3.3 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ตามความคิดเห็นของผู้พิการในจังหวัดสระบุรี ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระยะเวลาพิการ อาชีพ รายได้และระดับการศึกษาแตกต่างกัน

1.3.4 เพื่อศึกษาปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

1.3.5 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี อยู่ระดับมาก

1.4.2 ระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี อยู่ระดับมาก

1.4.3 ผู้พิการในจังหวัดสระบุรี ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระยะเวลาพิการ อาชีพ รายได้และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน

1.4.4 ปัจจัยคุณภาพชีวิตของคนพิการด้านปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยการสนับสนุนทางด้านอารมณ์ ปัจจัยการสนับสนุนทางการประเมิน ปัจจัยการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงินและแรงงาน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำนวน 6 ด้านประกอบด้วย ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านความเชื่อส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยและเอกสารเกี่ยวกับปัจจัยคุณภาพชีวิตของคนพิการ โดยปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระยะเวลาพิการ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา ตามแนวคิดของ สุวภา จรดล (2556) และ คุณภาพชีวิตคนพิการ จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านความเชื่อส่วนบุคคลตามแนวคิดของ คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (2563)

และศึกษาคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี (คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2563)

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.2.1 ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ผู้พิการในจังหวัดสระบุรี จำนวน 16,093 คน (สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ, 2563) ที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 60 ปี

1.5.2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี คำนวณตามสูตร Yamane (1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

1.5.3 ขอบเขตด้านตัวแปรในการวิจัย

1.5.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการสนับสนุนคุณภาพชีวิตคนพิการ ดังนี้

1) ปัจจัยส่วนบุคคล แบ่งออกเป็น

1.1) เพศ

1.2) อายุ

1.3) สถานภาพ

1.4) ระยะเวลาพิการ

1.5) อาชีพ

1.6) รายได้

1.7) ระดับการศึกษา

2) ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม แบ่งออกเป็น

2.1) การสนับสนุนทางด้านอารมณ์

2.2) การสนับสนุนทางการประเมิน

2.3) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร

2.4) การสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงิน และแรงงาน

1.5.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ประกอบด้วย

1) ด้านร่างกาย

2) ด้านจิตใจ

3) ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล

- 4) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม
- 5) ด้านสิ่งแวดล้อม
- 6) ด้านความเชื่อส่วนบุคคล

1.5.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดสระบุรี

1.5.5 ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม พ.ศ.2564

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณภาพชีวิต หมายถึง การรับรู้ความพึงพอใจในการดำรงชีวิต การมีความสุข การรับรู้สถานะของบุคคลในการดำเนินชีวิตในสังคม โดยสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในสภาพแวดล้อมของบุคคลภายใต้วัฒนธรรม ค่านิยม ความต้องการ และบริบทของสังคมของบุคคลในการดำรงชีวิตในสังคม ตามวิถีชีวิตของแต่ละบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามกาลเวลาที่เปลี่ยนไปของสภาพแวดล้อม

คนพิการ หมายถึง คนที่ถูกจำกัดความสามารถหรือเกิดข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป เนื่องจากมีความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญาและการเรียนรู้ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษ ด้านต่าง ๆ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตและมีส่วนร่วมในสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป หรือในอีกนัยหนึ่งกล่าวคือ คนพิการคือ เป็นความเสียหายเปรียบของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ที่เกิดจากความชำรุดหรือความสามารถบกพร่อง เป็นผลที่ทำให้บุคคลนั้น ไม่อาจแสดงบทบาท หรือทำอะไรให้เหมาะสมสอดคล้องตามวัย สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมได้ (WHO)

คุณภาพชีวิตของคนพิการ หมายถึง สภาพชีวิตที่แต่ละบุคคลรู้สึกว่าคุณภาพชีวิตของตนเองมีความสุข ความต้องการ ความพึงพอใจในชีวิต เกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดี ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมและสิ่งแวดล้อม ภายใต้บริบทของวัฒนธรรม และมาตรฐานของสังคมและสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของคนพิการ ประกอบด้วย 4 ด้านคือ

1. ด้านร่างกาย (Physical Domain) หมายถึง การรับรู้สภาพทางด้านร่างกายของคนพิการ ซึ่งมีผลต่อชีวิตประจำวัน เช่น การรับรู้สภาพความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย การรับรู้ถึงความรู้สึก สุขสบาย ไม่มีความเจ็บปวดของร่างกาย การรับรู้ถึงความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บปวดทางร่างกาย ได้การรับรู้ถึงผลกำลังในการดำเนินชีวิตประจำวัน การรับรู้เรื่องการนอนหลับและพักผ่อน รวมทั้งการรับรู้ถึงความเป็นอิสระที่ไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น การรับรู้ถึงความสามารถในการทำงาน ซึ่งการรับรู้เหล่านี้มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. ด้านจิตใจ (Psychological Domain) หมายถึง การรับรู้สภาพทางจิตใจของตนเอง เช่น การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อตนเอง ภาพลักษณ์ของตนเอง ความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง ความมั่นใจในตนเอง การรับรู้ถึงความคิด ความจำ สมาธิ การตัดสินใจ การรับรู้ถึงความสามารถในการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ของตน การรับรู้ถึงความรู้สึกว่าชีวิตของตนมีความหมาย รวมทั้งรับรู้ถึงความสามารถในการจัดการกับความเศร้า ความกังวล เป็นต้น

3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Social-Relationship Domain) หมายถึง การรับรู้เรื่องความสัมพันธ์ของตนกับบุคคลอื่น การที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคม การรับรู้ว่าได้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคม รวมถึงการรับรู้ในเรื่องอารมณ์ทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

4. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Domain) หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ว่าคุณภาพชีวิตดีและมั่นคงในชีวิต การรับรู้ว่ามีที่อยู่อาศัยที่ดี สิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ปราศจากมลพิษต่าง ๆ การคมนาคม มีแหล่งประโยชน์ด้านการเงิน สถานบริการทางสุขภาพ และสังคมสงเคราะห์ การรับรู้ว่าคุณภาพชีวิตดีมีโอกาสที่จะได้รับรู้ข่าวสาร หรือฝึกฝนทักษะต่าง ๆ การรับรู้ว่าคุณภาพชีวิตดีมีกิจกรรมในเวลาว่าง เป็นต้น

ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ที่ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ให้มีคุณภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเป็นเฉพาะบุคคลของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ประกอบด้วย

1. เพศ หมายถึง การแบ่งแยกความต้องการของกลุ่มตัวอย่างได้โดยดูจากเพศ เป็นเกณฑ์ เพื่อเป็นเกณฑ์แต่ละเพศ ที่มีความแตกต่างกัน มักจะมีทัศนคติการรับรู้ และการตัดสินใจแตกต่างกัน

2. อายุ หมายถึง ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน เช่น ระยะการพัฒนากายภาพ สุขภาพ ประสบการณ์ ความเห็นหรือความเชื่อเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม

3. สถานภาพ หมายถึง สถานภาพเป็นคุณลักษณะทางประชากรที่สำคัญที่เกี่ยวกับเรื่องทาง เศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย ได้รวบรวมและแบ่งแยกประเภทของสถานภาพสมรส ดังนี้ โสด สมรส หม้ายและหย่าร้าง

4. ระยะเวลาพิการ หมายถึง ระยะเวลาพิการของผู้พิการ ที่จะช่วยพัฒนาความสามารถ ในการดูแลตนเองได้ดีขึ้น สามารถเรียนรู้และยอมรับในสถานการณ์ต่าง ๆ

5. อาชีพ หมายถึง การทำงานหาเลี้ยงชีพ อาชีพบทบาทของคนทำงานเป็นตัวก่อให้เกิด ความพึงพอใจในชีวิตอาชีพจะส่งผลต่อเศรษฐกิจและรายได้ของครอบครัว

6. รายได้ หมายถึง เป็นปัจจัยพื้นฐานของชีวิตซึ่งจะนำไปสู่การมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ตลอดจนการบริการสุขภาพอนามัยที่มีคุณภาพ คนพิการที่มีรายได้สูง จะสามารถสนองตอบความต้องการของตัวเองได้มากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ

7. การศึกษา หมายถึง การศึกษาที่แตกต่างกันมีความรู้สึกนึกคิดอุดมการณ์และความ ต้องการที่แตกต่างกัน คนทั่วไปมักจะสนใจหรือยึดแนวความคิดในแนวสาขาของตนเป็นสำคัญ และบุคคลมักมีลักษณะบางประการที่แสดงหรือบ่งชี้ถึงพื้นฐานการศึกษาหรือสาขาวิชาที่เรียนมา

ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม หมายถึง แรงสนับสนุนทางสังคมในด้านความช่วยเหลือให้ได้รับ การห่วงใยและเป็นที่ยก เป็นที่ต้องการและมีคุณค่า ซึ่งประกอบด้วย

1. การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ หมายถึง การได้รับความไว้วางใจ คำปรึกษาในการต่อสู้ ชีวิตคนพิการ การได้รับการช่วยเหลือและรับฟังปัญหาต่าง ๆ จากบุคคลรอบข้าง พุดคุยแลกเปลี่ยน ประสบการณ์กับบุคคลอื่นในสังคม เป็นการแสดงออกก่อให้เกิดความสุข

2. การสนับสนุนทางการประเมิน หมายถึง การได้รับการยอมรับ การยกย่อง คำชมเชย การรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลรอบข้าง เป็นที่ต้องการของคนในสังคม รู้สึกมีความภูมิใจในตนเอง ซึ่งทำให้คนพิการเกิดความมั่นใจ สามารถอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่นได้ในสังคม

3. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การได้รับคำแนะนำ ข้อเสนอแนะทิศทางการช่วยเหลือคนพิการ หรือข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากผู้นำชุมชนและเพื่อนบ้าน และการเข้าร่วมกิจกรรมสำคัญของสังคม ตลอดจนได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านการแพทย์และการบำบัดจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งจะสามารถนำไปใช้ในการแก้สถานการณ์ของปัญหาที่กำลัง เผชิญอยู่ได้ของคนพิการ

4. การสนับสนุนทางด้านเครื่องมือ สิ่งของและการเงินและแรงงาน หมายถึง การช่วยเหลือโดยตรงต่อความจำเป็นของคนพิการในเรื่อง อาชีพ แรงงาน สวัสดิการทางการแพทย์ การรักษาพยาบาล และเงิน รวมถึงการจัดการเครื่องช่วยความพิการและอุปกรณ์ในการฝึกอาชีพอีกด้วย

คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย หมายถึง ผู้ที่มีความผิดปกติ หรือมีความลำบากในการได้ยินเสียงที่พูดในลักษณะปกติ ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากหูตึงหรือหูหนวก บุคคลเหล่านี้จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์พิเศษ เช่น เครื่องช่วยฟัง (คนหูตึง) หรือ ต้องใช้ภาษามือในการสื่อสาร (คนหูหนวก) พิการทางการสื่อความหมาย หมายถึง ผู้ที่พูดไม่ชัด หรือมีความผิดปกติทางการพูดเป็นอย่างมาก จนทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารกับผู้อื่น หรือการมีความผิดปกติทางสมอง ที่ทำให้ไม่สามารถเข้าใจคำพูดของผู้อื่นได้

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ได้ทราบระดับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ในจังหวัดสระบุรี

1.7.2 ได้ทราบระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

1.7.3 ได้ทราบการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

1.7.4 ได้ทราบปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

1.7.5 ได้ทราบข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

1.7.6 ข้อเสนอแนะที่ได้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาข้อมูล แผน โครงการ นโยบายเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคนพิการ
2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต
3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการ
4. กฎหมาย นโยบาย และแผนที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ
5. ข้อมูลคนพิการจังหวัดสระบุรี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดของงานวิจัย

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคนพิการ

ก่อนปี ค.ศ. 2534 แนวคิดเกี่ยวกับคนพิการของสังคมไทยมีทัศนะว่าคนพิการจำเป็นที่จะต้องได้รับการสงเคราะห์เลี้ยงดูให้มีชีวิตรอด ด้วยความเมตตาสงสารตามหลักมนุษยธรรมโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันหรือฟื้นฟูให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้เฉกเช่นบุคคลทั่วไปในสังคม จนกระทั่งมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 จึงเริ่มให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งด้านการแพทย์ การศึกษา การฝึกอาชีพและม้งานทำ รวมถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม ตามกฎหมายฉบับนี้ให้ความหมายของ “คนพิการ” ว่าเป็นคนที่มีความผิดปกติ หรือบกพร่องทางร่างกาย ทางสติปัญญา หรือทางจิตใจ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือการเน้นไปที่ความพิการของปัจเจกบุคคล และพยายามแก้ไขปัญหาของแต่ละคน โดยลดความพิการหรือขจัดความพิการด้วยวิธีทางการแพทย์ ทางอุปกรณ์ หรือการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สิ่งทั้งหลาย

เหล่านี้ส่วนมากเน้นรูปแบบทางการแพทย์ (Medical Model) ต่อมาในปี พ.ศ. 2550 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 ซึ่งกฎหมายฉบับใหม่นี้มีมุมมองต่อมิติของ “คนพิการ” ที่กว้างขวางยิ่งขึ้น กล่าวคือคนพิการ หมายถึงบุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญาการเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านใดด้านหนึ่งเพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป (สุภา จรตล, 2556)

2.1.1 ความหมายของคนพิการ

ความหมายของคนพิการ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 กล่าวว่า “คนพิการ” หมายถึง บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันเนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรมสติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างบุคคลทั่วไป

รุ่งชฎาพร ใจยา (2558) สามารถอธิบายความหมายของคนพิการ ได้ว่าคนพิการ คือบุคคลหนึ่งอาจมีความบกพร่อง โดยไม่พิการและพิการโดยไม่เกิดการเสียเปรียบก็ได้ หากได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว หรือมีสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพสิ่งเหล่านี้สามารถเยียวยาความบกพร่องที่มีอยู่ได้ และจะไม่ส่งผลทำให้บุคคลนั้นเกิดความเสียเปรียบในการดำรงชีวิต เช่น คนตาบอดทำงานที่ใช้สายตาไม่ได้ แต่สามารถใช้คอมพิวเตอร์ที่มีเสียงประกอบได้ สามารถเล่นดนตรี เป็นนักกีฬาได้ เป็นต้น

องค์การสหประชาชาติในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิของคนพิการ กล่าวว่า “ความพิการ” หมายถึง บุคคลใดก็ตามที่มีความบกพร่องในความสามารถทางร่างกายหรือจิตใจไม่ว่าจะเป็นมาแต่กำเนิดหรือไม่ก็ตาม จนทำให้ไม่แน่ใจว่า จะสามารถดำรงชีวิตได้เช่นคนปกติ ไม่ว่าจะเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดได้ด้วยตนเอง

องค์การอนามัยโลก ได้ให้ความหมาย “ความพิการ” ไว้ 3 ระดับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจง่าย ดังนี้ คู่มือปฏิบัติงานด้านเวชกรรมฟื้นฟูสำหรับแพทย์เกี่ยวกับการป้องกันและฟื้นฟูสมรรถภาพบุคคลที่มีความพิการ เล่มที่ 1 (2538) กล่าวว่า ความผิดปกติหรือความบกพร่อง (Impairment) หมายถึง การสูญเสียหรือความผิดปกติของโครงสร้างหรือการทำงานของร่างกาย จิตใจ หรือสรีระวิทยา จะเป็นชั่วคราวหรือถาวรก็ได้ หมายรวมถึงความพิการของอวัยวะ (Anomaly) ความสูญเสียหรือขาดหายของอวัยวะ ตลอดจนกลไกของร่างกาย (Body Mechanism) และระบบการทำงานของจิตใจ (Mantel Function System) เช่น สายตาข้างใดข้างหนึ่งเกิดมัว พร่า หรือมองไม่เห็น แขนขาเกิดเป็นอัมพาต หูเกิดสูญเสียการได้ยิน เกิดมีอาการทางจิตทางประสาท

2.1.2 ประเภทของความพิการ

ในประเทศไทยมีหน่วยงานที่จัดจำแนกความพิการคือ กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงศึกษาธิการ โดยกระทรวงสาธารณสุขได้ออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทความพิการเพื่อวัตถุประสงค์ในความฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยแบ่งออกเป็น 5 ประเภท และกระทรวงศึกษาธิการได้จำแนกความพิการเป็น 9 ประเภท เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการและศักยภาพของคนพิการอย่างแท้จริง ซึ่งการจำแนกประเภทความพิการของทั้งสองหน่วยงานมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน ดังนี้

2.1.2.1 การจำแนกประเภทของความพิการ

1) การจำแนกประเภทความพิการของกระทรวงสาธารณสุขกระทรวงสาธารณสุขได้ออกกฎกระทรวง เพื่อกำหนดประเภทความพิการและเกณฑ์การจำแนกประเภทตาม ข้อกำหนดในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 โดยแบ่งเป็น 5 ประเภท ได้แก่ คนพิการทางการมองเห็น คนพิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย คนพิการทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว คนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรมคนพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การจำแนกประเภทไว้ ดังนี้ (กฎกระทรวงฉบับที่ 2 พ.ศ. 2537)

1) คนพิการทางการมองเห็น ได้แก่

ก. คนที่มีสายตาข้างที่ดีกว่าเมื่อใช้แว่นตาธรรมดาแล้วมองเห็นน้อยกว่า 6/18 หรือ 20/70 ลงไป จนมองไม่เห็นแม้แต่แสงสว่างหรือ

ข. คนที่มีสายตาแคบกว่า 30 องศา

2) คนพิการทางการได้ยิน หรือการสื่อความหมาย ได้แก่

ก. คนที่ได้ยินเสียงความถี่ 500 Hz หรือ 1000 Hz หรือ 2000 Hz ในหูข้างที่ดีกว่าที่มีความดังเฉลี่ยดังต่อไปนี้ สำหรับเด็กอายุไม่เกิน 7 ปี เกิน 40 เดซิเบลขึ้นไป จนไม่ได้ยินเสียง สำหรับคนทั่วไป เกิน 55 เดซิเบล ขึ้นไป จนไม่ได้ยินเสียง

ข. คนที่มีความผิดปกติหรือความบกพร่องในการเข้าใจ หรือการใช้ภาษาพูดจนไม่สามารถสื่อความหมายกับคนอื่นได้

3) คนพิการทางการเคลื่อนไหว

ก. คนที่มีความผิดปกติหรือความบกพร่องทางร่างกายที่เห็นได้อย่างชัดเจน และไม่สามารถประกอบกิจวัตรหลักในชีวิตประจำวันได้

ข. คนที่มีความสูญเสียความสามารถ มือ แขน ขา หรือ ลำตัวอาจเนื่องมาจากแขนหรือ ขา ขาด อัมพาตหรืออ่อนแรง โรคข้อหรืออาการปวดเรื้อรัง รวมทั้งโรคเรื้อรังของระบบการทำงานของร่างกายอื่น ๆ ที่ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจวัตรหลักในชีวิตประจำวันหรือดำรงชีวิตในสังคมเพียงคนปกติได้

4) คนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม ได้แก่ คนที่มีความผิดปกติหรือมีความบกพร่องทางจิตใจหรือสมองในส่วนของการรับรู้ อารมณ์ ความคิดจนไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมที่จำเป็นในการดูแลตนเองหรืออยู่ร่วมกับผู้อื่น

5) คนพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ ได้แก่ คนที่มีความผิดปกติหรือความบกพร่องทางสติปัญญาหรือสมอง จนไม่สามารถเรียนรู้ด้วยวิธีการศึกษาปกติได้

ในการวินิจฉัยความพิการแต่ละประเภท กระทรวงได้กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในสังกัดโรงพยาบาลของกระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจและโรงพยาบาลอื่น ๆ ที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดเป็นผู้วินิจฉัยความพิการดังกล่าว

2.1.2.2 การจำแนกประเภทความพิการของกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดประเภทความพิการไว้ 9 ประเภท (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2562) ดังนี้

1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงระดับตาบอดสนิท อาจแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

ก. คนตาบอด หมายถึง คนที่สูญเสียการมองเห็นมากจนต้องใช้อักษรเบลล์หรือใช้วิธีการฟังเทป หรือแผ่นเสียงการเรียนการสอน หรือการตรวจวัดความชัดของสายตาข้างดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับ 6/60 หรือ 20/200 ลงมาจนบอดสนิท

ข. คนเห็นเลือนลาง หมายถึงคนสูญเสียการเห็นแต่ยังสามารถอ่านอักษรตัวพิมพ์ที่ขยายใหญ่ได้หรือต้องใช้แว่นขยายอ่าน หากตรวจวัดสายตาความชัดของสายตาข้างดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับระหว่าง 6/18 หรือ 20/70 ถึง 20/60 หรือ 20/200 หรือมีลานสายตาแคบกว่า 30 องศา

2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางด้านการได้ยิน หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับ หูตึงน้อย ถึง ระดับหูหนวก อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

ก. คนหูหนวก หมายถึง ผู้ที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยินไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟังก็ตาม โดยมาตรฐานสากลคนหูหนวกคือ ผู้ที่ไม่ได้ยินตั้งแต่ที่ 90 เดซิเบล ขึ้นไป

ข. คนหูตึง หมายถึง ผู้ที่มีการได้ยินเหลืออยู่เพียงที่จะรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยิน ไม่ว่าจะใช้เครื่องช่วยฟังหรือไม่ก็ตาม โดยทั่วไปจะใช้เครื่องช่วยฟังเมื่อมีระดับการได้ยินอยู่ระหว่าง 60-90 เดซิเบล

3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง คนที่พัฒนาการช้ากว่าคนปกติทั่วไป เมื่อวัดระดับสติปัญญาโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานแล้วมีสติปัญญาต่ำกว่าบุคคลปกติทั่วไป และความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ปกติอย่างน้อย 2 ทักษะหรือมากกว่า เช่น ทักษะการสื่อความหมาย ทักษะทางสังคม การดูแลตนเอง การเรียนวิชาการ เพื่อชีวิตประจำวัน เป็นต้น

4) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ หมายถึง คนที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์ อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือหลายส่วนขาดหายไป กระดูกและกล้ามเนื้อพิการ เจ็บป่วยเรื้อรัง มีความพิการทางระบบประสาท มีความลำบากในการเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา ในสภาพปกติ ทั้งนี้ไม่รวมคนที่มีความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ได้แก่ ตาบอดหูหนวก อาจแบ่งเป็นประเภทดังนี้

ก. โรคของระบบประสาท เช่นโรคอัมพาตเนื่องจากสมองพิการ โรคลมชัก

ข. โรคระบบกล้ามเนื้อและกระดูก เช่น ข้ออักเสบ เท้าปุก โรคกระดูกอ่อนโรคอัมพาต กล้ามเนื้อลีบ กระดูกสันหลังคด

ค. การไม่สมประกอบมาตั้งแต่กำเนิด เช่น โรคคีรัยะโต แขนขาด้วนเตี้ยแคะแต่กำเนิด

ง. สภาพความพิการ และความบกพร่องทางสภาพอื่น ๆ ได้แก่ สภาพการพิการอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุและโรคติดต่อ เช่น ไฟไหม้ แขนขาด โรคโปลิโอ โรค-เยื่อぶสมองอักเสบจากเชื้อไวรัส และอันตรายจากการคลอด ความบกพร่องทางสุขภาพ เช่น หอบหืด โรคหัวใจ วัณโรค ปอด ปอดอักเสบ

5) บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง คนที่มีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษา ซึ่งจะมีผลทำให้มีปัญหาในการฟัง การพูด การคิด การอ่าน การเขียน การสะกดหรือการคำนวณรวมทั้งสภาพความบกพร่องในการรับรู้ สมองได้รับบาดเจ็บ การปฏิบัติงานของสมองสูญเสียไป

6) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา หมายถึง คนที่มีความบกพร่องในเรื่องการออกเสียงพูดที่ไม่ใช่สาเหตุของการสูญเสียการได้ยิน เช่น เสียงผิดปกติ อัตราความเร็วและจังหวะการพูดผิดปกติ หรือคนที่มีความบกพร่องในเรื่องของความเข้าใจ และหรือการใช้ภาษาพูด การเขียน และหรือระบบสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งอาจเกี่ยวกับรูปแบบของภาษา เนื้อหาของภาษาและหน้าที่ของภาษา

7) บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ หมายถึง คนที่แสดงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากเด็กปกติทั่วไปและพฤติกรรมเบี่ยงเบนนี้ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็กและผู้อื่น เป็นผลมาจากความขัดแย้งของเด็กกับสภาพแวดล้อม หรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในตัวเด็กซึ่งทำให้ไม่สามารถเรียนรู้ ขาดสัมพันธภาพกับเพื่อนหรือผู้เกี่ยวข้องมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กในวัยเดียวกันมีความเก็บกดทางอารมณ์โดยแสดงออกทางร่างกายซึ่งบางคนมีความบกพร่องที่เป็นปัญหาอย่างมากและปัญหาพฤติกรรมนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่เป็นที่ยอมรับทางสังคม

8) บุคคลออทิสติก หมายถึง คนที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคม ภาษาและการสื่อความหมาย พฤติกรรม อารมณ์และจินตนาการ ซึ่งมีสาเหตุเนื่องมาจากการทำงานของสมองบางส่วนที่ผิดปกติไป ลักษณะของบุคคลออทิสติก มีดังนี้

ก. มีความบกพร่องทางปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เช่น ไม่มองสบตาบุคคลอื่น ไม่มีการแสดงออกทางสีหน้า กิริยาท่าทาง เล่นกับเพื่อนไม่เป็น ไม่สนใจที่จะทำงานร่วมกับใคร ไม่เข้าใจพฤติกรรมของคนอื่น

ข. มีความบกพร่องทางการสื่อสารทั้งด้านการใช้ภาษาพูด ความเข้าใจ ภาษา การแสดงกริยาสื่อความหมายซึ่งมีความบกพร่องหลายระดับ ตั้งแต่ไม่สามารถพูดจา สื่อความหมายได้เลย หรือพูดได้แต่ไม่สามารถสนทนาโต้ตอบกับผู้อื่นได้อย่างเข้าใจ บางคนพูดแบบ เสียงสะท้อนหรือเลียนแบบ ทวนคำพูด บางคนจะพูดซ้ำแต่ในเรื่องที่ตนสนใจ มีการใช้สรรพนามสลับที่ ระดับเสียงพูดอาจมีความผิดปกติ

ค. มีความบกพร่องทางด้านพฤติกรรมและอารมณ์ บางคนมีพฤติกรรมซ้ำ ๆ ผิดปกติการแสดงออกทางอารมณ์ไม่เหมาะสมกับวัย บางคนมีอาการก้าวร้าวรุนแรงเมื่อเปลี่ยนสิ่งแวดล้อม

ง. มีความบกพร่องด้านการรับรู้ทางประสาทสัมผัส การใช้ประสาทสัมผัส ทั้งห้า คือ การรับรู้ทางการเห็น การตอบสนองต่อการฟัง การสัมผัส การรับกลิ่นและรสที่มีความแตกต่าง เช่น บางคนชอบมองแสง บางคนรับเสียงบางเสียงไม่ได้ เป็นต้น

จ. มีความบกพร่องด้านการใช้วัยยะต่าง ๆ อย่างประสานสัมพันธ์กันการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย รวมทั้งการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก มีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหวผิดปกติ การใช้กล้ามเนื้อเล็กในการหยิบจับไม่ประสานสัมพันธ์กัน

ฉ. มีความบกพร่องด้านการจินตนาการไม่สามารถแยกเรื่องจริง เรื่องสมมุติหรือประยุกต์วิธีการจากเหตุการณ์หนึ่งไปสู่อีกเหตุการณ์หนึ่งได้ เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ยาก ไม่สามารถจัดระบบความคิดทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน

ช. มีความบกพร่องด้านสมาธิ มีความสนใจที่สั้น วอกแวกง่าย

9) บุคคลพิการซ้อน หมายถึง คนที่มีสภาพความบกพร่องหรือความพิการมากกว่าหนึ่งประเภทในบุคคลเดียวกัน เช่น คนปัญญาอ่อนที่สูญเสียการได้ยิน เป็นต้น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต

2.2.1 ความหมายของคุณภาพชีวิต

เพ็ญประภา ไสวดี (2558) กล่าวว่า คุณภาพชีวิต หรือภาษาอังกฤษใช้คำว่า Quality of Life หมายถึง ระดับความเป็นอยู่ที่ดีที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลสามารถรับรู้ได้ คุณภาพชีวิตไม่ใช่มาตรฐานการครองชีพ (Standard of living) กล่าวคือ ไม่สามารถวัดคุณภาพชีวิตได้อย่างชัดเจน ไม่อาจชี้วัดคุณภาพชีวิตได้โดยตรง

ณฤทัย เกตุหอม (2555) กล่าวว่า คุณภาพชีวิต ประกอบด้วยคำ 2 คือคำว่า คุณภาพ หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ที่ดีของตัวบุคคลหรือสิ่งของ ชีวิต หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ ดังนั้น คุณภาพชีวิต (Quality of Life) หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ที่ดีของตัวบุคคล นอกจากนี้ยังมีคำอื่นที่ใช้อธิบายคุณภาพชีวิตที่มีความหมายใกล้เคียงกัน อาทิเช่น ความสุข (Happiness) ความผาสุก (Well-Being) ความพึงพอใจในชีวิต (Life Satisfaction) คุณค่าของชีวิต (Value of Life)

คำว่า “คุณภาพชีวิต” เป็นคำที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาเรามักจะใช้กับโครงการพัฒนาต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบุคคล และสังคมให้บรรลุถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เช่น การมีสุขภาพอนามัยที่ดี การอบรมสั่งสอนให้ผู้คนยึดมั่นในคุณธรรม เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รู้จักการพัฒนาความคิดความสามารถ และสติปัญญา การพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยภาพรวม มีจุดมุ่งหมายที่เหมือนกันประการหนึ่งคือ เพื่อให้ประชากรในสังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขความเจริญ ความสมบูรณ์ ในปัจจุบัน “คุณภาพชีวิต” ถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาประเทศ ดังนั้น เป้าหมายสำคัญของการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นด้านด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ฯลฯ ล้วนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ ประชากรของประเทศมีคุณภาพชีวิตที่ดี (มลิวัลย์ ธรรมแสง, 2561)

ธีราพร ดาวเจริญ (2559) กล่าวว่า ในปัจจุบันมีนักวิชาการสาขาต่าง ๆ เช่น สังคมวิทยา มานุษยวิทยา เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ จิตวิทยา ศิลปะศาสตร์ และอื่น ๆ ได้ให้นิยามให้ความหมาย หรือคำจำกัดความของ คุณภาพชีวิตไว้มากมาย ซึ่งมีความหมายคล้ายกันและแตกต่างกัน จึงไม่มีคำจำกัดความที่แน่นอนตายตัว อย่างไรก็ตาม นักวิชาการได้กล่าวถึง ความหมายของ คุณภาพชีวิตไว้ดังนี้

วรารักษ์ คำนนท์ (2560) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิต หมายถึง การมีสภาพความเป็นอยู่ และการดำเนินชีวิตที่ดี ใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข ในระหว่างเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัย โดยสามารถวัดได้จากความพึงพอใจของนิสิตโดยสามารถรับรู้ได้จากสภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคม รวมไปถึงการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการใช้ชีวิตของนิสิตโดยผ่านการรับรู้ และประเมินด้วยตนเอง

เพ็ญประภา ไสวดี (2558) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิต หมายถึง การดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ และมีความสุข คุณภาพของคนสังคมจะดีหรือไม่ดีเป็นความรู้สึกของคนแต่ละคนที่มีต่อมุมมองชีวิตของตนเอง เป็นความคิดรวบยอดของแต่ละคน เป็นการรับรู้ต่อความรู้สึกพอใจและไม่พึงพอใจในชีวิตของตนเอง อาจจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นผลรวมของความรู้สึกส่วนตัว คุณภาพชีวิตมีหลายมิติ ขึ้นอยู่กับความต้องการขั้นพื้นฐานของแต่ละคน เช่น ด้านร่างกาย จิตใจ สังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อม ดังนั้นคุณภาพชีวิตจึงเป็นการรับรู้เชิงมนคติ เป็นนามธรรม ไม่มีค่านิยมที่แน่นอน แตกต่างกันไปตามพื้นฐานของบุคคล ขึ้นอยู่กับความรู้สึกพึงพอใจและไม่พึงพอใจในชีวิตของแต่ละบุคคล

ณฤทัย เกตุหอม (2555) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิต หมายถึง ความพึงพอใจและการมีความสุขในชีวิต เป็นชีวิตที่มีความสมบูรณ์ทางด้านร่างกายจิตใจ มีปัจจัยทางด้านวัตถุที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม ได้รับการยอมรับจากสังคม สามารถทำประโยชน์ให้กับตนเอง สังคม และประเทศชาติได้

มลิวลัย ธรรมแสง (2561) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิต หมายถึง ระดับการมีชีวิตที่มีความสุข มีความพึงพอใจทั้งทางด้านวัตถุ และจิตใจ รวมทั้งค่านิยม สังคม และสิ่งแวดล้อม และเป้าหมายในการดำเนินชีวิตของแต่ละคน

ธีราพร ดาวเจริญ (2559) สรุปได้ว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง ความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต ภายใต้อุสขภาพทางด้านร่างกาย และจิตใจที่สมบูรณ์ อยู๋ภายในสภาพแวดล้อมที่ดี และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

สายทิพย์ ปิ่นเจริญ (2558) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิต หมายถึง สภาพชีวิตความเป็นอยู่โดยทั่วไปของแต่ละบุคคล รวมถึงสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เป็นชีวิตที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สามารถทำประโยชน์ให้กับตนเองและผู้อื่นให้ประสบผลสำเร็จ

ญาณี ศิริภัทรโสภณ (2562) ได้ให้ความความของคุณภาพชีวิต หมายถึง ตัวบ่งชี้ให้ทราบถึง ระดับความรู้สึกที่มีความสุขของมนุษย์ มีความพึงพอใจด้านการดำรงชีวิต ทั้งทางด้านสภาพร่างกายและจิตใจ รวมทั้งสภาพสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่ดี ที่สามารถทำให้แต่ละบุคคลมีชีวิตที่สมบูรณ์แบบยั่งยืน เมื่อบุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีแล้ว บุคคลสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกันกับคุณภาพชีวิตของตัวนักเรียน เนื่องจากนักเรียนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญในการพัฒนาต่าง ๆ ของสังคม ถ้านักเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดี จะพร้อมในการทำหน้าที่ของตนเองได้มีประสิทธิภาพ สามารถแสวงหาความรู้และนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาต่าง ๆ เพื่อประโยชน์แก่ตนเอง สถานศึกษา ชุมชน สังคมและประเทศต่อไป

สุพิน นายอง (2553) ได้ให้ความหมายคุณภาพชีวิต หมายถึง สถานะความเป็นอยู่ที่ดี ทั้งทางร่างกายและจิตใจ อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ อยู่ในสภาพแวดล้อมและสังคมที่ดี มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีความพร้อมและสามารถที่จะดำรงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองให้สอดคล้องกับค่านิยมทางสังคม และสิ่งแวดล้อม สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และปัญหาที่สลับซับซ้อนได้

มลิวลัย ธรรมแสง (2561) สรุปได้ว่า คุณภาพชีวิต คือ การที่บุคคลสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข ปรับตัวเข้ากับสภาพสังคม ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมรอบตัว สามารถอยู่ได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาหรือเป็นภาระของผู้อื่น ทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น รวมทั้งมีสุขภาพที่ดี ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ได้รับการยอมรับจากชุมชนและสังคม

คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (2563) ได้สรุปว่าคุณภาพชีวิต หมายถึง สภาพของชีวิตที่สมดุลกันทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมในสังคมที่ทำให้สมาชิกในชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ณฤทัย เกตุหอม (2555) ได้สรุปว่าคุณภาพชีวิต หมายถึง การรับรู้ความพึงพอใจ และการรับรู้สภาวะด้านร่างกาย จิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคม และสภาพแวดล้อมของบุคคลในการดำเนินชีวิตในสังคม ได้แก่ การมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี ไม่เจ็บป่วยจนเป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตรู้สึกผ่อนคลายทางด้านจิตใจ มีความพึงพอใจในรายได้ และการสนับสนุนจากเพื่อนและครอบครัว ตลอดจนการรับรู้ และพึงพอใจในสภาพแวดล้อมภายใต้วัฒนธรรมบริบททางสังคม และวิถีของแต่ละบุคคล

นอกจากนี้คุณภาพชีวิตยังมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการรับรู้และความรู้สึกของบุคคล ซึ่งเกิดจากความรู้อแลประสบการณ์เดิม ที่มีความเชื่อมโยงกับภาวะสุขภาพของบุคคล (พิกุล นันทชัยพันธ์, 2539) หรือรวมเรียกว่า สุขภาพชีวิต เป็นสุขภาพแบบองค์รวม (Holistic Care) แต่สามารถพิจารณาแยกได้เป็น สุขภาพกายและสุขภาพจิต (สุชาติ โสมประยูร, 2546)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ และการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคม ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และวัฒนธรรม สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพสังคม ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมรอบตัว มีความพึงพอใจต่อการดำรงชีวิต ทั้งทางด้านสภาพร่างกายและจิตใจ และสามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.2.2 องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต

คุณภาพชีวิตในความหมายของนักวิชาการมีความแตกต่างกัน ตามแนวคิด และมุมมองการให้คุณค่าที่มีความหลากหลาย องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต จึงย่อมมีความแตกต่างกันไปตามการให้ความหมาย องค์ประกอบซึ่งเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพชีวิตจึงมีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

คณะกรรมการบริหารวิชาบูรณาการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กล่าวถึง องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตในสังคมที่น่าอยู่ ควรประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้ 1) มีอาหาร เครื่องนุ่งห่มและที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม 2) มีสุขภาพอนามัยที่ดี 3) มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 4) มีความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต 5) มีการศึกษาที่ดี 6) ครอบครัวมีความสุข 7) มีงานที่ดีเป็นที่พอใจ 8) มีสภาพแวดล้อมที่ดีและสะอาด 9) มีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดี 10) มีศีลธรรมจริยธรรมประจำใจ 11) มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น 12) มีสิทธิและโอกาสเสมอภาคและมิขบพบาทในสังคม

สุภา จรดล (2556) ได้แบ่งประเภท องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตออกเป็น 2 ประเภท คือ องค์ประกอบทางด้านกายภาพ ได้แก่ อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ฯลฯ และองค์ประกอบทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ การศึกษา การมีงานทำ การบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข สภาพแวดล้อมในการทำงาน ฯลฯ

รุ่งชฎาพร ใจยา (2558) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบคุณภาพชีวิต ได้แก่ สภาพทางเศรษฐกิจ สุขภาพ สภาพแวดล้อม การพึ่งพาตนเอง และการทำกิจกรรม

ณฤทัย เกตุหอม (2555) กล่าวถึง องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตว่าเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งจำแนกได้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ คือ

1. มีความสุขสบายทางด้านร่างกายและวัตถุ ทางด้านร่างกาย ได้แก่ การมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ทางด้านวัตถุ ได้แก่ การมีบ้านน่านอยู่ มีอาหารที่ดี มีเครื่องอำนวยความสะดวก

2. มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เช่น ความสัมพันธ์กับคู่สมรส บิดามารดา ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง และบุคคลอื่น ๆ นอกจากการมีบุตรและการเลี้ยงดูบุตรก็ถือเป็นความสัมพันธ์ด้านนี้ด้วย

3. การมีกิจกรรมในสังคมและชุมชนมีโอกาสสนับสนุนและช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม

4. มีพัฒนาการด้านบุคลิกภาพ และมีความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ตามพัฒนาการ เช่น การมีพัฒนาการทางสติปัญญา การเรียนรู้ สนใจการเรียนรู้และการเข้าใจตนเอง รู้จุดบกพร่องของตนเอง มีงานที่น่าสนใจทำ ได้รับผลตอบแทนที่ดี และการแสดงออกในทางสร้างสรรค์

5. มีสันตนาการ เช่น อ่านหนังสือ ฟังดนตรี หรืออื่น ๆ และมีส่วนร่วมในสังคม

มลิวีย์ ธรรมแสง (2561) กล่าวว่า องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต ควรวัดใน 5 ด้าน คือ

1. ความรู้สึกสนุกสนานในการดำรงชีวิต (Zest of Life) คือ การมีความสุขความพึงพอใจในสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นกิจกรรมของชีวิตประจำวัน

2. ความตั้งใจและความอดทนในการดำเนินชีวิต (Resolution and Fortitude) คือ การคิดว่าชีวิตมีความหมายและยอมรับอย่างเด็ดเดี่ยวในชีวิตเป็นอยู่

3. ความสมดุลระหว่างความปรารถนาและได้รับความสำเร็จตามเป้าหมาย (Congruence Between Desired and Archived Goals) คือ ความรู้สึกประสบความสำเร็จในเป้าหมายสำคัญที่ตั้งใจว่าจะทำ

4. อัตมโนทัศน์ (Self-Concept) คือ การยึดถือความนึกคิดทางด้านบวกของตนเอง

5. อารมณ์ที่เป็นสุข (Mood Tone) คือ การมีความสุข อารมณ์อิ่มเอมใจ เบิกบานหรือมองโลกในแง่ดี

สุพิน นายอง (2553) กล่าวว่า องค์ประกอบคุณภาพชีวิตประกอบด้วย 7 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านกายภาพ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านอำนาจบุคคลปัจจัยด้านวัตถุวิสัย และปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

ญาณิ ศิริภัทรโสภณ (2562) ได้เสนอ องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่สิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ทางสังคม สุขภาพกาย สุขภาพจิต บุคลิกภาพและประวัติในอดีต

ธีราพร ดาวเจริญ (2559) กล่าวว่า คุณภาพชีวิต ควรมีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ

1. ด้านความพึงพอใจในชีวิตเป็นสิ่งที่บุคคลรับรู้ถึงสิ่งที่ตนเองครองอยู่ ซึ่งเป็นความปรารถนาที่ตั้งไว้และความสำเร็จที่ได้รับ
2. ด้านอัตมโนทัศน์เป็นความเชื่อและความรู้สึก เกี่ยวกับตนเองในช่วงเวลาหนึ่ง รวมไปถึงความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และภาพลักษณ์ของตน อัตมโนทัศน์จึงมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น
3. ด้านสุขภาพและการทำงานของร่างกาย
4. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ

เพ็ญประภา ไสวดี (2558) ได้เสนอองค์ประกอบสำคัญในการแสดงระดับคุณภาพชีวิต ดังนี้

1. ด้านสภาพทั่วไปของชีวิต (Biological Variable) คือความพอใจในสิ่งที่จำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้ชีวิตอยู่รอดและมีคุณภาพ คือการมีอาหารที่มีประโยชน์เพียงพอต่อการดำรงชีวิต อยู่ในที่มีอากาศและน้ำสะอาด ไม่มีมลพิษ มีสุขภาพ ค่อนข้างดี และปลอดภัยจากโรคภัย และการมีสุขภาพที่ดีสำคัญที่สุด
2. ด้านเศรษฐกิจ (Economic Variable) ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญมี 2 ประการ คือ 1) โอกาสในการทำงาน และการได้รับเงินเดือนเพียงพอ 2) ความสามารถในการเก็บรักษาเงินของตนเองและมีเงินสำหรับซื้อสินค้าต่าง ๆ จากลักษณะโครงสร้างทางสังคมจะพบว่า คุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของสมรรถภาพทางเศรษฐกิจและขึ้นอยู่กับการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ ที่เป็นธรรมและเสมอภาคระหว่างประชาชนซึ่งสำคัญในการพัฒนาสังคม
3. ด้านสังคม (Social Variable) คือ อิสระในการเลือกและตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ การใช้ชีวิตอย่างเป็นประชาธิปไตย ปัจจัยด้านอื่น ๆ คือการไม่แบ่งแยกกีดกันทางเพศ ที่อยู่อาศัย ศาสนา เชื้อชาติ การเข้าถึงบริการทางสังคม กิจกรรมทางวัฒนธรรมและรับสิทธิทางกฎหมาย
4. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Variable) สิ่งแวดล้อมประกอบด้วยสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติประกอบด้วย ทรัพยากรทางธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ อากาศ สัตว์ และแร่ธาตุ โดยทั่วไปคุณภาพชีวิตจะลดลงถ้ามีการบริหารทรัพยากรทางธรรมชาติไม่ดี สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์ประกอบด้วย จำนวนประชากร และกระบวนการทางสังคม

5. ด้านความเป็นมนุษย์ (Humanistic Variable) คือลักษณะทางจิตใจและอารมณ์ เป็นพื้นฐานของชีวิตมนุษย์ที่สำคัญที่สุด มนุษย์มีอารมณ์และความรู้สึก โดยเฉพาะการมีความสุข สมดุลภายในจิตใจ การบรรลุสิ่งที่ต้องการ ความสงบของจิตใจ ความพอใจในชีวิตเป็นการแสดงให้เห็นว่าคุณภาพชีวิตดีขึ้น

คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (2563) กล่าวถึง องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต โดยใช้เครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิต (WHOQOL-100) สามารถจัดกลุ่มได้ เป็น 6 ด้าน คือ

1. ด้านร่างกาย (Physical Domain) คือการรับรู้สภาพทางด้านร่างกายของบุคคล ซึ่งมีผลต่อชีวิตประจำวัน เช่น การรับรู้สภาพความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย การรับรู้ถึงความรู้สึก สุขสบาย ไม่มีความเจ็บปวด การรับรู้ถึงความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บปวดทางร่างกาย ได้การรับรู้ถึงผละกำลังในการดำเนินชีวิตประจำวันการรับรู้เรื่องการนอนหลับและพักผ่อนรวมทั้งการรับรู้ เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งการรับรู้เหล่านี้มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. ด้านจิตใจ (Psychological Domain) คือ การรับรู้สภาพทางจิตใจของตนเองเช่น การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อตนเอง ภาพลักษณ์ของตนเอง ความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง ความมั่นใจในตนเอง การรับรู้ถึงความคิด ความจำ สมาธิ การตัดสินใจ ความสามารถในการเรียนรู้ เรื่องราวต่าง ๆ ของตนและรับรู้ถึงความสามารถในการจัดการกับความเครียด ความกังวล เป็นต้น

3. ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล (Level of Independence Domain) คือ การรับรู้ถึงความเป็นอิสระที่ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น ความสามารถในการเคลื่อนไหวของตน ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตน ความสามารถในการทำงาน การรับรู้ว่าคุณไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยต่าง ๆ หรือการรักษาทางการแพทย์อื่น ๆ

4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Social-Relationship Domain) คือการรับรู้เรื่อง ความสัมพันธ์ของตนกับบุคคลอื่น การที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคมการรับรู้ว่าคุณ ได้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคม รวมถึงการรับรู้ในเรื่องอารมณ์ทางเพศหรือการมี เพศสัมพันธ์

5. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Domain) คือ การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มี ผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ว่าคุณมีชีวิตอยู่อย่างอิสระมีความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิตการ รู้ว่าคุณได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ปราศจากมลพิษต่าง ๆ การคมนาคม มีแหล่งประโยชน์

ด้านการเงิน สถานบริการทางสุขภาพ และสังคมสงเคราะห์ การรับรู้ว่าคุณมีโอกาสที่จะได้รับรู้ข่าวสาร หรือฝึกฝนทักษะต่าง ๆ การรับรู้ว่าคุณได้มีกิจกรรมในเวลาว่าง เป็นต้น

6. ด้านความเชื่อส่วนบุคคล (Spirituality Religion/Person Beliefs Domain) คือ รวมไปถึงการรับรู้เกี่ยวกับความเชื่อที่ต่าง ๆ ของตนที่มีต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้เรื่องความเชื่อทางด้านจิตวิญญาณศาสนา การให้ความหมายของชีวิต และความเชื่ออื่น ๆ ที่มีผลที่ดีต่อการดำเนินชีวิต มีผลต่อการเอาชนะอุปสรรค เป็นต้น องค์การอนามัยโลกได้ปรับปรุงแบบประเมิน ลดข้อคำถามลงเหลือ 26 ข้อ ที่ของไทยเรียกว่า แบบวัดคุณภาพชีวิตฉบับย่อชุดภาษาไทย (WHOQOL-BREF-THAI) สามารถจัดกลุ่มเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และ ด้านสิ่งแวดล้อม

วารภรณ์ คำนนท์ (2560) ได้จำแนกองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตไว้ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านกายภาพ ได้แก่ ปัจจัยทางมลภาวะ ความหนาแน่นของประชากรที่อยู่อาศัย และการมีปัจจัยที่จำเป็นเพียงพอต่อการดำรงชีวิต ไม่ต้องถูกบีบคั้นจากความอดอยากขาดแคลน
2. องค์ประกอบด้านสังคม ได้แก่ ปัจจัยทางการศึกษา สุขภาพอนามัย ความมั่นคงของครอบครัว และสามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้ที่จะเลือกดำเนินชีวิตที่ถูกต้องดีงาม
3. องค์ประกอบทางจิตวิทยา ได้แก่ ปัจจัยด้านความพึงพอใจ ความสำเร็จ ความคิดหวังความคับข้องใจในชีวิต และการมีเสรีภาพ

เพ็ญประภา ไสวดี (2558) ได้วิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ขององค์ประกอบของคุณภาพชีวิตของ George and Bearson แล้วสรุปองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตเป็น 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านสุขภาพและหน้าที่ (Health and Functioning) เกี่ยวกับสถานภาพของร่างกาย และความสามารถในหน้าที่ที่จะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ กิจกรรมประจำวันและการแสดงออกทางบทบาทสังคม ประกอบด้วย สุขภาพของตนเอง ความเครียด การดูแลสุขภาพการพึ่งพาตนเองทางด้านร่างกาย เพศสัมพันธ์ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว การบำเพ็ญประโยชน์กิจกรรมในยามว่าง ความสามารถในการเดินทาง การสร้างความสุขในวัยสูงอายุ และ การมีอายุยืน
2. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ (Social Economic) เป็นสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของบุคคลเพราะบุคคลต้องอยู่ร่วมกันในสังคมต้องการเพื่อนช่วยแนะแนวทางแก้ปัญหาซึ่งกันและกัน ต้องการกำลังใจ การได้รับการเชื่อถือไว้วางใจ ต้องการบ้านอยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง มีงานทำและมีเงินใช้ในการดำรงชีวิต ประกอบด้วย มาตรฐานการดำรงชีวิต การพึ่งพาตนเองด้านการเงิน ที่พักอาศัย

การทำงาน เพื่อน เพื่อนบ้าน สภาพการณ์ของบ้านเมือง การได้รับการสนับสนุนทางด้านจิตใจและการศึกษา

3. ด้านจิตใจและวิญญาณ (Psychological/Spiritual) สภาพของการรับรู้การตอบสนองทางอารมณ์หรือทางวิญญาณต่อสิ่งเร้าที่มากกระทบในชีวิต ประกอบด้วย ความพึงพอใจในชีวิตความสุขทั่วไป ความพอใจในตนเอง จุดมุ่งหมายในชีวิต ความสงบสุขของจิตใจ ความศรัทธาในศาสนา และรูปร่างหน้าตาของตน

4. ด้านครอบครัว (Family) เป็นสภาพของความสัมพันธ์ภาพในครอบครัวของบุคคล ประกอบด้วย ความสุขในครอบครัว ภาวะสุขภาพของสมาชิกในครอบครัวบุตร และความสัมพันธ์กับคู่สมรส

สายทิพย์ ปิ่นเจริญ (2558) ได้เสนอองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตไว้ 5 ด้าน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ 1) ด้านสภาพทั่วไปของชีวิต (Biological) 2) ด้านสังคม (Social) 3) ด้านเศรษฐกิจ (Economic) 4) ด้านความเป็นมนุษย์ (Humanistic) 5) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment)

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยเพื่อศึกษา คุณภาพชีวิตของบุคลากรโรงเรียนราชินีบูรณะ โดยศึกษาคุณภาพชีวิตตามแนวคิดขององค์การยูเนสโก (UNESCO) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านสภาพทั่วไปของชีวิต (Biological) หมายถึง ปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้อยู่รอดและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ประกอบด้วย การมีอาหารที่มีประโยชน์ และมีคุณค่าทางโภชนาการ และมีอากาศที่สะอาดบริสุทธิ์ น้ำดื่มสะอาดถูกสุขลักษณะและเพียงพอไม่มีโรคประจำตัว ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ที่อยู่อาศัยมีคุณภาพและปลอดภัย มีการสุขาภิบาล และสุขอนามัยที่ดี

2. ด้านสังคม (Social) หมายถึง ความสามัคคีปรองดองกัน และความเจริญก้าวหน้าในสังคม ประกอบด้วย การมีครอบครัวที่สมบูรณ์อบอุ่น ความสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม อิสระในการเลือกและตัดสินใจ มีส่วนร่วมในสังคม มีความเท่าเทียมกัน ไม่มีการแบ่งแยก มีสิทธิ์ที่จะได้รับการทางสังคม เข้าถึงการบริการของสังคม มีสิทธิ์ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรม มีความรู้ด้านกฎหมายและการปฏิบัติตามกฎหมาย

3. ด้านเศรษฐกิจ (Economic) หมายถึง ความคิดเห็น มุมมอง ทศนคติเกี่ยวกับหน้าที่ทางสังคม ความต้องการส่วนบุคคลในเรื่องโอกาสในการทำงานและการมีรายได้เพียงพอ การได้รับผลประโยชน์ทางสังคมที่เกิดจากการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจที่เป็นธรรม ประกอบด้วย การมีรายได้ค่าตอบแทนที่เพียงพอ มีความมั่นคงทางการเงิน ได้รับการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

มีโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพที่เหมาะสม และอำนวยความสะดวก เช่น มีระบบโทรคมนาคม มีไฟฟ้า มีการคมนาคมที่สะดวก เป็นต้น

4. ด้านความเป็นมนุษย์ (Humanistic) หมายถึง มุมมองทางด้านลักษณะทางจิตวิทยา เช่น ค่านิยม ความรู้สึกและอารมณ์ ความสามัคคี ประองตอกัน และการมีจิตใจที่ดีงาม ประกอบด้วย ระดับของความสุขความพึงพอใจ ความสามารถในการปรับตัว ระดับการประสบความสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวัง ความพอใจและความสงบของจิตใจ ความมีศีลธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต รู้จักให้อภัย การยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น

5. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่เกิดจากธรรมชาติ รวมถึงแหล่งธรรมชาติ เช่น พื้นดิน อากาศ น้ำ สัตว์ และ พืชและสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ต่อมารวมถึงและสิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์ หรือทรัพยากรมนุษย์

สรุปได้ว่า คุณภาพชีวิต ชีวิตความเป็นอยู่ในสภาพทั่ว ๆ ไป และการดำเนินชีวิตที่ดีหรือการใช้ชีวิตได้อย่างปกติมีความสุข การรับรู้สถานะของตนเองในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อม ได้รับการตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ อย่างเพียงพอและเหมาะสม การได้มีส่วนร่วมในสังคมอย่างเต็มที่ สามารถพึ่งพาตนเองและทำประโยชน์ให้ผู้อื่นได้ คุณภาพชีวิตวัดได้จากความรู้สึกพึงพอใจ ความสุขใจในคุณค่าของชีวิตประกอบไปด้วยองค์ประกอบดังนี้ ด้านสภาพทั่วไปของชีวิต ด้านสังคม: ด้านเศรษฐกิจ ด้านความเป็นมนุษย์และด้านสิ่งแวดล้อม

2.2.3 การประเมินคุณภาพชีวิต

การประเมินคุณภาพชีวิต หรือ การสร้างเครื่องมือในการประเมินคุณภาพชีวิต มีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการศึกษาในแต่ละเรื่อง พบว่า แม้ในปัจจุบันก็ยังไม่มีเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพชีวิตที่เป็นมาตรฐาน องค์การ UNESCO, Meeberg, and Zhan ให้เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพชีวิตโดยอาศัยตัวบ่งชี้ 2 ประเภทคือ (ประภา ไสวดี, 2558) 1) ตัวบ่งชี้เชิงวัตถุวิสัย (Objective Indicators) เป็นข้อมูลด้านรูปธรรม ที่มองเห็นได้ นับได้วัดได้ เช่น รายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ อัตราการเป็นโรค ลักษณะเหตุการณ์เน้นพฤติกรรม หรือลักษณะของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม 2) ตัวบ่งชี้ด้านจิตวิทยา (Subjective Indicators) เป็นข้อมูลด้านจิตวิทยา ที่บ่งบอกถึงความรู้สึกและเจตคติต่อประสบการณ์ของบุคคลเกี่ยวกับชีวิต การรับรู้ต่อสภาพความเป็นอยู่การดำรงชีวิต รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิต เช่น ความพึงพอใจ ความผาสุก ภาวะสุขภาพ ความสุข และคุณค่าในตนเองของบุคคล เป็นต้น

สายทิพย์ ปิ่นเจริญ (2558) ได้แบ่งวิธีการประเมินคุณภาพชีวิต ออกเป็น 3 วิธี คือ

1. การประเมินเชิงวัตถุวิสัย โดยวัดปริมาณ (Objection Scales Yielding Quantitative Data) เป็นการประเมินผู้ป่วยจากผู้อื่น เช่น แพทย์ พยาบาล หรือบุคคลอื่น ๆ ในทีมสุขภาพ โดยประเมินภาวะสุขภาพ รายได้ การศึกษาหรืออาชีพ แล้วให้ค่าออกมาเป็นคะแนน

2. การประเมินเชิงจิตวิทยาโดยวัดเป็นปริมาณ (Subjective Scales Yielding Quantitative Data) เป็นการประเมินโดยตนเองตามความหมายหรือประสบการณ์ในชีวิตของแต่ละคน เช่น ความพึงพอใจในชีวิต ความสุขในชีวิตที่ตนเองได้รับ โดยให้ค่าออกมาเป็นคะแนน

3. การประเมินคุณภาพชีวิตเชิงจิตวิสัย โดยวัดเป็นคุณภาพ (Subjective Scales Yielding Qualitative Data) เป็นการประเมินลักษณะบรรยายและบอกถึงสภาพที่ตนเองเป็นอยู่ตามความคิดเห็นหรือการรับรู้ของแต่ละบุคคล

ปณิพัฒน์ จันทร์สว่าง (2556) ได้สรุปแนวทางในการประเมินคุณภาพชีวิตว่าควรประเมินหรือวัดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความพึงพอใจ ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านสุขภาพและด้านความสามารถทางร่างกาย และ ด้านสังคมเศรษฐกิจ

1. ความปกติสุขของร่างกาย และองค์ประกอบในการดำเนินชีวิต แบ่งออกได้ดังนี้
1) องค์ประกอบในการดำเนินชีวิต ประกอบด้วย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในทรัพย์สิน 2) สุขภาพ และความปลอดภัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย การได้มีความสุข และความปลอดภัยจากความเจ็บป่วยด้านร่างกาย และจิตใจ

2. การมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น แบ่งออกเป็น 1) สัมพันธภาพกับคู่สมรส หรือคู่รัก
2) การเลี้ยงดูบุตรหลาน 3) สัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว และ 4) สัมพันธภาพกับเพื่อนสนิท

3. กิจกรรมทางสังคม ชุมชนและกิจกรรมของพลเมือง แบ่งเป็น 1) กิจกรรมในการให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่น ๆ ในสังคม 2) กิจกรรมในท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐ

4. การพัฒนาตนเอง และมีความรู้สึกภูมิใจ แบ่งออกเป็น 1) การพัฒนาสติปัญญา มีการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแก้ปัญหา 2) ความเข้าใจส่วนบุคคล และการวางแผนของตนเอง ได้แก่ การมีเป้าหมาย และหลักเกณฑ์ในการดำเนินชีวิต และ 3) การประกอบอาชีพการงานได้รับการยอมรับ ประสบผลสำเร็จในการทำงาน

5. สันตนาการ แบ่งเป็น 1) การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม 2) การได้รับสิ่งบันเทิง เช่น ดุโทรทัศน์ ฟังเพลง อ่านหนังสือ และ 3) การหาสิ่งพักผ่อนหย่อนใจ เช่น ออกกำลังกาย เล่นกีฬา และท่องเที่ยว

สรุปได้ว่า การประเมินคุณภาพชีวิต หรือ การสร้างเครื่องมือในการประเมินคุณภาพชีวิตนั้น ควร วัด ติดตาม และประเมินผล ให้ครอบคลุมองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการ

2.3.1 ความหมายของปัจจัยส่วนบุคคล

การศึกษาในเรื่องของปัจจัยส่วนบุคคลที่ผู้วิจัยได้ใช้ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบาย และได้สรุปความหมายไว้ดังนี้

ญาณิ ศิริภัทรโสภณ (2562) ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงบริการสุขภาพของผู้พิการ คือ เพศ ส่วนอายุ สถานภาพสมรส การศึกษาอาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประเภทความพิการ ระยะเวลาความพิการ โรคประจำตัว สิทธิการรักษา คุณสมบัติเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อผู้รับ

วารภรณ์ คำนนท์ (2560) ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการระบุความแตกต่างที่มีอยู่ในตัวบุคคล อันได้แก่ อายุ เพศ รายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพครอบครัว

ณฤทัย เกตุหอม (2555) ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ คือ ผู้หญิงผู้ชายมีความแตกต่างกันทั้งในด้านสรีระ ความถนัด สภาวะทางจิตใจอารมณ์ อายุ คือ ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งต่อพฤติกรรมการสื่อสารของมนุษย์ เนื่องจากอายุเป็นตัวกำหนดหรือเป็นสิ่งที่บ่งบอกเกี่ยวกับความมีประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ สถานภาพครอบครัว คือ การเข้าสู่ชีวิตสมรส การแตกแยกของชีวิตสมรส อาชีพ คือ การทำกิจกรรม การทำงาน การประกอบอาชีพที่ไม่เป็นโทษแก่สังคม และมีรายได้ตอบแทน โดยอาศัยแรงงาน ความรู้ ทักษะ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการ แตกต่างกันไป รายได้ คือ ผลตอบแทนหรือสิ่งที่ได้มาจากการขายสินค้าและบริการในรูปของเงินสดหรือ

สิ่งเทียบเท่าเงินสด เป็นต้น และระดับการศึกษา คือ การสร้างคนให้มีความรู้ ความสามารถมีทักษะ พื้นฐานที่จำเป็นมีลักษณะนิสัยจิตใจที่ดีงาม มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคม มีความพร้อมที่จะประกอบการงานอาชีพได้

สุพิน นายอง (2553) ได้กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคล คือคุณสมบัติเฉพาะในแต่ละคนที่แตกต่างกัน คุณสมบัติเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารในการทำการสื่อสารอย่างไรก็ตามในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ กันนั้น จำนวนผู้รับสารก็มีผลการสื่อสาร ดังนั้น วิธีการที่ดีที่สุดในการวิเคราะห์ผู้รับสารที่ประกอบไปด้วยคนจำนวนมากก็คือการจำแนกผู้รับสารออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามลักษณะประชากร ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส เป็นต้น

นอกจากนี้ สุภา จรดล (2556) ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณสมบัติเฉพาะในแต่ละคนที่แตกต่างกัน คุณสมบัติเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารในการทำการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ จำนวนผู้รับสารก็มีผลการสื่อสาร ดังนั้น วิธีการที่ดีที่สุดในการวิเคราะห์ผู้รับสารที่ประกอบไปด้วยคนจำนวนมากก็คือการจำแนกผู้รับสารออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามลักษณะประชากร ดังนี้

1. เพศ สามารถแบ่งแยกความต้องการของผู้บริโภคได้โดยดูจากเพศของผู้บริโภคเป็นเกณฑ์ เพื่อเป็นเกณฑ์ในตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคแต่ละเพศ ซึ่งผู้บริโภคที่มีเพศแตกต่างกัน มักจะมีทัศนคติการรับรู้ และการตัดสินใจแตกต่างกัน

2. อายุ กลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่างกันย่อมจะมีความสามารถในการดูแลตนเอง ซึ่งจะขึ้นอยู่กับอายุ ระยะการพัฒนากาย ภาวะ สุขภาพ ประสบการณ์ ความเห็นหรือความเชื่อเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ ความสามารถในการดูแลตนเอง ซึ่งเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็กจบจนการพัฒนาที่สมบูรณ์ระยะหนึ่งในวัยผู้ใหญ่ และนอกจากนี้อายุยังสัมพันธ์กับประสบการณ์ในอดีตที่ส่งผลถึงการมีพฤติกรรมตอบสนองต่อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน

3. สถานภาพ ซึ่งแบ่งลักษณะสำคัญคือ การเข้าสู่ชีวิตสมรสการแตกแยกของชีวิตสมรส ซึ่งอาจเกิดจากหลายกรณี คือการตายการแยกกันอยู่ การหย่าร้าง และการสมรสใหม่ โดยสถานภาพสมรสเป็นคุณลักษณะทางประชากรที่สำคัญที่เกี่ยวกับเรื่องทางเศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย ได้รวบรวมและแบ่งแยกประเภทของสถานภาพสมรส ดังนี้ โสด สมรส หม้ายและไม่สมรสใหม่ หย่าร้างและไม่สมรสใหม่ และสมรสแต่แยกกันอยู่โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

4. ลักษณะความพิการ คนพิการเป็นบุคคลที่มีอวัยวะส่วนหนึ่งได้สูญเสียหรือขาดหายไป แต่คนพิการเหล่านั้นสามารถใช้อวัยวะที่เหลือทดแทนส่วนที่ขาดหายไปและพยายามดัดศักยภาพความสามารถที่มีอยู่เพื่อใช้ในการทำงาน ประกอบอาชีพ ช่วยเหลือ พึ่งพาตนเองได้พอสมควร เพื่อไม่ให้เป็นการระต่อครอบครัวและสังคม เป็นการเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง ลดความรู้สึกมีปมด้าย ไร้คุณค่า ทำให้รู้ถึงคุณค่าในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ (รุ่งชฎาพร ใจยา, 2558)

5. ระยะเวลาพิการ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความผาสุกทางด้านอารมณ์และสภาพร่างกาย เพราะผู้ที่สูญเสียแขนและขา หรือการได้ยินเป็นเวลานาน ๆ จะสามารถปรับสภาพอารมณ์และสภาพร่างกายได้ดีกว่าในระยะแรก ๆ ระยะเวลาที่นานขึ้นจะช่วยพัฒนาความสามารถในการดูแลตนเองได้ดีขึ้น สามารถเรียนรู้และยอมรับในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปได้มากขึ้นมีโอกาสแยกแยะประเด็นปัญหาได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ (วารภรณ์ คำานนท์, 2560)

6. อาชีพ คือ บทบาทของคนทำงาน เป็นตัวก่อให้เกิดความพึงพอใจในชีวิต เนื่องจากช่วยให้บทบาทอื่น ๆ ยังคงอยู่และประสานกัน การมีอาชีพทำให้ได้รับการยอมรับว่าเป็นคนมีคุณค่า ส่วนการลาออกจากงานถือว่าเป็นการสูญเสียบทบาทของคน ซึ่งเชื่อว่าเป็นสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตต่ำ อีกทั้งการมีอาชีพจะส่งผลต่อเศรษฐกิจและรายได้ของครอบครัว

7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นปัจจัยพื้นฐานของชีวิตซึ่งจะนำไปสู่การมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและเป็นสิ่งที่จะทำให้คนพิการมีโอกาสได้รับการตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ตลอดจนการบริการสุขภาพอนามัยที่มีคุณภาพ คนพิการที่มีรายได้สูงจะสามารถสนองตอบความต้องการของตนเองได้มากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ เนื่องจากมีโอกาสหรือความสามารถในการแสวงหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์และสนองตอบความต้องการทางร่างกาย จิตใจ และสังคม จึงมีความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับเพ็ญ (ประภา ไสวดี, 2558)

8. ระดับการศึกษา หรือความรู้เป็นลักษณะอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสารการที่คนได้รับการศึกษาที่ต่างกัน ในยุคสมัยที่ต่างกัน ในระบบการศึกษาที่แตกต่างกันมีความรู้สึกนึกคิดอุดมการณ์และความต้องการที่แตกต่างกัน คนทั่วไปมักจะสนใจหรือยึดแนวความคิดในแนวสาขาของตนเป็นสำคัญ และบุคคลมักมีลักษณะบางประการที่แสดงหรือบ่งชี้ถึงพื้นฐานการศึกษาหรือสาขาวิชาที่เรียนมา เนื่องจากสถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่อบรมกล่อมเกลาให้บุคคลมีบุคลิกภาพไปในทิศทางที่แตกต่างกัน ทางด้านครูผู้สอนก็มีอิทธิพลต่อความคิดของผู้เรียนโดยการสอดแทรก

ความรู้สึกนึกคิดของตัวให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นตัวกำหนดในกระบวนการเลือกสรรของผู้รับ ซึ่งสอดคล้องกับ (ณฤทัย เกตุหอม, 2555)

2.3.2 ปัจจัยสนับสนุนทางด้านสังคม

คนพิการมีความต้องการเช่นเดียวกับคนทั่วไปรวมถึงความต้องการเข้าสังคมความต้องการทางเพศต้องการคู่ครองและสร้างครอบครัวการยอมรับนับถือต้องการเป็นสมาชิกที่สามารถทำประโยชน์ให้แก่ชุมชนต้องการให้ผู้อื่นรับฟังความคิดเห็นและข้อกังวลใจของตนเองบ้างและต้องการใช้สิทธิตัดสินใจในเรื่องที่มีผลกระทบต่อชีวิตของตนเองแต่จากสภาพสังคมที่คนพิการมักจะถูกครอบงำด้วยความคิดการตัดสินใจจากครอบครัวและสังคมและด้วยสภาพความพิการ ที่มีส่วนทำให้คนพิการมีความรู้สึกด้อยไม่กล้าแสดงออกทางสังคมรวมถึงเจตคติของคนในสังคมไม่เห็นความสำคัญของคนพิการต่อการออกมาใช้ชีวิตในสังคม (วรรณดี ปัญญวรรณศิริ, 2551) กล่าวคือที่ผ่านมาคนพิการมักถูกแยกออกจากสังคมด้วยความตั้งใจและไม่ตั้งใจเพราะถูกมองว่าเป็นบุคคลไร้ความสามารถไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคมได้เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านกายภาพแต่สังคมไม่ได้ตระหนักและรับรู้ข้อมูลที่เป็นจริงของปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการ (ชุตินา มาลัยและคณะ, 2554) ทำให้คนพิการไม่มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในชุมชนทั้งด้านกิจกรรมทางสังคมหรือทางเศรษฐกิจ (รังสิมา วิวัฒน์วงศ์วนา, 2545) ซึ่งการยอมรับจากสังคมและชุมชนเป็นสิ่งสำคัญเพราะในเมื่อคนในชุมชนหรือสังคมเข้าใจและยอมรับคนพิการแล้วการดำเนินการใดใดที่เกี่ยวข้องกับคนพิการก็จะได้รับการยอมรับมากขึ้นหรือมองในแง่ลบและต่อต้านน้อยลง (วรรณดี ปัญญวรรณศิริ, 2551) ดังนั้นการสนับสนุนทางสังคมในด้านต่าง ๆ จะช่วยให้คนพิการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพการส่งเสริมการมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างตัวผู้พิการกับชุมชนทางด้านการยกย่องให้การช่วยเหลือยอมรับความสามารถและเปิดโอกาสให้คนพิการได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเป็นการให้คนพิการได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นซึ่งจากการมีปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวย่อมส่งผลทางบวกต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของคนพิการ

2.3.2.1 ความหมายปัจจัยสนับสนุนทางด้านสังคม

การสนับสนุนทางสังคม เป็นสิ่งที่ผู้รับได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในด้านความช่วยเหลือทางด้านข้อมูลข่าวสาร วัตถุประสงค์ของ หรือการสนับสนุนทางด้านจิตใจจากผู้ให้การสนับสนุน (ธีราพร ดาวเจริญ, 2559) หรือการสนับสนุนทางสังคมเป็นข้อมูลที่ทำให้บุคคลเชื่อว่าเขาหรือเธอได้รับการห่วงใยและเป็นที่ยก เป็นที่ต้องการและมีคุณค่าหรือกระทั่งเขาหรือเธอ นั้นเป็นส่วนหนึ่งของ

เครือข่ายในการสื่อสารกันและมีพันธะร่วมกัน (สุภา จรดล, 2556) อีกทั้งมีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายความหมายไว้ดังนี้

มลิวัลย์ ธรรมแสง (2561) ปัจจัยสนับสนุนทางด้านสังคม หมายถึง แรงสนับสนุนทางสังคมในด้านความช่วยเหลือทางด้านข้อมูลข่าวสาร วัตถุประสงค์ของหรือการสนับสนุนทางด้านจิตใจจากผู้ให้การสนับสนุน ซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือกลุ่มคน

รุ่งชฎาพร ใจยา (2558) ปัจจัยสนับสนุนทางด้านสังคม หมายถึง ผู้พิการทางการได้ยื่นเป็นแรงสนับสนุนทางสังคมอาจมาจากบุคคลในครอบครัว เช่น พ่อแม่ พี่น้อง เพื่อนบ้าน ผู้นำชุมชน เพื่อนร่วมงาน เพื่อนนักเรียน ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุข หรืออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

ญาณิ ศิริภัทรโสภณ (2562) ปัจจัยสนับสนุนทางด้านสังคม หมายถึง การพิจารณาถึงการเข้าร่วมการสนับสนุนจากสังคมการเปิดโอกาสให้กับผู้พิการ หรือการมีส่วนร่วมในสังคม อาจวัดได้จากความสัมพันธ์กับสถาบันในสังคม การเข้าร่วมกับกลุ่มต่าง ๆ ด้วยความสมัครใจและการดำเนินวิถีชีวิตอย่างไม่เป็นทางการในสังคม

สุพิน นายอง (2553) ปัจจัยสนับสนุนทางด้านสังคม หมายถึง สิ่งที่คุณคิได้รับโดยตรงจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคล อาจเป็นทางข่าวสาร เงิน กำลังงาน หรือทางอารมณ์

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ความหมายปัจจัยสนับสนุนทางด้านสังคมหมายถึง การสนับสนุนทางสังคม เป็นสิ่งที่ผู้รับได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในด้านความช่วยเหลือทางด้านข้อมูลข่าวสาร วัตถุประสงค์ของ หรือการสนับสนุนทางด้านจิตใจจากผู้ให้การสนับสนุน หรือการสนับสนุนทางสังคมที่ผู้พิการคนพิการทางการได้ยื่นหรือสื่อความหมายควรได้รับ

2.3.2.2 องค์ประกอบปัจจัยสนับสนุนทางด้านสังคม

โดยแรงสนับสนุนทางสังคมเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือได้แบ่งประเภทการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางการประเมิน การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงินและแรงงาน ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้ (รุ่งชฎาพร ใจยา, 2558)

1) การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ เป็นการแสดงออก ถึงอารมณ์ในทางบวกของบุคคลหนึ่งที่มีต่ออีกบุคคลหนึ่ง ในรูปแบบของความผูกพัน การยอมรับ หรือความรัก

2) การสนับสนุนทางการประเมิน เป็นลักษณะหนึ่งของข้อมูลที่จะช่วยในการสะท้อนความคิดของอีกฝ่ายได้ การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลของการดำเนินงาน บทบาทที่กล่าวนี้ จะให้ประโยชน์แก่ฝ่ายบริหารได้ดีหากได้รับการสนับสนุนให้มีระบบการติดตามและประเมินในการช่วยเหลือ และทำให้รู้สึกว่าคุณครอบคลุมข้างยอมรับท่านว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

3) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เป็นการให้ข้อมูลที่จะช่วย จัดการปัญหาทั้งภายในและภายนอกของคุณได้ การให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทาง การให้ผลป้อนกลับ (Feedback) เพื่อช่วยให้คุณรับรู้สถานการณ์ของปัญหาที่กำลัง เผชิญอยู่

4) การสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงิน และแรงงาน การสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับมากกับความพึงพอใจในชีวิต นั่นคือจะอย่างไรให้ได้รับการยอมรับและความเห็นใจช่วยเหลือ ทั้งในด้านการให้สิ่งของ แรงงาน การให้คำแนะนำและเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้คุณได้รับตามความต้องการของเขา เช่น ช่วยในการทำงาน บริการ จ่ายเงินให้เป็นต้น

ซึ่งจากการทบทวนทฤษฎีนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าการสนับสนุนทางสังคมเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางการประเมิน การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงินและแรงงาน ซึ่งถ้าหากคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายได้รับการสนับสนุนทางสังคมอย่างเหมาะสม ได้รับความรักการดูแลเอาใจใส่จากคน ในครอบครัว ได้รับคำปรึกษา การแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง และการได้รับกำลังใจ ตลอดจนมิตรภาพที่ดีจากบุคคลรอบข้างซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่อาจจะทำให้สภาพจิตใจของคนพิการที่ประสบปัญหาทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย มีกำลังในการต่อสู้เพื่อฝ่าฟันอุปสรรคที่เกิดขึ้นและดำเนินชีวิตต่อไปอย่างปกติสุข ซึ่งอาจจะส่งผลให้เกิดการฟื้นตัวในการเผชิญปัญหาความยากลำบากในชีวิตได้ดีขึ้น

2.4 กฎหมาย นโยบาย และแผนที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ

จากการศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย นโยบาย และแผนที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ สามารถทำการสรุปได้ดังนี้

แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560-2564 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 โดยสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการนั้นได้กำหนดไว้ใน มาตรา 27 กำหนดไว้ว่าบุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันทั้งชายและหญิงมีสิทธิ เท่าเทียมกันการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยสาเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดทางการเมือง อันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเหตุอื่นใด จะกระทำไม่ได้และมาตรการรัฐ ที่กำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือ เพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรีผู้สูงอายุ คนพิการ คนด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการ เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมนอกจากนี้ในมาตรา 71 กำหนดไว้ว่ารัฐพึงส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบัน ครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของสังคม จัดให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีจิตใจเข้มแข็ง รวมตลอดทั้งส่งเสริมและ พัฒนาการกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน รัฐพึงส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้เป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพและความสามารถสูงขึ้น รัฐให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรีผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ และคุ้มครองป้องกันมิให้บุคคลดังกล่าว ถูกใช้ความรุนแรงหรือเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมรวมตลอดทั้งให้การบำบัดฟื้นฟูเยียวยาผู้ถูกกระทำดังกล่าว ในการจัดสรรงบประมาณรัฐ พึงคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการที่แตกต่างกันของเพศ วัย ทั้งนี้เพื่อความเป็นธรรม

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 นับเป็นนวัตกรรมทางกฎหมายด้านส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยมีสาระ ทั้งในด้านการกำหนดมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต การสร้างกลไกเพื่อการคุ้มครองคนพิการ ในเชิงนโยบายไว้ในกฎหมาย เพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิและโอกาสการ

คุ้มครองจากรัฐ โดยให้คนพิการได้เข้าถึง และใช้ประโยชน์ จากบริการต่าง ๆ จากสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลือจากรัฐ ทั้งในด้านฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยกระบวนการทางการแพทย์การศึกษาการอาชีพ การคุ้มครอง เพื่อมิให้มีการ เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง การเข้าถึง นโยบายแผนงาน โครงการกิจกรรม ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร โทรคมนาคม บริการล่ามภาษามือ สิทธิในการเข้าไปใช้ในบริการสาธารณะเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป การจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการ การบริหารจัดการกองทุนเพื่อการ พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และสิทธิในการได้รับการลดหย่อน ภาษีสำหรับคนพิการ และผู้ดูแลคนพิการ เป็นต้น

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของคนพิการมี 2 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 กำหนดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีและรัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมี ความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการ หรือ หูพลาภาพหรือบุคคล ซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเอง ได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิ และโอกาสได้รับการศึกษา ขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ โดยให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือเมื่อพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย สำหรับ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาคนพิการ พ.ศ. 2551 กำหนดสิทธิทางการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สามารถเลือก บริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น รวมถึงได้รับการศึกษาที่มี มาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้การทดสอบทาง การศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล

สำหรับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการในมิติสุขภาพ มี 2 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติหลักประกัน สุขภาพแห่งชาติพ.ศ. 2545 มาตรา 5 กำหนดให้บุคคลทุกคนมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน และมีประสิทธิภาพ เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การตรวจวินิจฉัยโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีวิต ทั้งนี้ให้รวมถึง การบริการการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก และการฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการที่มี

ระดับความพิการอยู่ในเกณฑ์ที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติกำหนด และการลงทะเบียนในระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งจะได้รับ “บัตรทอง ท.74” (สำหรับคนพิการ) สิทธิประโยชน์เฉพาะสำหรับคนพิการ ที่นอกเหนือจากสิทธิประโยชน์ในระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ได้แก่ สิทธิได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งในและนอกหน่วยบริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ได้แก่ กายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัดการประเมิน/แก้ไขการพูด จิตบำบัด พฤติกรรมบำบัดการฟื้นฟูทางการได้ยิน การฟื้นฟูทางการเห็น การรับกายอุปกรณ์เครื่องช่วยตามประเภทความพิการและการพัฒนาศักยภาพในรูปแบบอื่น และพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 มีสาระสำคัญที่กำหนดสิทธิของผู้ป่วย โดยให้ได้รับการบำบัดรักษาตามมาตรฐานทางการแพทย์ และได้รับการปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการบำบัดรักษาไว้เป็นความลับ เว้นแต่มีกฎหมายบัญญัติไว้ ให้เปิดเผยได้ได้รับการคุ้มครองจากการวิจัย ได้รับการคุ้มครองในระบบประกันสุขภาพและประกันสังคม และ ระบบอื่น ๆ ของรัฐอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ตลอดจนห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของผู้ป่วยที่น่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ป่วย (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2560)

สำหรับแผนที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ ตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการพ.ศ. 2555-2559 ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ยุทธศาสตร์ 32 แนวทางและมาตรการเพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการระยะห้าปีโดยมีสาระสำคัญสรุปดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม โดยไม่เลือกปฏิบัติต่อคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ

1. ภาครัฐมีหน้าที่จัดให้มีบริการเพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิตามกฎหมายและตอบสนองความจำเป็นของคนพิการแต่ละประเภท
2. สนับสนุนให้องค์กรภาคเอกชนจัดบริการตามกฎหมายให้ตอบสนองต่อความจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภท
3. เผื่อระวังและป้องกันการแสวงหาประโยชน์ การใช้ความรุนแรง และการล่วงละเมิดต่อคนพิการ
4. พัฒนา ปรับปรุง แก้ไข กฎหมาย กลไก และวิธีปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมคุ้มครองสิทธิและจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อเด็กพิการและสตรีพิการ

5. สร้างหลักประกันให้คนพิการและผู้ดูแล คนพิการในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

6. รมรณรงค์ เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมทุกภาคส่วนของสังคมบูรณาการให้มีส่วนร่วมสนับสนุนการเข้าถึงสิทธิ และจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างสภาพแวดล้อม พัฒนาเทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสาร ที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์แนวทางและมาตรการ

1. ภาครัฐรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดและส่งเสริมให้องค์กรทุกภาคส่วนรวมถึงองค์กรธุรกิจเอกชนจัดให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสภาพแวดล้อม อาคาร สถานที่ และการคมนาคมขนส่ง

2. ภาครัฐรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดและส่งเสริมให้องค์กรทุกภาคส่วน รวมถึงองค์กรธุรกิจเอกชนจัดให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ และเครื่องช่วยความพิการ รวมถึงเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการดำรงชีวิตประจำวัน

3. ภาครัฐรวมถึงองค์กรอิสระ มีหน้าที่จัดและส่งเสริมให้องค์กรทุกภาคส่วนรวมถึงองค์กรธุรกิจเอกชน จัดให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม รวมถึงเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสาร

4. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน และการฝึกอบรม เกี่ยวกับการสร้างและปรับสภาพแวดล้อมโดยอาศัยหลักการการออกแบบที่เป็นสากลและเป็นธรรม เพื่อการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ของคนพิการ

5. สนับสนุนการจัดตั้งกลไกให้คำปรึกษา ติดตามประเมินผล และพัฒนานวัตกรรม เพื่อส่งเสริมการปรับสภาพแวดล้อมทางสังคมและที่อยู่อาศัยให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้จริง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างเสริมพลังอำนาจให้แก่คนพิการและผู้ดูแลคนพิการแนวทางและมาตรการ

1. เสริมพลังคนพิการให้เข้าถึงบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขอย่างสอดคล้องและเพียงพอกับความจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคลรวมทั้ง การได้รับสิทธิประโยชน์จากบริการหลักประกันสุขภาพ กองทุนประกันสังคม และกองทุนเงินทดแทน

2. เสริมสร้างการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของ คนพิการตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบ ความพิการจนตลอดชีวิต อย่างเหมาะสมและมีคุณภาพ

3. พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการช่วยเหลือระยะเริ่มแรกแก่คนพิการ ผู้ดูแลคนพิการ และผู้เกี่ยวข้อง

4. เสริมพลังคนพิการและผู้ดูแลคนพิการเพื่อความมั่นคงและความก้าวหน้า ด้านอาชีพ หรือการทำงาน โดยมีรายได้ที่เพียงพอ ทั้งในระบบตลาดแรงงาน นอกระบบตลาดแรงงาน การประกอบอาชีพอิสระ รวมถึงการทำธุรกิจเพื่อสังคมของคนพิการ เพื่อร่วมสร้างเศรษฐกิจของ

5. เสริมพลังเพื่อเข้าถึงสิทธิเสรีภาพในการเดินทาง ท่องเที่ยว และนันทนาการบน พื้นฐานของความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

6. เสริมพลังคนพิการให้มีความถึงพร้อมในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ และได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

7. ปรับปรุงกลไกด้านการเงิน การคลังและงบประมาณเพื่อการส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการให้มีประสิทธิภาพ และกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นภาคประชาสังคมและภาคส่วน อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ

8. ศึกษาและดำเนินการให้มีแหล่งรายได้เพื่อสนับสนุนการเงินการคลังและงบประมาณ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างเพียงพอ และอย่างยั่งยืน

9. จัดตั้งและสนับสนุนการดำเนินงานสถาบันทางวิชาการเพื่อการวิจัยและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการ

10. พัฒนาผลงานทางวิชาการ งานวิจัยด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่สามารถ นำไปกำหนดนโยบายด้านความพิการของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการและ เครือข่ายแนวทางและมาตรการ

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการรวมตัว จัดตั้ง และสร้างความเข้มแข็งขององค์กร ด้านคนพิการทุกประเภททั้งในระดับจังหวัดและท้องถิ่น

2. ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรด้านคนพิการให้มีบทบาทในองค์กรหรือกิจกรรม ด้านคนพิการระดับนานาชาติ

3. ส่งเสริมและสนับสนุนทรัพยากร โดยเฉพาะด้านการเงิน และวิชาการ แก่องค์กร ด้านคนพิการให้สามารถบริหารจัดการ ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิ ตลอดจนจัดบริการให้แก่คนพิการ ได้อย่างมีมาตรฐาน

4. สนับสนุนให้องค์กรด้านคนพิการและเครือข่ายมีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการ ในทุกระดับและทุกมิติในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

5. สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดให้มีการสมทบงบประมาณเพื่อสร้างความเข้มแข็งและศักยภาพแก่องค์กรด้านคนพิการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ และผู้ดูแลคนพิการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างเสริมเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อความพิการและคนพิการแนวทาง และมาตรการ

1. สร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักรู้เกี่ยวกับศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ศักยภาพ และการดำรงชีวิตอิสระ สิทธิ และหน้าที่ของคนพิการ

2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจัดกิจกรรมในการสร้างเสริมเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อความพิการ คนพิการ ความพิการ ผู้ดูแล ผู้ช่วยคนพิการ และครอบครัว

3. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมทางสังคมในทุกด้านเพื่อให้คนพิการสามารถแสดง ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่

4. พัฒนารูปแบบ และวิธีการ ในการเปลี่ยนแปลงแนวคิดเกี่ยวกับคนพิการ จากสังคม เวทนานิยมเป็นสังคมฐานสิทธิของคนพิการ

5. บรรลุความรู้เรื่องความพิการและคนพิการในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับและทุกระบบ

6. จัดตั้งและสนับสนุนสถาบันการสื่อสารสังคมเพื่อสื่อสารสาธารณะเรื่องคนพิการ อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 ข้อมูลคนพิการจังหวัดสระบุรี

จังหวัดสระบุรีตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศไทยซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงเทพฯ ประมาณเส้นรุ้งที่ 14 องศา 31 ลิปดา 43.59439 พิลิปดาเหนือ กับเส้นแวงที่ 100 องศา 54 ลิปดา 35.58478 พิลิปดาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนน พหลโยธิน) ระยะทางประมาณ 108 กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมด 3,576.486 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,235,304 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.70 ของพื้นที่ประเทศ เป็นส่วนหนึ่งของบริเวณลุ่มน้ำที่ราบลุ่มภาคกลางรวมกับอีกส่วนหนึ่งของทิวเขา ดงพญาเย็น สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปมีลักษณะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด 3 ลักษณะ คือบริเวณที่ราบลุ่มบริเวณเขาห่อมหรือเขาเตี้ย และบริเวณเขาสูงอาณาเขตจังหวัดสระบุรีมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอเมืองลพบุรี อำเภอชัยบาดาล และ อำเภอพัฒนานิคมจังหวัดลพบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอปากช่อง อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมาและอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานีและอำเภอวังน้อย อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอภาชี อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี

การปกครองส่วนภูมิภาค การปกครองแบ่งออกเป็น 13 อำเภอ 111 ตำบล 965 หมู่บ้าน

1. อำเภอเมืองสระบุรี
2. อำเภอแก่งคอย
3. อำเภอหนองแค
4. อำเภอวิหารแดง
5. อำเภอหนองแซง
6. อำเภอบ้านหมอ
7. อำเภอดอนพุด
8. อำเภอหนองโดน
9. อำเภอพระพุทธบาท

10. อำเภอสงขลา
11. อำเภอมวกเหล็ก
12. อำเภอวังม่วง
13. อำเภอเฉลิมพระเกียรติ

สภาพเศรษฐกิจ สภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดสระบุรี จากการประมาณการผลิตภัณฑ มวลรวมจังหวัดสระบุรี ในปี 2555 ณ ราคาประจำปี มีค่าเท่ากับ 170,529 ล้านบาท โดยผลิตภัณฑ มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP Per Capita) เท่ากับ 276,240 บาทต่อปี เพิ่มขึ้นจาก 243,286 บาท ในปี 2554 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.6

จังหวัดสระบุรีมีประชากร ณ 30 มิถุนายน 2556 มีจำนวนทั้งสิ้น 627,067 เพศชาย 310,394 คน เพศหญิง 316,673 คน คิดเป็นอัตราส่วนทางเพศ (เพศชายต่อเพศหญิง 100 คน) เท่ากับ 98.0 ซึ่งเท่ากับ ทั่วประเทศ (97.0) มีประชากรวัยเด็ก (อายุต่ำกว่า 15 ปี), วัยทำงาน (15-59 ปี) และ วัยสูงอายุ (อายุ 60 ปี ขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 18.4, 68.6 และ 13.0 ของประชากรทั้งหมด ตามลำดับ สตรีวัยเจริญพันธุ์ (15-44 ปี) ร้อยละ 23.1 ของประชากรทั้งหมด อัตราส่วนพึ่งพิง (Dependency ratio) เท่ากับ ร้อยละ 45.8 เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา (ร้อยละ 43.1) ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศ (48.4) ประชากรของจังหวัดสระบุรีมีแนวโน้มที่จะมีอายุยืนมากขึ้น โดยพบว่าในปี พ.ศ. 2556 อายุคาดเฉลี่ย เมื่อแรกเกิดหมายถึง อายุเฉลี่ยคาดว่าบุคคลที่เกิดมาแล้วจะมีชีวิตอยู่ต่อไปอีกกี่ปี จังหวัดสระบุรี เพศชาย มีอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดเท่ากับ ปี 72.1 เพิ่มขึ้นจากปี ที่ผ่านมา (69.5 ปี) ซึ่งสูงกว่า ระดับประเทศ (69.6 ปี) ส่วนเพศหญิงเท่ากับ 79.8 ปี ใกล้เคียงกับปี ที่ผ่านมา (78.6 ปี) สูงกว่า ระดับประเทศ (76.9 ปี)

โดยสถานการณ์ด้านคนพิการจังหวัดสระบุรี (ข้อมูล ณ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2564) จากสถิติ ข้อมูลคนพิการที่มีบัตรคนพิการ ตามประเภทความพิการ ดังนี้

1. คนพิการทางการเห็น เพศชาย 556 คน เพศหญิง 463 คน รวม 1,019 คน
2. คนพิการทางการได้ยิน / สื่อความหมาย เพศชาย 1,908 คน เพศหญิง 1,954 คน รวม 3,862 คน
3. คนพิการทางการเคลื่อนไหว / ทางกาย เพศชาย 5,933 คน เพศหญิง 6,340 คน รวม 12,273 คน
4. คนพิการทางจิตใจ / พฤติกรรม เพศชาย 661 คน เพศหญิง 397 คน รวม 1,058 คน

5. คนพิการทางสติปัญญา เพศชาย 655 คน เพศหญิง 590 คน รวม 1,245 คน
 6. คนพิการทางการเรียนรู้ เพศชาย 161 คน เพศหญิง 36 คน รวม 197 คน
 7. คนพิการทางออทิสติก เพศชาย 119 คน เพศหญิง 26 คน รวม 145 คน
 8. คนพิการมากกว่า 1 ประเภท เพศชาย 763 คน เพศหญิง 555 คน รวม 1,318 คน
 9. ไม่ระบุ เพศชาย 5 คน เพศหญิง 3 คน รวม 8 คน
- รวมทั้งหมด เพศชาย 10,761 คน เพศหญิง 10,364 คน รวม 21,125 คน

ด้านการศึกษจังหวัดสระบุรี แบ่งเขตดำเนินการด้านการศึกษาเป็น 2 เขตการศึกษา
ในปีการศึกษา 2556 มี จำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 332 แห่งแบ่งเป็น

1. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี จำนวน 294 แห่ง
2. สังกัดเทศบาล จำนวน 19 แห่ง
3. สังกัดเอกชน จำนวน 18 แห่ง
4. สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี จำนวน 1 แห่ง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าข้อมูลประมวลผลจากฐานข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการ
กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในสถานการณ์ด้านคนพิการ (ข้อมูล ณ วันที่ 30
พฤศจิกายน 2563) ในจังหวัดสระบุรี สถิติข้อมูลจำนวนคนพิการทางการได้ยิน / สื่อความหมายที่มี
บัตรคนพิการ มีดังนี้ เพศชาย 1,884 คน เพศหญิง 1,933 คน รวมทั้งหมด 3,817 คน เป็นต้น

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุภา จรตล (2556) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการ
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการให้บริการแก่คนพิการของกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน
ตามหลักอนุสัญญาฉบับที่ 159 ว่าด้วยการฟื้นฟูอาชีพและการจ้างงาน (คนพิการ) เพื่อศึกษาปัญหา
อุปสรรคการจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการของกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน
เพื่อศึกษาความพึงพอใจของคนพิการต่อการจัดบริการด้านการจ้างงานคนพิการของกรมการจัดหา
งาน กระทรวงแรงงาน และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่
คนพิการ ผลการศึกษา พบว่า การจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการ สอดคล้องกับ
หลักการของอนุสัญญา 159 ว่าด้วยการฟื้นฟูและการจ้างงานคนพิการ โดยหน่วยงานของรัฐ

ได้มีบริการด้านการจ้างงานแก่คนพิการด้านการให้คำปรึกษาแนะแนว การฝึกอบรม และการบรรจุงานปัญหาในการจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการ คือ ตำแหน่งงานที่รองรับความพิการทุกประเภทมีน้อย ขาดเครื่องมือเครื่องใช้อำนวยความสะดวกให้กับคนพิการในการเข้าถึงสิทธิ ได้แก่ ไม่มีล่ามภาษามือสำหรับคนหูหนวก เครื่องมือการสื่อสารสำหรับคนตาบอด การเดินทางไปทำงาน คนพิการประสบปัญหาการเดินทาง เนื่องจากระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับบ้านพัก คนพิการไกลกันมากข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ คือ หน่วยงานภาครัฐควรยึดถือการปฏิบัติตามหลักการแนวคิดในการจัดบริการทางด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการเป็นการเฉพาะ โดยคำนึงถึงอนุสัญญา 159 ว่าด้วยการฟื้นฟูอาชีพและการจ้างงาน (คนพิการ) และปรับปรุงสาระของพระราชบัญญัติส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันมากขึ้น ควรมีการเตรียมความพร้อมขององค์การภาครัฐที่มีต่อการขยายการจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการ มีการกำหนดนโยบายและมาตรการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ก่อนที่จะปรับเปลี่ยนระบบต่าง ๆ ภายในหน่วยงานการประชาสัมพันธ์ขององค์การภาครัฐที่มีต่อการจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการ มีจัดการตั้งศูนย์กลางบริการด้านการจ้างงานคนพิการที่ใกล้บ้านงบประมาณเพื่อจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการประเภทต่าง ๆ งบประมาณเป็นสิ่งสำคัญในการจัดหางานให้คนพิการมีงานทำ และการทำงานเชิงรุกเพื่อเข้าถึงคนพิการในท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ที่ทำงานในท้องถิ่นจะต้องมีความอดทนสูงในการรับรู้เรื่องของคนพิการที่มาใช้บริการจัดหางานตามความต้องการของคนพิการ

รุ่งชฎาพร ใจยา (2558) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การสนับสนุนทางสังคมของผู้พิการในเขตเทศบาลเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสนับสนุนทางสังคมของผู้พิการในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ผลการวิจัยพบว่า ผู้พิการในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้พิการได้รับการสนับสนุนด้านอารมณ์และด้านข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับสูง แต่มีการสนับสนุนด้านการยอมรับยกย่องและเห็นคุณค่าด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และด้านสิ่งของ แรงงาน และบริการ อยู่ในระดับปานกลาง

วรภรณ์ คำนนธ์ (2560) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตของผู้พิการในอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของผู้พิการ ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตของผู้พิการ และศึกษาปัญหาความต้องการของผู้พิการในอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการส่วนใหญ่เป็นเพศชายโดยมีอายุเฉลี่ย 52.5 ปี ประกอบอาชีพรับจ้าง

รองลงมาคือ เกษตรกรรมและอาชีพอื่น ๆ เช่น ร้องเพลง ตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น มีรายได้ไม่เพียงพอ กับค่าใช้จ่าย (เป็นหนี้) จบชั้นประถมศึกษา และมีสถานภาพสมรสเป็นคู่โดยมากมีลักษณะครอบครัว แบบครอบครัวเดี่ยว พิจารณาการมองเห็น รองลงมาพิจารณาการซ้ำซ้อน (พิจารณาการมากกว่า 1 ประเภท) และพิจารณาการสติปัญญาหรือการเรียนรู้ตามลำดับ คุณภาพ ชีวิตของผู้พิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของผู้พิจารณา ได้แก่ เพศ อาชีพ รายได้ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และประเภทของความพิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าด้านสุขภาพกายมีสัดส่วนมากกว่าด้านอื่น ๆ รองลงมา คือด้าน สุขภาพจิตและด้านสิ่งแวดล้อมตามลำดับปัญหาและอุปสรรคของผู้พิจารณา ศึกษาพบว่า ด้านสุขภาพซึ่งผู้พิจารณา ส่วนใหญ่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ด้านการศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษาและเรียนจบเพียงชั้นประถมศึกษา: ด้านการเงินส่วนใหญ่เป็นหนี้ไม่พอใช้กับความ ต้องการ จึงอยากให้หน่วยงานมีการสอนวิชาชีพให้แก่ผู้พิจารณาเพิ่มมากขึ้น มีการส่งเสริมด้านโภชนาการ ด้านการบำบัดฟื้นฟูผู้พิจารณาอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

เพ็ญประภา ไสวดี (2558) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถ ในการดูแลตนเองของคนพิการทางการเคลื่อนไหว อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการดูแลตนเองของคนพิการทางการเคลื่อนไหว อำเภอบางละมุง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการดูแลตนเองโดยรวม อยู่ในระดับดี ($M=4.72$, $S.D.=0.33$) เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า ความสามารถในการดูแลตนเองของ คนพิการทางการเคลื่อนไหว มีความสัมพันธ์ทางลบกับอายุและระดับความพิการ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($r=-.12$, $p<.05$; $r=-.13$, $p<.05$ ตามลำดับ) และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การศึกษา ภาวะสุขภาพ และการสนับสนุนทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.20$, $p<.01$; $r=.60$, $p<.001$; $r=.34$, $p<.001$ ตามลำดับ) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับ เพศ รายได้ และระยะเวลาพิการจากการวิจัย มีข้อเสนอแนะว่า พยาบาลและบุคลากรทางสาธารณสุขควรนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา กิจกรรม หรือโปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการทางการเคลื่อนไหวโดยเฉพาะ การยกระดับภาวะสุขภาพ และการสนับสนุนทางสังคมในกลุ่มผู้พิจารณาทางการเคลื่อนไหวที่มีอายุมาก

ณฤทัย เกตุหอม (2555) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมของ คนพิการในเขตอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดความต้องการได้รับ สวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายในการใช้

บริการ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล มีผลต่อความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการ กล่าวคือ หากมีค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ ณ องค์การบริหารส่วนตำบล ลดน้อยลง จะทำให้คนพิการมีความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมเพิ่มขึ้น ปัจจัยด้านอายุ พบว่า หากคนพิการอายุน้อยจะมีความต้องการได้รับสวัสดิการมากกว่าคนพิการที่สูงอายุ ปัจจัยด้านการศึกษา พบว่า หากคนพิการมีการศึกษาจะมีความต้องการได้รับ สวัสดิการสูงมากกว่าคนพิการ ที่ด้อยการศึกษา ปัจจัยด้านรายได้พบว่า หากคนพิการมีรายได้สูงขึ้นจะมีผลทำให้คนพิการมีความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการลดน้อยลงผลการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า การจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการของคนพิการในเขตอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ผู้เกี่ยวข้องควรพิจารณาลดค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาถึงอายุ และให้การศึกษาแก่คนพิการ เพื่อให้การจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการในเขตอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี เหมาะสมตรงตามความต้องการของคนพิการอย่างแท้จริงซึ่งจะส่งผลให้การจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการของคนพิการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

มลิวัลย์ ธรรมแสง (2561) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินภายหลังผ่าตัดใส่ประสาทหูเทียมตามทัศนนะและประสบการณ์ของผู้ปกครอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา คุณภาพชีวิตของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินภายหลังผ่าตัดใส่ประสาทหูเทียมตามทัศนนะและ ประสบการณ์ของผู้ปกครอง และเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินภายหลังผ่าตัดใส่ประสาทหูเทียมตามทัศนนะ และประสบการณ์ของผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณภาพชีวิตของเด็กบกพร่องทางการได้ยินที่ได้รับการผ่าตัดใส่ประสาทหูเทียมตามทัศนนะและประสบการณ์ของผู้ปกครอง โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง 2) อายุของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินขณะที่เข้ารับการผ่าตัดใส่ประสาทหูเทียมที่มีอายุต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตภายหลังผ่าตัดใส่ประสาทหูเทียมตามทัศนนะและ ประสบการณ์ของผู้ปกครองแตกต่างกันเล็กน้อย โดยอายุของเด็กขณะที่เข้ารับการผ่าตัดใส่ประสาทหูเทียมที่มีอายุระหว่าง 1 ปี ถึง 5 ปี 6 เดือน มีคุณภาพชีวิตภายหลังผ่าตัดประสาทหูเทียมตามทัศนนะและ ประสบการณ์ของผู้ปกครองโดยภาพรวมสูงกว่าเด็กที่ได้รับผ่าตัดใส่ประสาทหูเทียมในช่วงอายุระหว่าง

ธีราพร ดาวเจริญ (2559) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การเข้าถึงสวัสดิการสังคมสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในอำเภอนาทม จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการเข้าถึงสวัสดิการสังคมสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในอำเภอนาทม จังหวัดกาฬสินธุ์ 2) วิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการในการเข้าถึงสวัสดิการสังคมสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในอำเภอนาทม จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการ

ไต่ถาม ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าถึงสวัสดิการสังคม ถึงยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิคนพิการตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้ครบตามจริง แต่ต้องการขึ้นทะเบียนผู้พิการก็เพียงเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิ บางประการ เช่น สิทธิการรับเบี้ยยังชีพคนพิการ 800 บาทต่อเดือน สวนปัญหาและความต้องการแตกต่างกันออกไปตามประเภทของการใช้สิทธิตามสวัสดิการสังคมนั้น ๆ ตามแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ด้านการแพทย์การศึกษา อาชีพ และสังคม

สายทิพย์ ปิ่นเจริญ (2558) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายกับพนักงานสอบสวน: กรณีศึกษาสถานีตำรวจในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายกับพนักงานสอบสวน และแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาการสื่อสารระหว่างคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายกับพนักงานสอบสวน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อสภาพปัญหาอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างคนพิการทางการได้ยินหรือ สื่อความหมายกับพนักงานสอบสวน โดยประเด็นที่ปัญหาอุปสรรคที่สุด คือ ประเด็นความรู้ความเข้าใจในภาษามือ และความถูกต้องในการถ่ายทอดข้อมูล เนื่องจากกลุ่มคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายที่ไม่ได้รับการศึกษา กับกลุ่มพนักงานสอบสวนจะประสบปัญหาเดียวกัน กล่าวคือ กลุ่มคนพิการจะไม่สามารถสื่อสารหรือถ่ายทอดข้อมูล ในสิ่งที่ตนต้องการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนได้ และพนักงานสอบสวนก็ไม่สามารถจะรับรู้ในสิ่งที่คนพิการถ่ายทอดออกมาได้ ทำให้เกิดอุปสรรคในการสื่อสารกันเป็นอย่างมาก ประเด็นรองลงมา คือ ประเด็น

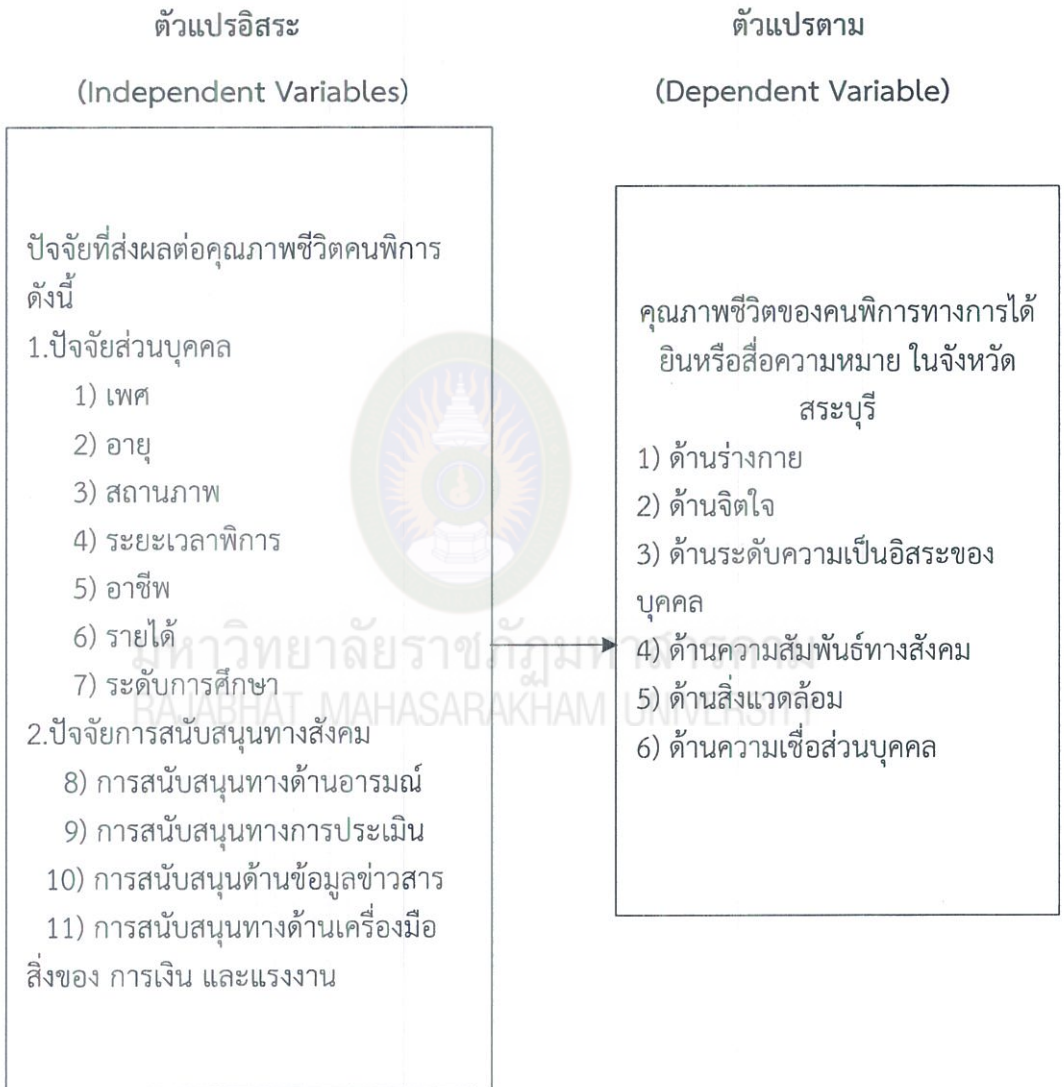
ญาณิ ศิริภัทรโสภณ (2562) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การเข้าถึงบริการสุขภาพของผู้พิการ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ภาคตัดขวางเพื่อสำรวจและประเมินระดับการเข้าถึงบริการสุขภาพ และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงบริการสุขภาพของผู้พิการอำเภอแกลง จังหวัดระยอง ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการ สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพ ทั้งด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาทางการแพทย์และการฟื้นฟูสมรรถภาพ ร้อยละ 88.8 มีความพึงพอใจต่อการใช้บริการสุขภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง มีการรับรู้ต่อบริการที่จัดให้สำหรับผู้พิการอยู่ในระดับสูง ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมโดยรวมจากครอบครัว ผู้ดูแล ชุมชน สังคม บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข และหน่วยงานของรัฐและเอกชนอยู่ในระดับสูง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงบริการสุขภาพของผู้พิการคือ เพศ การรับรู้ต่อบริการที่จัดให้สำหรับผู้พิการทางด้านส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค

และการฟื้นฟูสมรรถภาพ และข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการศึกษาคั้งนี้คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการสุขภาพของผู้พิการควรส่งเสริมให้ผู้พิการเกิดการรับรู้ต่อบริการที่จัดให้โดยเฉพาะบริการการรักษาทางการแพทย์และการฟื้นฟูสมรรถภาพ มีการสนับสนุนช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อช่วยเหลือผู้พิการในการเข้ารับบริการสุขภาพได้อย่างมีคุณภาพและทั่วถึง

สุพิน นายอง (2553) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตที่มีความพิการทางการได้ยินในสถาบันอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและตรวจสอบรูปแบบดังกล่าว สำหรับใช้กับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตที่มีความพิการทางการได้ยิน ผลการวิจัย พบว่า 1) การเรียนการสอนนักศึกษาพิการทางการได้ยิน มีวิวัฒนาการมาประมาณ 60 ปี และเปิดสอนระดับปริญญาตรีในปี พ.ศ. 2543 ได้มีการตรากฎหมายสนับสนุนหลายฉบับ ที่สำคัญ คือ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 แนวคิดและหลักการจัดการศึกษาส่วนใหญ่ นำมาจากสหรัฐอเมริกา ภายในกรอบของยูเนสโกและหลักสิทธิมนุษยชนพื้นฐาน กรอบแนวคิดหลัก นำมาจากสารบบการพัฒนาทักษะทางปัญญาของมาร์ซาโนและเคนเดล โดยอาศัยกฎในการเรียนการสอน คือ (ก) การจัดโครงสร้างความรู้เดิมขึ้นใหม่ และ (ข) การให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงาน 5 ประเภท อันก่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการทางปัญญา 6 ชั้น ส่วนผลการสำรวจภาคสนาม จากการสังเกตพบว่า ไม่มีสถาบันใดนอกจากวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ที่มีการเรียนการสอนเป็นทีมอย่างสมบูรณ์ แบบผลการสัมภาษณ์ทำให้ทราบลักษณะเฉพาะของกระบวนการต่าง ๆ และปัญหา ซึ่งสัมพันธ์กับความรู้ ความเข้าใจของนักศึกษา การใช้หลักการและสิ่งที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสอนศัพท์เฉพาะในศาสตร์ต่าง ๆ 2) รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย ข้อตกลงเบื้องต้น หลักการ 12 ข้อ กฎ 2 ข้อ โดยมีการเรียนการสอนและการเอื้ออำนวยความต้องการจำเป็นของนักศึกษา เป็นผลลัพธ์ในการเรียนการสอน รูปแบบนี้ได้ผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิและนำไปตรวจสอบโดยทดลองใช้กับนักศึกษา พบว่า มีความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการสอนทั้งด้านสัมฤทธิ์ผลในสาระวิชา และด้านพัฒนากระบวนการทางปัญญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับอัตลักษณ์การคิดของนักศึกษาพิการทางการได้ยิน ซึ่งคิดเป็นมหภาค ไม่ได้คิดเป็นระบบจุลภาค เหมือนนักศึกษาปกติและการศึกษากระบวนการนำกฎหมายไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาอย่างแท้จริง ในส่วนของการประยุกต์เด่น ๆ คือ การนำโมดูลการสอนจากรูปแบบไปปรับใช้ในการพัฒนานักศึกษาพิการเพื่อให้การเห็นและการเคลื่อนไหวทดแทนความพิการทางการได้ยินอย่างเต็มศักยภาพในทุกระดับการศึกษา

2.7 กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี” ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด ได้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ในจังหวัดสระบุรี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้พิการในจังหวัดสระบุรี จำนวน 16,093 คน (สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ, 2563)

3.1.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ในจังหวัดสระบุรี คำนวณตามสูตร Yamane (1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน คือ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad (3-1)$$

- N = จำนวนประชากร
 n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิด เท่ากับ .05

$$n = \frac{16,093}{1 + (16,093 \times .05^2)}$$

$$n = \frac{16,093}{1 + (16,093 \times 0025)} \\ = 390.29$$

เพื่อให้ได้จำนวนเต็มในการวิจัย ผู้วิจัยจึงขอเพิ่มจำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 400 คน

3.1.2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยจะจัดทำบัญชีประชากร เรียงลำดับตามพยัญชนะชื่อ โดยแต่ละบัญชี จะเรียงลำดับประชากรตามหลักการเรียงอักษรพยัญชนะไทยของราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2546 โดยเรียงตั้งแต่ 1 ถึง N ต่อมาคิดค่าช่วงสุ่ม (Sampling Interval) หรือ $ซ$ โดยสูตร $K=N/n$ แล้วเลือกจุดสุ่มเริ่มต้น (Random Start หรือ R) ที่อยู่ระหว่าง 1 ถึง k หลังจากนั้นจะเริ่มสุ่มตัวอย่างจากหน่วยตัวอย่างที่ประกอบด้วย R, R+k, R+2k ไปจนครบจำนวน แต่ในกรณีที่ Nหาร n ไม่ลงตัว ผู้วิจัยใช้จุดทศนิยม 4 ตำแหน่ง ถ้า k เป็นตัวเลขที่มีจุดทศนิยมจะเลือกตัวอย่างเป็นจำนวนเต็มโดยมีการปัดเศษทศนิยมตามหลักคณิตศาสตร์สากล นิยม จนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบ แบ่งเป็น 5 ระดับตามเกณฑ์วัดของ Likert Scale โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสนับสนุนคุณภาพชีวิต ประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ประกอบด้วย ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านสุขภาพจิตใจ ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล ด้านสิ่งแวดล้อม และ ด้านความเชื่อส่วนบุคคล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.3.1 การสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม 2) สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี โดยกำหนดขอบเขต และเนื้อหาให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษา 3) เสนอแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจข้อคำถามในแบบสอบถามด้านเนื้อหา การใช้ภาษาสัณฐาน การวัดผลและประเมินผลการวิจัย ให้มีความเที่ยงตรง สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

3.3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล จึงทำให้ต้องมีการหาคุณภาพเครื่องมือ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่งที่ผู้วิจัยจะพัฒนาเครื่องมือดังกล่าวให้มีความเที่ยงตรง (Validity) และมีความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.3.2.1 นำแบบสอบถามเสนอที่ปรึกษาและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.3.2.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา การใช้ภาษา สถิติ การวัดผลและประเมินผลการวิจัย โดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Item of Objective Congruence หรือ IOC) (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 266-270) ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านคือ

1) ดร.สถิตคุณ บุญเรือน วุฒិการศึกษารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐพลภาคเอกชน ตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมายและคดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

2) นางสาวกุสุมา สุ่มมาตร วุฒิการศึกษาวุฒิการศึกษอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

3) นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไว้วัย วุฒิการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัย การศึกษา ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนโคกล่ามวิทยา อำเภอโพพทอง จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนนรายข้อมีดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ซึ่งข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00 แสดงว่าข้อคำถามนั้นนำมาใช้ได้ โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-2)$$

$\sum R$ = ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะของผู้เชี่ยวชาญจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 ซึ่งหมายความว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงสูงและสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะ

3.3.2.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ในจังหวัดสระบุรี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน แล้วนำค่าคะแนนที่ได้ไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Alpha Coefficient ของ Cronbach (1970, อ้างถึงใน พงรรัตน์ ทวีรัตน์, 2550, น. 125) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ .819

3.3.2.4 จัดทำแบบสอบถามที่สมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

3.4.1 ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามถึงกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.2 ผู้วิจัยมีผู้ช่วยผู้วิจัย 5 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีการชี้แจงวิธีการและขั้นตอนให้กับผู้ช่วยผู้วิจัยก่อนลงมือเก็บข้อมูล

3.4.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.4 ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ก่อนนำไปประมวลผลเพื่อหาค่าสถิติ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมมาดำเนินการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.5.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ และถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถาม

3.5.2 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาลงรหัส (Coding Form) ตามที่กำหนด

3.5.3 กำหนดค่าคะแนนในแต่ละข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของ Likert (1987, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง ระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง ระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง ระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง ระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

3.5.4 นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วไปประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และนำคะแนนไปหาค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์การแบ่งช่วงชั้นคะแนนเท่ากับ 5 ชั้น โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ดังนั้นจะได้ช่วงคะแนนของระดับชั้นเท่ากับ 0.8 คิดเป็นเกณฑ์การแบ่งช่วงคะแนนที่ใช้เป็นเกณฑ์ประเมินผลดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง อยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง อยู่ในระดับความคิดเห็นน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง อยู่ในระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

3.5.5 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ดังนี้

3.5.5.1 กำหนดเกณฑ์การบอกระดับหรือขนาดของความสัมพันธ์ โดยจะใช้ตัวเลขของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ -1 หรือ 1 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง แต่หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย หรือไม่มีเลย ดังนี้

ตารางที่ 3.1 ค่าระดับของความสัมพันธ์

ค่า r	ระดับของความสัมพันธ์
.90 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
.70 - .90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.50 - .70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.30 - .50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00 - .30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

หมายเหตุ: Hinkle (1998, p. 118)

3.5.5.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามสถิติการหาความสัมพันธ์ ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson Product Moment Correlation และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) โดยวิธี Enter

3.5.6 ข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ผู้วิจัยจะสรุปเนื้อหา จัดกลุ่มและดำเนินการแจกแจงความถี่และพรรณนาความ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำหลักสถิติมาประกอบการวิเคราะห์แบบสอบถาม ดังนี้

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.2 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลและระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ผู้วิจัยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐานเปรียบเทียบใช้ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA: F-test) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe'

3.6.4 สถิติเชิงตีความ (Inference Statistics) จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่ออ้างอิงประชากรซึ่งผู้วิจัยจะใช้สถิติหลักเพื่อการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ ได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson's Product Moment Correlation Coefficient และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) โดยวิธี Enter and Stepwise นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.5 ข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ผู้วิจัยจะสรุปเนื้อหา จัดกลุ่มและดำเนินการแจกแจงความถี่และพรรณนาความ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าวิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ตามความคิดเห็นของผู้พิการในจังหวัดสระบุรี ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระยะเวลาพิการ อาชีพ รายได้และระดับการศึกษาแตกต่างกัน เพื่อศึกษาปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SS	หมายถึง	ผลรวมของค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
df	หมายถึง	ระดับความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยผลรวมของความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
t	หมายถึง	สถิติทดสอบนัยสำคัญของตัวแปรอิสระ 2 ตัว
F	หมายถึง	สถิติทดสอบนัยสำคัญของความแปรปรวนของตัวแปรอิสระ 3 ตัว

R square	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ หรือสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of Prediction/Determination) ซึ่งแสดงถึงอำนาจในการพยากรณ์ที่เกิดจากตัวแปรอิสระทุกตัวต่อตัวแปรตาม
S.E.	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่าพารามิเตอร์
B	หมายถึง	ค่าน้ำหนักความสำคัญ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย หรือค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรอิสระ ซึ่งสามารถทำนายการผันแปรของตัวแปรตามในสมการที่เขียนในรูปของคะแนนดิบ
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับพารามิเตอร์ของสมการถดถอยแต่ละค่าที่อยู่ในสมการ
df	หมายถึง	Degree of Freedom หรือค่าของขั้นแห่งความเป็นอิสระ
Sig.	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	หมายถึง	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05
X	หมายถึง	ปัจจัยที่ส่งผล
X ₁	หมายถึง	เพศ
X ₂	หมายถึง	อายุ
X ₃	หมายถึง	สถานภาพ
X ₄	หมายถึง	ระยะเวลาพิการ
X ₅	หมายถึง	อาชีพ
X ₆	หมายถึง	รายได้
X ₇	หมายถึง	ระดับการศึกษา
X ₈	หมายถึง	ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์
X ₉	หมายถึง	ด้านการสนับสนุนทางการประเมิน
X ₁₀	หมายถึง	ด้านการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร
X ₁₁	หมายถึง	ด้านการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงิน และแรงงาน
Y	หมายถึง	คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี
Y ₁	หมายถึง	ด้านสุขภาพร่างกาย
Y ₂	หมายถึง	ด้านสุขภาพจิตใจ

Y ₃	หมายถึง	ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล
Y ₄	หมายถึง	ด้านสัมพันธภาพทางสังคม
Y ₅	หมายถึง	ด้านสิ่งแวดล้อม
Y ₆	หมายถึง	ด้านความเชื่อส่วนบุคคล

4.2 ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ตามความคิดเห็นของผู้พิการในจังหวัดสระบุรี ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระยะเวลาพิการ อาชีพ รายได้และระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 ค่าความถี่ ร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	103	25.75
หญิง	297	74.25
รวม	400	100.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 21 ปี	37	9.25
21-30 ปี	150	37.50
31-40 ปี	171	42.75
41-50 ปี	27	6.75
51 ปี ขึ้นไป	15	3.75
รวม	400	100.0
3. สถานภาพ		
โสด	200	50.00
สมรส	179	44.75
แยกกันอยู่/หย่าร้าง/หม้าย	21	5.25
รวม	400	100.0
4. ระยะเวลาพิการ		
พิการโดยกำเนิด	189	47.25
1 - 2 ปี	69	17.25
3 -4 ปี	120	30.00

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
4 ปี ขึ้นไป	22	5.50
รวม	400	100.0
5. อาชีพ		
ไม่ประกอบอาชีพ	94	23.50
รับจ้าง	147	36.75
ค้าขาย	116	29.00
เกษตรกร	43	10.75
รวม	400	100.00
6. รายได้		
ไม่มีรายได้	142	35.50
น้อยกว่า 10,000 บาท	146	36.50
10,001 – 20,000 บาท	64	16.00
20,001 บาท ขึ้นไป	48	12.00
รวม	400	100.0
7. ระดับการศึกษา		
น้อยกว่าประถมศึกษา	44	11.00
ประถมศึกษา	244	61.00
มัธยมศึกษา	75	18.75
อนุปริญญา/เทียบเท่า	21	5.25
ปริญญาตรี	16	4.00
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นกลุ่มผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำนวน 400 ตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระยะเวลาพิการ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา ได้ดังนี้

1. เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 74.25 และเป็นเพศชาย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75
2. อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.75 รองลงมาอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และอายุระหว่าง ต่ำกว่า 21 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25
3. สถานภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีสถานภาพโสด จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา มีสถานภาพสมรส จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.75 และมีสถานภาพแยกกันอยู่/หย่าร้าง/หม้าย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25
4. ระยะเวลาพิการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระยะเวลาพิการพิการโดยกำเนิด จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 รองลงมา -4 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และ 1 2 ปี จำนวน 69 คิดเป็นร้อยละ 17.25
5. อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 รองลงมาค้าขาย จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 และไม่ประกอบอาชีพ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50
6. รายได้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 รองลงมาไม่มีรายได้ จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 และ 10,001-20,000 บาท จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00
7. ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 และระดับน้อยกว่าประถมศึกษา จำนวน 44 คิดเป็นร้อยละ 11.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม:

ภาพรวม

ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม: ภาพรวม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์	4.24	0.78	มากที่สุด
ด้านการสนับสนุนทางการประเมิน	4.10	0.78	มาก
ด้านการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	4.04	0.84	มาก
ด้านการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงิน และ แรงงาน	3.83	0.94	มาก
รวม	4.05	0.84	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม: ภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 รองลงมาด้านการสนับสนุนทางการประเมิน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ด้านการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และด้านการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงิน และแรงงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ซึ่งสามารถสรุปผลเป็นรายข้อในแต่ละด้านได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม:

ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์

ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์	\bar{X}	S.D.	แปลผล
มีบุคคลรอบข้างคอยรับฟังปัญหาต่าง ๆ ของท่าน	4.15	0.71	มาก
มีความสุขที่ได้พูดคุยกับบุคคลรอบข้าง	4.01	0.91	มาก
ได้รับการช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้างโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	4.43	0.71	มากที่สุด
มีบุคคลที่ทันท่วงใจได้ ในการพูดคุยให้คำปรึกษา	4.34	0.79	มากที่สุด
บุคคลรอบข้างพูดคุยให้กำลังใจ ทำให้ท่านมีกำลังใจในการใช้ชีวิต	4.29	0.80	มากที่สุด
รวม	4.24	0.78	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม: ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ได้รับการช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้างโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 รองลงมา มีบุคคลที่ทันท่วงใจได้ ในการพูดคุยให้คำปรึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และบุคคลรอบข้างพูดคุยให้กำลังใจ ทำให้ท่านมีกำลังใจในการใช้ชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม:

ด้านการสนับสนุนทางการประเมิน

ด้านการสนับสนุนทางการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
รู้สึกว่าการยกย่องจากบุคคลรอบข้าง	4.28	0.78	มากที่สุด
ได้รับคำชมเชยจากบุคคลรอบข้าง เมื่อพัฒนาความสามารถ	4.06	0.76	มาก
รู้สึกว่าบุคคลรอบข้างยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	3.98	0.81	มาก
บุคคลรอบข้างทำให้ท่านรู้สึกมีความภาคภูมิใจในตนเอง	4.16	0.74	มาก
รู้สึกว่าท่านเป็นที่ต้องการของคนในสังคม	4.00	0.82	มาก
รวม	4.10	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม: ด้านการสนับสนุนทางการประเมิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า รู้สึกว่าได้รับการยกของจากบุคคลรอบข้าง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 รองลงมาบุคคลรอบข้างทำให้ท่านรู้สึกมีความภาคภูมิใจในตนเอง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และได้รับคำชมเชยจากบุคคลรอบข้าง เมื่อพัฒนาความสามารถ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม:

ด้านการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร

ด้านการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	\bar{X}	S.D.	แปลผล
มีคนคอยให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำเมื่อต้องการ	4.21	0.72	มากที่สุด
ได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านการแพทย์และการบำบัดรักษาจากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์	3.83	0.94	มาก
ได้รับการเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรมสำคัญของชุมชน	3.98	0.90	มาก
ได้รับการข้อมูลเหตุการณ์สำคัญหรือข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากเพื่อน	3.96	0.88	มาก
หากประสบปัญหาสามารถค้นหาขอความช่วยเหลือจากหนังสือพิมพ์ ข่าวหรือแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้	4.20	0.80	มากที่สุด
รวม	4.04	0.84	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม: ด้านการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีคนคอยให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำเมื่อต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 รองลงมาหากประสบปัญหาสามารถค้นหาขอความช่วยเหลือจากหนังสือพิมพ์ ข่าวหรือแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และได้รับการเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรมสำคัญของชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม:
ด้านการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงิน และแรงงาน

ด้านการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงินและแรงงาน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ได้รับการช่วยเหลือในการจัดหาเครื่องช่วยความพิการ เช่น เครื่องช่วยฟัง หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร เป็นต้น เมื่อท่านต้องการ	3.74	0.94	มาก
ผู้ให้การช่วยเหลือในการจัดหาอุปกรณ์ในการฝึกพัฒนา อาชีพเมื่อต้องการ	3.89	0.91	มาก
ได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนด้านการประกอบ	3.87	0.93	มาก
ได้รับการช่วยเหลือค้นสวัสดิการทางการแพทย์และการ รักษาพยาบาลที่خذให้ตามความจำเป็น	3.83	0.92	มาก
คนช่วยเหลือท่านในคนงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน	3.82	1.03	มาก
รวม	3.83	0.94	มาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม: ด้านการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงิน และแรงงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ให้การช่วยเหลือในการจัดหาอุปกรณ์ในการฝึกพัฒนาอาชีพเมื่อต้องการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 รองลงมาได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนด้านการประกอบ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และได้รับการช่วยเหลือค้นสวัสดิการทางการแพทย์และการรักษาพยาบาลที่خذให้ตามความจำเป็น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
ในจังหวัดสระบุรี

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการ
ได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ภาพรวม

คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ในจังหวัดสระบุรี: ภาพรวม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านสุขภาพร่างกาย	4.16	0.81	มาก
ด้านสุขภาพจิตใจ	4.13	0.78	มาก
ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล	3.87	0.94	มาก
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	3.81	0.97	มาก
ด้านสิ่งแวดล้อม	4.07	0.78	มาก
ด้านความเชื่อส่วนบุคคล	3.99	0.88	มาก
รวม	4.00	0.86	มาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตของคนพิการ
ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ภาพรวมโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
4.00 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสุขภาพร่างกาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16
รองลงมาด้านสุขภาพจิตใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ด้านความเชื่อส่วนบุคคล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ด้านระดับ
ความเป็นอิสระของบุคคล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และด้านสัมพันธภาพทางสังคม
อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ซึ่งสามารถสรุปผลเป็นรายข้อในแต่ละด้านได้ดังนี้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านสุขภาพร่างกาย

ด้านสุขภาพร่างกาย	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพการแพทย์	3.93	0.85	มาก
หากเจ็บป่วยทั่วไป สามารถเข้ารับบริการฟื้นฟูทางการแพทย์ได้ทันที	4.03	1.00	มาก
ได้รับการบริการด้านสาธารณสุขประจำพื้นที่	4.42	0.69	มากที่สุด
ได้รับการให้บริการตรวจสุขภาพประจำปีสำหรับคนพิการ	4.18	0.79	มาก
ได้รับการจัดบริการรถรับส่งผู้ป่วยกรณีฉุกเฉิน ในกรณีที่เจ็บป่วย	4.22	0.74	มากที่สุด
รวม	4.16	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านสุขภาพร่างกาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ได้รับการบริการด้านสาธารณสุขประจำพื้นที่ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 รองลงมาได้รับการจัดบริการรถรับส่งผู้ป่วยกรณีฉุกเฉิน ในกรณีที่เจ็บป่วย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และได้รับการให้บริการตรวจสุขภาพประจำปีสำหรับคนพิการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านสุขภาพจิตใจ

ด้านสุขภาพจิตใจ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ได้รับการให้คำปรึกษาด้านสภาพจิตใจ แก่คนพิการ	3.60	0.91	มาก
ได้รับการสนับสนุนกายอุปกรณ์	4.34	0.72	มากที่สุด
มีการสนับสนุนการสนับสนุนกิจกรรมวันคนพิการ	4.21	0.75	มากที่สุด
ได้การให้คำปรึกษาและแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินชีวิต	4.09	0.79	มาก
มีบุคคลที่ท่านไว้วางใจได้ ในการพูดคุยให้คำปรึกษา	4.40	0.73	มากที่สุด
รวม	4.13	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านสุขภาพจิตใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีบุคคลที่ท่านไว้วางใจได้ ในการพูดคุยให้คำปรึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 รองลงมาได้รับการสนับสนุนกายอุปกรณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และมีการสนับสนุนการสนับสนุนกิจกรรมวันคนพิการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล

ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
สามารถดำเนินชีวิตประจำวันด้วยตนเองได้	3.86	0.92	มาก
สามารถเดินทางไปทำงานได้ด้วยตนเอง	3.81	0.92	มาก
ดำเนินชีวิตประจำวันโดยไม่ต้องใช้ยาตามที่แพทย์สั่ง	3.81	1.02	มาก
สามารถดำรงชีวิตอย่างอิสระ มีความปลอดภัยและมั่นคงใน ชีวิตในการเดินทางไปไหนมาไหนด้วยตนเอง	3.90	0.84	มาก
มีจุดมุ่งหมายในชีวิต และทราบดีว่าชีวิตของตนเองนั้นมีความหมาย	3.99	0.98	มาก
รวม	3.87	0.94	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีจุดมุ่งหมายในชีวิต และทราบดีว่าชีวิตของตนเองนั้นมีความหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 รองลงมาสามารถดำรงชีวิตอย่างอิสระ มีความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิตในการเดินทางไปไหนมาไหนด้วยตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และสามารถดำเนินชีวิตประจำวันด้วยตนเองได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการ
ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านสัมพันธภาพทางสังคม

ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ได้รับการจัดเบาะคนพิการ	2.98	1.27	ปานกลาง
ได้รับการจัดเครื่องอุปโภคบริโภค บริการถึงบ้าน	4.16	0.85	มาก
มีความต่อเนื่องในการจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านคนพิการ	4.17	0.81	มาก
การสนับสนุนอาสาสมัครบริการดูแลคนพิการที่บ้าน	3.57	1.14	มาก
ได้รับการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยแก่คนพิการ ในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่น ๆ	4.17	0.80	มาก
รวม	3.81	0.97	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตของคนพิการ
ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านสัมพันธภาพทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีความต่อเนื่องในการจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านคนพิการ
และได้รับการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยแก่คนพิการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ
หรือบริการสาธารณะอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 รองลงมาได้รับการจัดเครื่องอุปโภค
บริโภค บริการถึงบ้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และการสนับสนุนอาสาสมัครบริการดูแล
คนพิการที่บ้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการ
ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านสิ่งแวดล้อม

ด้านสิ่งแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
มีการจัดบริการที่พักสำหรับคนพิการในรูปแบบสถานสงเคราะห์	4.21	0.74	มากที่สุด
มีการจัดบริการบ้านพักกรณีฉุกเฉินสำหรับคนพิการ	3.57	0.90	มาก
มีการจัดบริการซ่อมแซมบ้านพักคนพิการ	4.31	0.73	มากที่สุด
มีการจัดกิจกรรมพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่คนพิการโดยชุมชนมีส่วนร่วม	4.19	0.75	มาก
มีการจัดบริการครอบครัวอุปการะสำหรับคนพิการที่อยู่คนเดียว ไร้ที่พึ่ง	4.06	0.78	มาก
รวม	4.07	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตของ
คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีการจัดบริการซ่อมแซมบ้านพักคนพิการ
อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 รองลงมา มีการจัดบริการที่พักสำหรับคนพิการในรูปแบบ
สถานสงเคราะห์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และมีการจัดกิจกรรมพัฒนาที่อยู่อาศัย
แก่คนพิการโดยชุมชนมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการ
ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านความเชื่อส่วนบุคคล

ด้านความเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ทำบุญใส่บาตรในตอนเช้าอยู่เป็นประจำ	4.20	0.79	มากที่สุด
มีความเชื่อเรื่องของจิตวิญญาณศาสนา ส่งผลต่อการดำเนินชีวิต	3.60	1.17	มาก
รู้สึกพึงพอใจในชีวิต เช่น มีความสุข ความสงบมีความหวัง	4.25	0.79	มากที่สุด
เชื่อว่าค่านิยม ศีลธรรมและจริยธรรม ให้เกิดความสมดุลในชีวิต	4.29	0.74	มากที่สุด
มีชีวิตที่มีความสุขทั้งกายและจิตใจ ในการดำรงชีวิต	3.64	0.91	มาก
รวม	3.99	0.88	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตของ คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี: ด้านความเชื่อส่วนบุคคล ด้านความเชื่อส่วนบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า เชื่อว่าค่านิยม ศีลธรรมและ จริยธรรม ให้เกิดความสมดุลในชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 รองลงมา รู้สึกพึงพอใจ ในชีวิต เช่น มีความสุข ความสงบมีความหวัง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และทำบุญ ใส่บาตรในตอนเช้าอยู่เป็นประจำ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการ ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ตามความคิดเห็นของผู้พิการในจังหวัดสระบุรี ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระยะเวลาพิการ อาชีพ รายได้และระดับการศึกษาแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการ ทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน

1. เพศ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน

สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : เพศ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ จะใช้การทดสอบค่า t (Independent Sample t-test) เพื่อใช้ทดสอบ กลุ่มตัวอย่าง ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ดังนั้น จะยอมรับ สมมติฐาน (H_1) ก็ต่อเมื่อ Sig มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังนี้

ตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบ คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย

ในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามเพศ โดยใช้ t-test

คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมายในจังหวัดสระบุรี	t	df	Sig.
ด้านสุขภาพร่างกาย	-1.051	398	.294
ด้านสุขภาพจิตใจ	.156	398	.876
ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล	-.625	398	.532
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	-.035	398	.972
ด้านสิ่งแวดล้อม	1.744	398	.082
ด้านความเชื่อส่วนบุคคล	-.063	398	.950

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบ คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามเพศ พบว่า ทุกด้าน มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐาน (H_0) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_1) หมายความว่า เพศ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน

2. อายุ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน

สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : อายุ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง ANOVA จะยอมรับสมมติฐาน (H_1) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทาง

สถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มไม่เท่ากันจะทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการทดสอบแบบ Scheffe's เพื่อหาว่าคู่เฉลี่ยใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

ตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวน คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตาม: อายุ

คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสุขภาพร่างกาย					
ระหว่างกลุ่ม	1.848	4	.462	1.441	.220
ภายในกลุ่ม	126.680	395	.321	-	-
รวม	128.528	399	-	-	-
ด้านสุขภาพจิตใจ					
ระหว่างกลุ่ม	1.974	4	.494	1.555	.185
ภายในกลุ่ม	125.345	395	.317	-	-
รวม	127.319	399	-	-	-
ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล					
ระหว่างกลุ่ม	1.414	4	.354	.905	.461
ภายในกลุ่ม	154.272	395	.391	-	-
รวม	155.686	399	-	-	-
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม					
ระหว่างกลุ่ม	1.758	4	.440	1.415	.228
ภายในกลุ่ม	122.659	395	.311	-	-
รวม	124.417	399	-	-	-

(ต่อ)

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสิ่งแวดล้อม					
ระหว่างกลุ่ม	1.795	4	.449	1.553	.186
ภายในกลุ่ม	114.142	395	.289	-	-
รวม	115.938	399	-	-	-
ด้านความเชื่อส่วนบุคคล					
ระหว่างกลุ่ม	.476	4	.119	.669	.613
ภายในกลุ่ม	70.192	395	.178	-	-
รวม	70.668	399	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตาม: อายุ พบว่า ทุกด้าน มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐาน (H_0) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_1) หมายความว่า อายุ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน

3. สถานภาพ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน

สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง ANOVA จะยอมรับสมมติฐาน (H_1) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มไม่เท่ากันจะทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการทดสอบแบบ Scheffe's เพื่อหาว่าคู่เฉลี่ยใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวน คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อ

ความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตาม: สถานภาพ

คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสุขภาพร่างกาย					
ระหว่างกลุ่ม	1.911	2	.956	2.997	.051
ภายในกลุ่ม	126.616	397	.319	-	-
รวม	128.528	399	-	-	-
ด้านสุขภาพจิตใจ					
ระหว่างกลุ่ม	.950	2	.475	1.492	.226
ภายในกลุ่ม	126.369	397	.318	-	-
รวม	127.319	399	-	-	-
ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล					
ระหว่างกลุ่ม	1.463	2	.731	1.883	.154
ภายในกลุ่ม	154.224	397	.388	-	-
รวม	155.686	399	-	-	-
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม					
ระหว่างกลุ่ม	.423	2	.211	.677	.509

(ต่อ)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยิน หรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี	SS	df	MS	F	Sig.
ภายในกลุ่ม	123.995	397	.312	-	-
รวม	124.417	399	-	-	-
ด้านสิ่งแวดล้อม					
ระหว่างกลุ่ม	.933	2	.467	1.611	.201
ภายในกลุ่ม	115.004	397	.290	-	-
รวม	115.938	399	-	-	-
ด้านความเชื่อส่วนบุคคล					
ระหว่างกลุ่ม	.432	2	.216	1.220	.296
ภายในกลุ่ม	70.236	397	.177	-	-
รวม	70.668	399	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

จากตารางที่ 4.16 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตาม: สถานภาพ พบว่า ทุกด้าน มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐาน (H_0) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_1) หมายความว่า สถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน

4. ระยะเวลาพิการ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกันสามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาพิการ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระยะเวลาพิการ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง ANOVA จะยอมรับสมมติฐาน (H_1) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มไม่เท่ากันจะทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการทดสอบแบบ Scheffe's เพื่อหาคู่เฉลี่ยใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

ตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวน คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อ

ความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตาม: ระยะเวลาพิการ

คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสุขภาพร่างกาย					
ระหว่างกลุ่ม	.711	3	.237	.734	.532
ภายในกลุ่ม	127.817	396	.323	-	-
รวม	128.528	399	-	-	-
ด้านสุขภาพจิตใจ					
ระหว่างกลุ่ม	.781	3	.260	.815	.486
ภายในกลุ่ม	126.538	396	.320	-	-
รวม	127.319	399	-	-	-
ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล					
ระหว่างกลุ่ม	.897	3	.299	.765	.514
ภายในกลุ่ม	154.790	396	.391	-	-
รวม	155.686	399	-	-	-
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม					
ระหว่างกลุ่ม	.196	3	.065	.209	.890

(ต่อ)

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยิน หรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี	SS	df	MS	F	Sig.
ภายในกลุ่ม	124.221	396	.314	-	-
รวม	124.417	399	-	-	-
ด้านสิ่งแวดล้อม					
ระหว่างกลุ่ม	1.062	3	.354	1.220	.302
ภายในกลุ่ม	114.876	396	.290	-	-
รวม	115.938	399	-	-	-
ด้านความเชื่อส่วนบุคคล					
ระหว่างกลุ่ม	.140	3	.047	.262	.853
ภายในกลุ่ม	70.528	396	.178	-	-
รวม	70.668	399	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKAM UNIVERSITY

จากตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตาม: ระยะเวลาพิการ พบว่า ทุกด้าน มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐาน (H_0) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาพิการที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน

5. อาชีพ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : อาชีพ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง ANOVA จะยอมรับสมมติฐาน (H_1) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มไม่เท่ากันจะทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการทดสอบแบบ Scheffe's เพื่อหาว่าคู่เฉลี่ยใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

ตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวน คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตาม: อาชีพ

คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสุขภาพร่างกาย					
ระหว่างกลุ่ม	3.676	3	1.225	3.887	.009*
ภายในกลุ่ม	124.852	396	.315	-	-
รวม	128.528	399	-	-	-
ด้านสุขภาพจิตใจ					
ระหว่างกลุ่ม	4.474	3	1.491	4.807	.003*
ภายในกลุ่ม	122.845	396	.310	-	-
รวม	127.319	399	-	-	-
ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล					
ระหว่างกลุ่ม	1.458	3	.486	1.247	.292
ภายในกลุ่ม	154.229	396	.389	-	-
รวม	155.686	399	-	-	-
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม					
ระหว่างกลุ่ม	2.263	3	.754	2.446	.064

(ต่อ)

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยิน หรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี	SS	df	MS	F	Sig.
ภายในกลุ่ม	122.154	396	.308	-	-
รวม	124.418	399	-	-	-
ด้านสิ่งแวดล้อม					
ระหว่างกลุ่ม	3.094	3	1.031	3.619	.013*
ภายในกลุ่ม	112.843	396	.285	-	-
รวม	115.938	399	-	-	-
ด้านความเชื่อส่วนบุคคล					
ระหว่างกลุ่ม	.504	3	.168	.947	.418
ภายในกลุ่ม	70.164	396	.177	-	-
รวม	70.668	399	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

จากตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามอาชีพ พบว่า ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านสุขภาพจิตใจ และด้านสิ่งแวดล้อม มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) หมายความว่า อาชีพ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน ในด้านสุขภาพร่างกาย ด้านสุขภาพจิตใจ และด้านสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่าง จำแนกตามอาชีพ โดยใช้การทดสอบแบบ Scheffe's ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของคุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
ในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามอาชีพ: ด้านสุขภาพร่างกาย

อาชีพ	\bar{X}	ไม่ประกอบอาชีพ	รับจ้าง	ค้าขาย	เกษตรกร
		3.99	4.18	4.25	4.17
ไม่ประกอบอาชีพ	3.99	-	-0.190 (.087)	-0.258* (.012)	-0.175 (.409)
รับจ้าง	4.18	-	-	-0.067 (.815)	.014 (.999)
ค้าขาย	4.25	-	-	-	.082 (.878)
เกษตรกร	4.17	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 เมื่อทดสอบความแตกต่าง คุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามอาชีพ: ด้านสุขภาพร่างกาย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ที่มีอาชีพค้าขาย มีคุณภาพชีวิตดีกว่า ผู้ไม่ประกอบอาชีพ

ตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของคุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
ในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามอาชีพ: ด้านสุขภาพจิตใจ

อาชีพ	\bar{X}	ไม่ประกอบอาชีพ	รับจ้าง	ค้าขาย	เกษตรกร
		3.94	4.18	4.21	4.15
ไม่ประกอบอาชีพ	3.94	-	-.238* (.015)	-.268* (.008)	-.210 (.241)
รับจ้าง	4.18	-	-	-.030 (.979)	.028 (.994)
ค้าขาย	4.21	-	-	-	.058 (.952)
เกษตรกร	4.15	-	-	-	-

*มีนัยความสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 เมื่อทดสอบความแตกต่าง คุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามอาชีพ: ด้านสุขภาพจิตใจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยความสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ที่มีอาชีพรับจ้าง มีคุณภาพชีวิตดีกว่า ผู้ไม่ประกอบอาชีพ ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ที่มีอาชีพค้าขาย มีคุณภาพชีวิตดีกว่า ผู้ไม่ประกอบอาชีพ

ตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของคุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
ในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามอาชีพ: ด้านสิ่งแวดล้อม

อาชีพ	\bar{X}	ไม่ประกอบอาชีพ	รับจ้าง	ค้าขาย	เกษตรกร
		3.94	4.08	4.18	4.00
ไม่ประกอบอาชีพ	3.94	-	-1.138 (.279)	-2.235* (.019)	-.059 (.947)
รับจ้าง	4.08	-	-	-.096 (.545)	.078 (.867)
ค้าขาย	4.18	-	-	-	.175 (.335)
เกษตรกร	4.00	-	-	-	-

*มีนัยความสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 เมื่อทดสอบความแตกต่าง คุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามอาชีพ: ด้านสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยความสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ที่มีอาชีพค้าขาย มีคุณภาพชีวิตดีกว่า ผู้ไม่ประกอบอาชีพ

6. รายได้ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : รายได้ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง ANOVA จะยอมรับสมมติฐาน (H_1) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มไม่เท่ากันจะทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการทดสอบแบบ Scheffe's เพื่อหาว่าคู่เฉลี่ยใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

ตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวน คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามรายได้

คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสุขภาพร่างกาย					
ระหว่างกลุ่ม	2.767	3	.922	2.904	.035*
ภายในกลุ่ม	125.761	396	.318	-	-
รวม	128.528	399	-	-	-
ด้านสุขภาพจิตใจ					
ระหว่างกลุ่ม	2.330	3	.777	2.461	.062
ภายในกลุ่ม	124.989	396	.316	-	-
รวม	127.319	399	-	-	-
ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล					
ระหว่างกลุ่ม	1.600	3	.533	1.371	.251
ภายในกลุ่ม	154.086	396	.389	-	-
รวม	155.686	399	-	-	-
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม					
ระหว่างกลุ่ม	.549	3	.183	.585	.625

(ต่อ)

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยิน หรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี	SS	df	MS	F	Sig.
ภายในกลุ่ม	123.869	396	.313	-	-
รวม	124.417	399	-	-	-
ด้านสิ่งแวดล้อม					
ระหว่างกลุ่ม	4.073	3	1.358	4.806	.003*
ภายในกลุ่ม	111.864	396	.282	-	-
รวม	115.938	399	-	-	-
ด้านความเชื่อส่วนบุคคล					
ระหว่างกลุ่ม	.582	3	.194	1.096	.351
ภายในกลุ่ม	70.086	396	.177	-	-
รวม	70.668	399	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

จากตารางที่ 4.22 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามรายได้ พบว่า ด้านสุขภาพร่างกาย และด้านสิ่งแวดล้อม มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) หมายความว่า รายได้ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน ในด้านสุขภาพร่างกาย และ ด้านสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างจำแนกตามรายได้ โดยใช้การทดสอบแบบ Scheffe's ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของคุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
ในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามรายได้: ด้านสุขภาพร่างกาย

รายได้	\bar{X}	ไม่มีรายได้	น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001– 20,000 บาท	20,000 บาท ขึ้นไป
		4.05	4.21	4.25	4.20
ไม่มีรายได้	4.05	-	-1.63 (.112)	-2.01 (.131)	-1.54 (.439)
น้อยกว่า 10,000 บาท	4.21	-	-	-0.38 (.976)	.008* (.000)
10,001–20,000 บาท	4.25	-	-	-	.046 (.979)
20,000 บาทขึ้นไป	4.20	-	-	-	-

*มีนัยความสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 เมื่อทดสอบความแตกต่าง คุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามรายได้: ด้านสุขภาพร่างกาย แตกต่างกัน อย่างมีนัยความสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ที่มีรายได้ 20,000 บาท ขึ้นไป มีคุณภาพชีวิตดีกว่า ผู้ไม่มีรายได้

ตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของคุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
ในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามรายได้: ด้านสิ่งแวดล้อม

รายได้	\bar{X}	ไม่มีรายได้	น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001– 20,000 บาท	20,000 บาท ขึ้นไป
		3.95	4.11	4.23	4.04
ไม่มีรายได้	3.95	-	-.162 (.081)	-.283* (.006)	-.086 (.812)
น้อยกว่า 10,000 บาท	4.11	-	-	-.120 (.514)	.076 (.863)
10,001–20,000 บาท	4.23	-	-	-	.196 (.290)
20,000 บาท ขึ้น ไป	4.04	-	-	-	-

*มีนัยความสำคัญที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

จากตารางที่ 4.24 เมื่อทดสอบความแตกต่าง คุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามรายได้: ด้านสิ่งแวดล้อม แยกต่างกัน อย่างมีนัยความสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ที่มีรายได้ 10,001–20,000 บาท มีคุณภาพชีวิตดีกว่า ผู้ไม่มีรายได้

7. ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แยกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แยกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง ANOVA จะยอมรับสมมติฐาน (H_1) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มไม่เท่ากันจะทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการทดสอบแบบ Scheffe's เพื่อหาว่าคู่เฉลี่ยใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

ตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวน คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสุขภาพร่างกาย					
ระหว่างกลุ่ม	.282	4	.071	.217	.929
ภายในกลุ่ม	128.246	395	.325	-	-
รวม	128.528	399	-	-	-
ด้านสุขภาพจิตใจ					
ระหว่างกลุ่ม	1.139	4	.285	.891	.469
ภายในกลุ่ม	126.181	395	.319	-	-
รวม	127.319	399	-	-	-
ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล					
ระหว่างกลุ่ม	1.398	4	.349	.894	.467
ภายในกลุ่ม	154.289	395	.391	-	-
รวม	155.686	399	-	-	-
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม					
ระหว่างกลุ่ม	4.985	4	1.246	4.122	.003*

(ต่อ)

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

คุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยิน หรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี	SS	df	MS	F	Sig.
ภายในกลุ่ม	119.433	395	.302	-	-
รวม	124.417	399	-	-	-
ด้านสิ่งแวดล้อม					
ระหว่างกลุ่ม	.622	4	.155	.532	.712
ภายในกลุ่ม	115.316	395	.292	-	-
รวม	115.938	399	-	-	-
ด้านความเชื่อส่วนบุคคล					
ระหว่างกลุ่ม	.640	4	.160	.903	.462
ภายในกลุ่ม	70.028	395	.177	-	-
รวม	70.668	399	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

จากตารางที่ 4.25 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ด้านสัมพันธภาพทางสังคม มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) หมายความว่า ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน ในด้านสัมพันธภาพทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้การทดสอบแบบ Scheffe's ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของคุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
ในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา: ด้านสัมพันธภาพทางสังคม

ระดับ การศึกษา	\bar{X}	น้อยกว่า ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา/ เทียบเท่า	ปริญญาตรี
		3.70	3.88	3.62	3.77	3.99
น้อยกว่า ประถมศึกษา	3.70	-	-.177 (.426)	.084 (.958)	-.071 (.993)	-.287* (.025)
ประถมศึกษา	3.88	-	-	.261 (.053)	.105 (.950)	-.110 (.962)
มัธยมศึกษา	3.62	-	-	-	-.155 (.859)	-.371 (.200)
อนุปริญญา/ เทียบเท่า	3.77	-	-	-	-	-.216 (.844)
ปริญญาตรี	3.99	-	-	-	-	-

*มีนัยความสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 เมื่อทดสอบความแตกต่าง คุณภาพชีวิตผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา: ด้านสุขภาพร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยความสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี มีคุณภาพชีวิตดีกว่า ผู้มีระดับศึกษาน้อยกว่าประถมศึกษา

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยคุณภาพชีวิตของคนพิการด้านปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยการสนับสนุนทางด้านอารมณ์ ปัจจัยการสนับสนุนทางการประเมิน ปัจจัยการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงินและแรงงาน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำนวน 6 ด้านประกอบด้วย ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านความเชื่อส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อศึกษาปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมกับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี	B	S.E.	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	2.527	.104	24.341	.000*
ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์ (X ₈)	.151	.023	6.470	.000*
ด้านการสนับสนุนทางการประเมิน (X ₉)	.084	.025	3.322	.001*
ด้านการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (X ₁₀)	.055	.024	2.352	.019*
ด้านการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของการเงิน และแรงงาน (X ₁₁)	.070	.016	4.354	.000*

R square=0.351 F=53.325 Sig=0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม กับ คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ทุกด้าน แสดงว่า ยอมรับสมมติฐาน (H₁) และ ปฏิเสธสมมติฐาน (H₀) หมายความว่า ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ได้ร้อยละ 35.10 (R square=0.351) และสามารถเขียนสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y = 2.527 + .151(X_8) + .084(X_9) + .055(X_{10}) + .070(X_{11})$$

- โดยที่ X_8 คือ ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์
 X_9 คือ ด้านการสนับสนุนทางการประเมิน
 X_{10} คือ ด้านการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร
 X_{11} คือ การสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงิน และแรงงาน
 Y คือ คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

ตารางที่ 4.28 ค่าความถี่ ร้อยละ จำแนกตามข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

ข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
การจัดตั้งกองทุนสำหรับคนพิการ	27	6.75
การฝึกอบรมวิชาชีพ	41	10.25
การพัฒนาที่อยู่อาศัย	41	10.25
การยอมรับทางสังคม	34	8.50
การสนับสนุนส่งเสริมด้านการทำงาน	56	14.00
รวม	199	49.8

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นกลุ่มกลุ่มผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรีจำนวน 400 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะจำนวน 199 คิดเป็นร้อยละ 49.8 ซึ่งมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการสนับสนุนส่งเสริมด้านการทำงาน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 รองลงมาการฝึกอบรมวิชาชีพ และการพัฒนาที่อยู่อาศัย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25 และการยอมรับทางสังคม จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม และระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ซึ่งมีการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 สรุป

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 74.25 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.75 มีสถานภาพโสด จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีระยะเวลาพิการพิการโดยกำเนิด จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 และ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00

5.1.2 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ผลการวิจัย โดยรวม มีการปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 รองลงมาด้านการสนับสนุนทางการประเมิน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ด้านการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และด้านการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงิน และแรงงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ซึ่งสามารถสรุปผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

5.1.2.1 ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ได้รับการช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้างโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 รองลงมามีบุคคลที่ทนไว้วางใจได้ ในการพูดคุยให้คำปรึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และบุคคลรอบข้างพูดคุยให้กำลังใจ ทำให้ท่านมีกำลังใจในการใช้ชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29

5.1.2.2 ด้านการสนับสนุนทางการประเมิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า รู้สึกว่าได้รับการยกของจากบุคคลรอบข้าง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 รองลงมาบุคคลรอบข้างทำให้ท่านรู้สึกมีความภาคภูมิใจในตนเอง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และได้รับคำชมเชยจากบุคคลรอบข้างเมื่อพัฒนาความสามารถ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06

5.1.2.3 ด้านการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีคนคอยให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำเมื่อต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 รองลงมาหากประสบปัญหาสามารถค้นหาขอความช่วยเหลือจากหนังสือพิมพ์ ข่าวหรือแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และได้รับการเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรมสำคัญของชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98

5.1.2.4 ด้านการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงิน และแรงงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ให้การช่วยเหลือในการจัดหาอุปกรณ์ในการฝึกพัฒนาอาชีพเมื่อต้องการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 รองลงมาได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนด้านการประกอบ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และได้รับการช่วยเหลือค้นสวัสดิการทางการแพทย์และการรักษาพยาบาลที่خذให้ตามความจำเป็น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83

5.1.3 ระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี พบว่า คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสุขภาพร่างกาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 รองลงมาด้านสุขภาพจิตใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ด้านความเชื่อส่วนบุคคล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99

ระดับความเป็นอิสระของบุคคล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และด้านสัมพันธภาพทางสังคม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ซึ่งสามารถสรุปผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

5.1.3.1 ด้านสุขภาพร่างกาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ได้รับการบริการด้านสาธารณสุขประจำพื้นที่ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 รองลงมาได้รับการจัดบริการรถรับส่งผู้ป่วยกรณีฉุกเฉิน ในกรณีที่เจ็บป่วย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และได้รับการให้บริการตรวจสุขภาพประจำปีสำหรับคนพิการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18

5.1.3.2 ด้านสุขภาพจิตใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีบุคคลที่ท่านไว้วางใจได้ ในการพูดคุยให้คำปรึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 รองลงมาได้รับการสนับสนุนกายอุปกรณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และมีการสนับสนุนการสนับสนุนกิจกรรมวันคนพิการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21

5.1.3.3 ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีจุดมุ่งหมายในชีวิต และทราบดีว่าชีวิตของตนเองนั้น มีความหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 รองลงมาสามารถดำรงชีวิตอย่างอิสระ มีความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิตในการเดินทางไปไหนมาไหนด้วยตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และสามารถดำเนินชีวิตประจำวันด้วยตนเองได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86

5.1.3.4 ด้านสัมพันธภาพทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีความต่อเนื่องในการจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านคนพิการ และได้รับการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยแก่คนพิการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณสุขอื่น ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 รองลงมาได้รับการจัดเครื่องอุปโภคบริโภค บริการถึงบ้าน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และการสนับสนุนอาสาสมัครบริการดูแลคนพิการที่บ้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75

5.1.3.5 ด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีการจัดบริการซ่อมแซมบ้านพักคนพิการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 รองลงมา มีการจัดบริการที่พักสำหรับคนพิการในรูปแบบสถานสงเคราะห์ อยู่ในระดับมากที่สุด

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และมีการจัดกิจกรรมพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่คนพิการโดยชุมชนมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19

5.1.3.6 ด้านความเชื่อส่วนบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า เชื่อว่าค่านิยม ศีลธรรมและจริยธรรม ให้เกิดความสมดุลในชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 รองลงมา รู้สึกพึงพอใจในชีวิต เช่น มีความสุข ความสงบ มีความหวัง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และทำบุญใส่บาตรในตอนเช้าอยู่เป็นประจำ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20

5.1.4 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ตามความคิดเห็นของผู้พิการในจังหวัดสระบุรี ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระยะเวลาพิการ อาชีพ รายได้และระดับการศึกษาแตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่าเพศ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน อายุ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน สถานภาพ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน ระยะเวลาพิการ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน อาชีพ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกันในด้าน สุขภาพร่างกาย ด้านสุขภาพจิตใจ และด้านสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รายได้ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกันในด้านสุขภาพร่างกาย และ ด้านสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกันในด้านสัมพันธภาพทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.5 ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม กับ คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ทุกด้าน แสดงว่า ยอมรับสมมติฐาน (H_1) และ ปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) หมายความว่า ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ได้ร้อยละ 35.10 ($R^2=0.351$) และสามารถเขียนสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y = 2.527 + .151(X_1) + .084(X_2) + .055(X_3) + .070(X_4)$$

5.1.6 ข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำนวน 400 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 199 คิดเป็นร้อยละ 49.80 ซึ่งมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการสนับสนุนส่งเสริมด้านการงาน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 รองลงมาการฝึกอบรมวิชาชีพ และการพัฒนาที่อยู่อาศัย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25 และการยอมรับทางสังคม จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกันได้ มีความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกันได้ ผลการวิจัย พบว่า อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เป็นเพราะ การที่ผู้พิการสามารถประกอบอาชีพ มีรายได้ที่สามารถเลี้ยงดูตนเองได้ และระดับการศึกษา หรือการสนับสนุนพัฒนาทักษะทางอาชีพที่ดี จะทำให้ผู้พิการรู้สึกว่าจะสามารถสถานะในการพึ่งพาผู้อื่น สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างบุคคลทั่วไป ได้รับการยอมรับหรือการยกย่องของจากบุคคลรอบข้างและสังคม ทำให้ผู้พิการมีความภาคภูมิใจในตนเองทุกครั้งที่ได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิกทังยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ คำนนท์ (2560) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตของผู้พิการในอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของผู้พิการ ได้แก่ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา เนื่องจากการที่ผู้พิการได้รับการช่วยเหลือในด้านอาชีพเพื่อพัฒนาความสามารถให้คนในสังคมรู้สึกสนับสนุนและภูมิใจในความสามารถของคนพิการ อิกทังยังสอดคล้องกับงานวิจัย

ของ เพ็ญประภา ไสวดี (2558) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการดูแลตนเองของคนพิการทางการเคลื่อนไหว อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พบว่า เพศ รายได้ และระยะเวลาพิการจาก มีข้อเสนอแนะว่า พยาบาลและบุคลากรทางสาธารณสุขควรนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนากิจกรรม หรือโปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการทางการเคลื่อนไหวโดยเฉพาะการยกระดับภาวะสุขภาพ และการสนับสนุนทางสังคมในกลุ่มผู้พิการทางการเคลื่อนไหวที่มีอายุมาก

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยคุณภาพชีวิตของคนพิการด้านปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยการสนับสนุนทางด้านอารมณ์ ปัจจัยการสนับสนุนทางการประเมิน ปัจจัยการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงินและแรงงาน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี จำนวน 6 ด้านประกอบด้วย ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม: ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านความเชื่อส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะ การได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนต่าง ๆ จากหน่วยงานรัฐหรือบุคคลรอบข้าง เช่น การจัดหาอุปกรณ์ฝึกพัฒนาอาชีพ สวัสดิการทางการแพทย์ และการรักษาพยาบาลที่จำเป็นอยู่เสมอ รวมถึงการได้รับคำปรึกษาและคำแนะนำ โดยเฉพาะเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนถึงการให้กำลังใจซึ่งส่งผลทำให้ผู้พิการมีกำลังใจในการใช้ชีวิตในสังคมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวภา จรตล (2556) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการ พบว่า หน่วยงานของรัฐได้มีบริการด้านการจ้างงานแก่คนพิการด้านการให้คำปรึกษาเพื่อให้ผู้พิการรู้สึกว่าคุณเองไม่ได้โดดเดี่ยวในสังคม ทำให้ผู้พิการมีกำลังใจมากขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิวัดย์ ธรรมแสง (2561) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินภายหลังผ่าตัดใส่ประสาทหูเทียมตามทัศนะและประสบการณ์ของผู้ปกครอง พบว่า ผู้พิการส่วนใหญ่ได้รับความช่วยเหลือการบำบัดฟื้นฟูร่างกายผู้พิการอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ซึ่งคุณภาพชีวิตภายหลังผ่าตัดประสาทหูเทียมตามทัศนะและประสบการณ์ของผู้ปกครอง ใช้สิทธิตามคุณภาพชีวิตคนพิการ การใช้สิทธิตามสวัสดิการสังคมนั้น ๆ ตามแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ด้านการแพทย์การศึกษา อาชีพ และสังคม

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

5.3.1.1 จากการศึกษา พบว่า คุณภาพชีวิตของคนพิการจะมีผลทำให้ความต้องการได้รับสวัสดิการในการช่วยเหลือเพิ่มขึ้น จึงทำให้ผู้พิการที่มีความผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายต้องการได้รับการดูแลและสนับสนุน ในการช่วยเหลือสูงกว่าผู้พิการมีด้านระดับการศึกษาสูงสุด ดังนั้นควรได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิด และควรได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก บริการในการให้ความช่วยเหลือทางการศึกษา เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

5.3.1.2 ด้านการศึกษารัฐบาลควรมีนโยบายในเรื่องการจัดการคุณภาพชีวิตของผู้พิการ ในด้านการศึกษา ให้ครอบคลุมและทั่วถึงคนพิการแต่ละประเภท โดยเฉพาะกลุ่มคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ควรได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล เพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม

5.3.2 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งต่อไป

5.3.2.1 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรจัดการศึกษาความต้องการคุณภาพชีวิตของผู้พิการ ในตัวแปรอื่นที่อาจมี ผลกระทบต่อความต้องการได้รับสวัสดิการเบี้ยความพิการของคนพิการ เช่น ความสัมพันธ์ของครอบครัว สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ของสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น

5.3.2.2 ควรทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กฎกระทรวงฉบับที่ 2 พ.ศ. (2537). *เอกสารประกอบการพิจารณา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2559). *สิทธิ/สวัสดิการ/บริการ*. สืบค้นจาก <http://dep.go.th/th/rights-welfares-services>.
- คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2563). *แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติฉบับที่ 4*. สืบค้นจาก <http://dep.go.th/th/lawacademic/nepc>.
- ชุตินา มาลัย รุ่งทิพย์ ไชโยียงยงค์ เพ็ญนภา แดงด้อมยุทธ และศรีสกุล เฉียบแหลม. (2554). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาวะซึมเศร้าของผู้สูงอายุในชุมชนจังหวัดราชบุรี. *Songklanagarind Journal of Nursing*, 39(3), 67-76.
- ณัฐ ศิริภัทรโสภณ. (2562). การเข้าถึงบริการสุขภาพของผู้พิการ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง. *วารสารสมาคมนักวิจัย*, 24(1), 151-162.
- ณฤทัย เกตุหอม. (2555). *ความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตอำเภอปอทอง จังหวัดชลบุรี*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- ธานีรัตน์ ผ่องแผ้ว. (2558). *คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช: ปัจจัยที่มีผลและแนวทางการพัฒนา*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ธีราพร ดาวเจริญ. (2559). *การเข้าถึงสวัสดิการสังคมสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิ่นณัฏพัฒน์ จันทรสว่าง. (2556). *เด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. สืบค้นจาก <http://taamkru.com/th>.
- แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560-2564. (2560). *การเข้าถึงสิทธิของผู้พิการ*. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ.

- พิกุล นันทชัยพันธ์. (2539). *รูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ เอ็ดส์*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เพ็ญประภา ไสวดี. (2558). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการดูแลตนเองของคนพิการทางการเคลื่อนไหว อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มลิวลีย์ ธรรมแสง. (2561). *คุณภาพชีวิตของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินภายหลังผ่าตัดใส่ประสาทหูเทียมตามทัศนคติและประสบการณ์ของผู้ปกครอง*. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 12(2), 35-48.
- รุ่งชฎาพร ไชยา. (2558). *การสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรมสุขภาพของผู้พิการในเขตเทศบาลเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- รังสิมา วิวัฒน์วงศ์วนา. (2545). *คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินที่ประกอบอาชีพอิสระ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรรณดี ปัญญวรรณศิริ. (2551). *การศึกษาแนวคิด สภาพการดำเนินชีวิตและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรารณณ์ คำนนท์. (2560). *คุณภาพชีวิตของผู้พิการในอำเภอสทิงพระ จังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของผู้พิการ*. *วารสารสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 ขอนแก่น*, 24(3), 42-53.
- สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ. (2557). *การดูแลผู้ป่วยและคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย*. นนทบุรี: สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ.
- สายทิพย์ ปิ่นเจริญ. (2558). *ปัญหาอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายกับพนักงานสอบสวน: กรณีศึกษาสถานีตำรวจในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2560). *กฎหมาย/วิชาการ*. สืบค้นจาก <http://dep.go.th/th/law-academic>.
- สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ. (2563). *สปสช.เขต 4 สระบุรีหนุนองค์กรคนพิการสร้างอาสาฟื้นฟูสมรรถภาพในชุมชน*. สืบค้นจาก <https://www.nhso.go.th/FrontEnd/Index.aspx>.

- สุชาติ โสสมประยูร. (2546). *สุขศึกษาและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: เอมีเทรดดิ้ง.
- สุพิน นายอง. (2553). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตที่มีความพิการทางการได้ยินในสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภา จรดล. (2556). การจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการ. *วารสารวิทยบริการ*, 24(3), 18-32.
- Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rd Ed). New York: Harper and Row Publications.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ในจังหวัดสระบุรี

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลทางการวิจัยและการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในด้านของการวิเคราะห์ ดังนั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูล ดังกล่าวมาวิเคราะห์ในเชิงสถิติต่อไป และผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม

ส่วนที่ 3 คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความจริงของท่าน

1. เพศ

- () 1. ชาย () 2. หญิง

2. อายุ

- () 1. ต่ำกว่า 21 ปี () 2. 21 - 30 ปี
() 3. 31 - 40 ปี () 4. 41 - 50 ปี
() 5. 51 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

- () 1. โสด () 2. สมรส
() 3. แยกกันอยู่/หย่าร้าง/หม้าย

4. ระยะเวลาพิการ

- () 1. พิการโดยกำเนิด () 2. 1 - 2 ปี
 () 3. 3 -4 ปี () 4. 4 ปี ขึ้นไป

5. อาชีพ

- () 1. ไม่ประกอบอาชีพ () 2. รับจ้าง
 () 3. ค้าขาย () 4. เกษตรกร
 () 5. อื่น ๆ

6. รายได้

- () 1. ไม่มีรายได้ () 2. น้อยกว่า 10,000 บาท
 () 3. 10,001 - 20,000 บาท () 4. 20,001 บาท ขึ้นไป

7. ระดับการศึกษา

- () 1. น้อยกว่าประถมศึกษา () 2. ประถมศึกษา
 () 3. มัธยมศึกษา () 4. อนุปริญญา/เทียบเท่า
 () 5. ปริญญาตรี () 6. อื่น ๆ.....

ส่วนที่ 2 ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม

คำชี้แจง โปรดกรอกเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความจริงของท่าน

ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การสนับสนุนทางด้านอารมณ์					
1. ท่านรู้สึกว่าคุณมีบุคคลรอบข้างคอยรับฟังปัญหาต่าง ๆ ของท่าน					
2. ท่านมีความสุขที่ได้พูดคุยกับบุคคลรอบข้าง					
3. ท่านได้รับการช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้างโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน					
4. ท่านมีบุคคลที่ทนไ้วางใจได้ ในการพูดคุยให้คำปรึกษา					
5. บุคคลรอบข้างพูดคุยให้กำลังใจท่าน ทำให้ท่านมีกำลังใจในการสู้ชีวิต					
การสนับสนุนทางการประเมิน					
6. ท่านรู้สึกว่าคุณได้รับการยกย่องจากบุคคลรอบข้าง					
7. ท่านได้รับคำชมเชยจากบุคคลรอบข้าง เมื่อท่านพัฒนาความสามารถ					
8. ท่านรู้สึกว่าคุณถูกรับทักว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม					
9. บุคคลรอบข้างทำให้ท่านรู้สึกมีความภาคภูมิใจในตนเอง					
10. ท่านรู้สึกว่าคุณเป็นที่ต้องการของคนในสังคม					
การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร					
11. มีคนคอยให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำเมื่อท่านต้องการ					

ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านการแพทย์และการบำบัดรักษาจากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์					
13. ท่านได้รับการเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรมสำคัญของชุมชน					
14. ท่านได้รับการข้อมูลเหตุการณ์สำคัญหรือข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากเพื่อน					
15. หากท่านประสบปัญหาท่านสามารถค้นหาความช่วยเหลือจากหนังสือพิมพ์ ข่าว หรือแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้					
การสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงิน และแรงงาน					
16. ท่านได้รับการช่วยเหลือในการจัดหาเครื่องช่วยความพิการ เช่น เครื่องช่วยฟัง หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการสื่อสารเป็นต้น เมื่อท่านต้องการ					
17. มีผู้ให้การช่วยเหลือในการจัดหาอุปกรณ์ในการฝึกพัฒนาอาชีพเมื่อท่านต้องการ					
18. ท่านได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนด้านการประกอบอาชีพเมื่อท่านต้องการ					
19. ท่านได้รับการช่วยเหลือค้นคว้าสถิติทางการแพทย์และการรักษาพยาบาลที่จัดให้ตามความจำเป็น					
20. มีคนช่วยเหลือท่านในคนงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน					

ส่วนที่ 3 คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

คำชี้แจง โปรดกรอกเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความจริงของท่าน

คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมายในจังหวัดสระบุรี	ระดับปฏิบัติการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสุขภาพร่างกาย					
1. ท่านได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพการแพทย์					
2. หากท่านเจ็บป่วยทั่วไป ท่านสามารถเข้ารับการฟื้นฟู ทางการแพทย์ได้ทันที					
3. ท่านได้รับการบริการด้านสาธารณสุขประจำพื้นที่					
4. ท่านได้รับการให้บริการตรวจสุขภาพประจำปีสำหรับ คนพิการ					
5. ท่านได้รับการจัดบริการรถรับส่งผู้ป่วยกรณีฉุกเฉิน ในกรณีที่ท่านเจ็บป่วย					
ด้านสุขภาพจิตใจ					
6. ท่านได้รับการให้คำปรึกษาด้านสภาพจิตใจ แก่คน พิการ					
7. ท่านได้รับการสนับสนุนกายอุปกรณ์					
8. มีการสนับสนุนการสนับสนุนกิจกรรมวันคนพิการ					
9. ท่านได้การให้คำปรึกษาและแนวทางแก้ปัญหาการ ดำเนินชีวิต					
10. ท่านมีบุคคลที่ท่านไว้วางใจได้ ในการพูดคุยให้ คำปรึกษา					
ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล					
11. ท่านสามารถดำเนินชีวิตประจำวันด้วยตนเองได้					
12. ท่านสามารถเดินทางไปทำงานได้ด้วยตนเอง					

คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมายในจังหวัดสระบุรี	ระดับปฏิบัติการ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
13. ท่านดำเนินชีวิตประจำวันโดยไม่ต้องใช้ยาตามที่ แพทย์สั่ง					
14. ท่านสามารถดำรงชีวิตอย่างอิสระ มีความปลอดภัย และมั่นคงในชีวิตในการเดินทางไปไหนมาไหน ด้วยตนเอง					
15. ท่านมีจุดมุ่งหมายในชีวิต และทราบดีว่าชีวิตของ ตนเองนั้นมีความหมาย					
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม					
16. ท่านได้รับการจัดเบาะคนพิการ					
17. ท่านได้รับการจัดเครื่องอุปโภคบริโภค บริการถึงบ้าน					
18. มีความต่อเนื่องในการจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านคนพิการ					
19. การสนับสนุนอาสาสมัครบริการดูแลคนพิการที่บ้าน					
20. ท่านได้รับการอำนวยความสะดวก และความ ปลอดภัยแก่คนพิการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่น ๆ					
ด้านสิ่งแวดล้อม					
21. มีการจัดบริการที่พักสำหรับคนพิการในรูปแบบ สถานสงเคราะห์					
22. มีการจัดบริการบ้านพักกรณีฉุกเฉินสำหรับคนพิการ					
23. มีการจัดบริการซ่อมแซมบ้านพักคนพิการ					
24. มีการจัดกิจกรรมพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่คนพิการโดย ชุมชนมีส่วนร่วม					
25. มีการจัดบริการครอบครัวอุปการะสำหรับคนพิการ ที่อยู่คนเดียวไร้ที่พึ่ง					

ภาคผนวก ข

ค่าความเชื่อมั่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Reliability

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	40	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	40	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.819	50

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKAM UNIVERSITY

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
a1	4.0250	.69752	40
a2	3.9750	1.04973	40
a3	4.3000	.82275	40
a4	4.2000	.91147	40
a5	4.3500	.80224	40
b1	4.3750	.77418	40
b2	4.0250	.65974	40
b3	3.8250	.81296	40
b4	4.2250	.57679	40

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
b5	3.9500	.74936	40
c1	4.2750	.67889	40
c2	3.9750	.83166	40
c3	4.1000	.81019	40
c4	3.9250	.85896	40
c5	4.2750	.71567	40
d1	3.5750	.81296	40
d2	3.9500	.78283	40
d3	3.8750	.79057	40
d4	3.7500	.89872	40
d5	3.7750	.97369	40
e1	3.8500	.80224	40
e2	3.9500	1.03651	40
e3	4.6000	.59052	40
e4	4.3000	.72324	40
e5	4.3250	.65584	40
f1	3.3250	.85896	40
f2	4.1750	.87376	40
f3	4.0000	.81650	40
f4	3.8500	.76962	40
f5	4.3000	.75786	40
g1	4.1750	.84391	40
g2	3.8750	.96576	40
g3	3.8750	1.13652	40

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
g4	4.0000	.90582	40
g5	3.9000	1.23621	40
h1	3.1250	1.04237	40
h2	4.1250	.85297	40
h3	4.0000	.90582	40
h4	3.7000	1.13680	40
h5	4.3750	.77418	40
i1	4.3750	.70484	40
i2	3.5000	.93370	40
i3	4.3500	.80224	40
i4	4.1250	.88252	40
i5	4.0250	.76753	40
j1	4.1000	1.03280	40
j2	3.5250	1.28078	40
j3	4.1250	.85297	40
j4	4.2500	.74248	40
j5	3.6250	.77418	40

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	196.5250	181.384	.326	.814
a2	196.5750	177.635	.331	.814
a3	196.2500	171.885	.716	.804
a4	196.3500	179.310	.322	.814
a5	196.2000	174.215	.620	.807
b1	196.1750	180.353	.339	.814
b2	196.5250	180.666	.389	.813
b3	196.7250	181.999	.243	.816
b4	196.3250	181.097	.423	.813
b5	196.6000	175.579	.597	.808
c1	196.2750	180.871	.365	.814
c2	196.5750	180.148	.321	.814
c3	196.4500	178.408	.413	.812
c4	196.6250	180.702	.284	.815
c5	196.2750	177.435	.527	.810
d1	196.9750	179.461	.362	.813
d2	196.6000	175.836	.556	.809
d3	196.6750	177.353	.476	.810
d4	196.8000	178.626	.356	.813
d5	196.7750	186.999	.002	.823
e1	196.7000	182.010	.247	.816
e2	196.6000	181.272	.202	.818
e3	195.9500	177.895	.619	.810

Item-Total Statistics

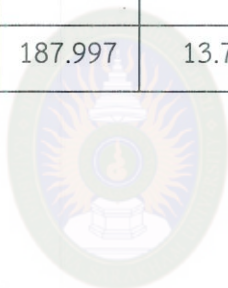
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
e4	196.2500	175.628	.618	.808
e5	196.2250	177.307	.587	.809
f1	197.2250	184.230	.130	.819
f2	196.3750	184.446	.117	.819
f3	196.5500	185.895	.064	.820
f4	196.7000	184.677	.130	.819
f5	196.2500	177.474	.493	.810
g1	196.3750	177.984	.413	.812
g2	196.6750	178.071	.349	.813
g3	196.6750	170.533	.545	.806
g4	196.5500	181.382	.238	.816
g5	196.6500	181.003	.164	.820
h1	197.4250	185.020	.067	.822
h2	196.4250	175.584	.517	.809
h3	196.5500	181.844	.218	.817
h4	196.8500	179.669	.231	.817
h5	196.1750	183.892	.167	.818
i1	196.1750	184.866	.137	.818
i2	197.0500	182.767	.173	.818
i3	196.2000	187.856	-.023	.822
i4	196.4250	189.379	-.089	.825
i5	196.5250	189.692	-.108	.824
j1	196.4500	183.946	.107	.820

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
j2	197.0250	184.487	.054	.824
j3	196.4250	186.456	.035	.821
j4	196.3000	192.267	-.234	.826
j5	196.9250	193.558	-.286	.828

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
200.5500	187.997	13.71122	50

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

หนังสือตรวจค่า IOC

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ๔๕๐๐๐

(วัน เดือน ปี)

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ดร.สถิตคุณ บุญเรือน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

๒. คำโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายอมร พงษ์สว่าง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจัดการภาครัฐและภาคเอกชน กำลังดำเนินทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพรร์ สุนทร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ สุทธิชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจสอบเครื่องมือในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สถิตคุณ บุญเรือน)

ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมายและคดี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

โทรสาร ๐-๔๓๓๒-๒๑๑๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๐๐๐

(วัน เดือน ปี)

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นางสาวกุสุมา สุ่มมาตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

๒. คำโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายอมร พงษ์สว่าง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจัดการภาครัฐและภาคเอกชน กำลังดำเนินทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพรร์ สุนทร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ สุทธิศัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจสอบเครื่องมือในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวกุสุมา สุ่มมาตร)

อาจารย์ประจำสาขาภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๐๐๐

(วัน เดือน ปี)

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไวย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

๒. คำโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายอมร พงษ์สว่าง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจัดการภาครัฐและภาคเอกชน กำลังดำเนินทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพรร์ สุนทร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ สุทธิชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจสอบเครื่องมือในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไวย์)

ครูชำนาญการพิเศษ

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๗

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ รศรป. ว ๐๓๘/๒๕๖๔

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.สถิตคุณ บุญเรือน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายอมร พงษ์สว่าง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๘๒๖๒๐๘๐๑๐๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี” นั้น

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านภาษา
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์เสาวลักษณ์ โภคสถิตติอัมพร)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕, โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ รศรป. ว ๐๓๘/๒๕๖๔

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวกุสุมา สุ่มมาตร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายอมร พงษ์สว่าง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๘๒๖๒๐๘๐๑๐๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี” นั้น

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านกราวด์และประเมินผล
 ตรวจสอบด้านภาษา
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์เสาวลักษณ์ โกสติกิตติอัมพร)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕, โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ รศรป. ว ๐๓๘/๒๕๖๔

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไว

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายอมร พงษ์สว่าง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๒๓๘๒๖๒๐๘๐๑๐๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี” นั้น

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านภาษา
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์เสาวลักษณ์ โกสลิทธิอัมพร)

คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕, โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ รศรป.ว ๐๓๙/๒๕๖๔

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

เรียน

ด้วย นายอมร พงษ์สว่าง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๘๒๖๒๐๘๐๑๐๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี” นั้น

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(รองศาสตราจารย์เสาวลักษณ์ โกศลกิตติ์อมพร)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ภาคผนวก จ

ตรวจคำ IOC

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ผลตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแบบสอบถาม

ความหมายของคะแนน IOC

+1 หมายถึง ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/นิยามนั้น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/นิยาม

-1 หมายถึง ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์/นิยามนั้น

โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congnuence) โดยกำหนดให้
มีค่า IOC ตั้งแต่ .67-1.00

รายการประเมิน		ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	สรุป
		1	2	3			
ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม							
1.	เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	อายุ () 1. ต่ำกว่า 21 ปี () 2. 21 - 30 ปี () 3. 31 - 40 ปี () 4. 41 - 50 ปี () 5. 51 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.	สถานภาพ () 1. โสด () 2. สมรส () 3. แยกกันอยู่/หย่าร้าง/หม้าย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน		ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	สรุป
		1	2	3			
4.	ระยะเวลาพิจารณา () 1. พิจารณาโดยกำเนิด () 2. 1 - 2 ปี () 3. 3 - 4 ปี () 4. 4 ปี ขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	อาชีพ () 1. ไม่ประกอบอาชีพ () 2. รับจ้าง () 3. ค้าขาย () 4. เกษตรกร () 5. อื่น ๆ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6.	รายได้ 1. ไม่มีรายได้ 2. น้อยกว่า 10,000 บาท 3. 10,001 - 20,000 บาท 4. 20,001 บาท ขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7.	ระดับการศึกษา 1. น้อยกว่าประถมศึกษา 2. ประถมศึกษา 3. มัธยมศึกษา 4. อนุปริญญา/เทียบเท่า 5. ปริญญาตรี 6. อื่น ๆ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน		ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	สรุป
		1	2	3			
ส่วนที่ 2 ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม							
การสนับสนุนทางด้านอารมณ์							
1.	ท่านรู้สึกว่าคุณมีบุคคลรอบข้างคอยรับฟังปัญหาต่าง ๆ ของท่าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	ท่านมีความสุขที่ได้พูดคุยกับบุคคลรอบข้าง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.	ท่านได้รับการช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้างโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.	ท่านมีบุคคลที่ทันท่วงใจได้ ในการพูดคุยให้คำปรึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	บุคคลรอบข้างพูดคุยให้กำลังใจท่าน ทำให้ท่านมีกำลังใจในการใช้ชีวิต	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การสนับสนุนทางการประเมิน							
6.	ท่านรู้สึกว่าจะได้รับการยกย่องจากบุคคลรอบข้าง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7.	ท่านได้รับคำชมเชยจากบุคคลรอบข้าง เมื่อท่านพัฒนาความสามารถ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8.	ท่านรู้สึกว่าคุณคนรอบข้างยอมรับท่านว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9.	บุคคลรอบข้างทำให้ท่านรู้สึกมีความภาคภูมิใจในตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10.	ท่านรู้สึกว่าคุณเป็นที่ต้องการของคนในสังคม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร							
11.	มีคนคอยให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำเมื่อท่านต้องการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	สรุป
		1	2	3			
12.	ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านการแพทย์และการบำบัดรักษาจากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13.	ท่านได้รับการเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรมสำคัญของชุมชน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14.	ท่านได้รับการข้อมูลเหตุการณ์สำคัญหรือข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากเพื่อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15.	หากท่านประสบปัญหาท่านสามารถค้นหาขอความช่วยเหลือจากหนังสือพิมพ์ ข่าว หรือแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การสนับสนุนทางด้านเครื่องมือสิ่งของ การเงิน และแรงงาน							
16.	ท่านได้รับการช่วยเหลือในการจัดหาเครื่องช่วยความพิการ เช่น เครื่องช่วยฟัง หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการสื่อสารเป็นต้น เมื่อท่านต้องการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17.	มีผู้ให้การช่วยเหลือในการจัดหาอุปกรณ์ในการฝึกพัฒนาอาชีพเมื่อท่านต้องการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18.	ท่านได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนด้านการประกอบอาชีพเมื่อท่านต้องการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19.	ท่านได้รับการช่วยเหลือค้นสวัสดิการทางการแพทย์และการรักษาพยาบาลที่จัดให้ตามความจำเป็น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20.	มีคนช่วยเหลือท่านในคนงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3			

ส่วนที่ 3 คุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี

ด้านสุขภาพร่างกาย

1.	ท่านได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพการแพทย์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	หากท่านเจ็บป่วยทั่วไป ท่านสามารถเข้ารับ การฟื้นฟูทางการแพทย์ได้ทันที	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.	ท่านได้รับการบริการด้านสาธารณสุขประจำ พื้นที่	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.	ท่านได้รับการให้บริการตรวจสุขภาพประจำปี สำหรับคนพิการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	ท่านได้รับการจัดบริการรถรับส่งผู้ป่วยกรณี ฉุกเฉิน ในกรณีที่ท่านเจ็บป่วย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ด้านสุขภาพจิตใจ

6.	ท่านได้รับการให้คำปรึกษาด้านสภาพจิตใจ แก่ คนพิการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7.	ท่านได้รับการสนับสนุนกายอุปกรณ์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8.	มีการสนับสนุนการสนับสนุนกิจกรรมวันคน พิการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9.	ท่านได้รับการให้คำปรึกษาและแนวทางแก้ปัญหา การดำเนินชีวิต	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10.	ท่านมีบุคคลที่ท่านไว้วางใจได้ ในการพูดคุยให้ คำปรึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล

11.	ท่านสามารถดำเนินชีวิตประจำวันด้วยตนเอง ได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
-----	---	----	----	----	---	------	--------

	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	สรุป
		1	2	3			
12.	ท่านสามารถเดินทางไปทำงานได้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13.	ท่านดำเนินชีวิตประจำวันโดยไม่ต้องใช้ยาตามที่แพทย์สั่ง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14.	ท่านสามารถดำรงชีวิตอย่างอิสระ มีความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิตในการเดินทางไปไหนมาไหน ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15.	ท่านมีจุดมุ่งหมายในชีวิต และทราบดีว่าชีวิตของตนเองนั้นมีความหมาย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม							
16.	ท่านได้รับการจัดเตียงคนพิการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17.	ท่านได้รับการจัดเครื่องอุปโภคบริโภค บริการถึงบ้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18.	มีความต่อเนื่องในการจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านคนพิการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19.	การสนับสนุนอาสาสมัครบริการดูแลคนพิการที่บ้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20.	ท่านได้รับการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยแก่คนพิการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่น ๆ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านสิ่งแวดล้อม							
21.	มีการจัดบริการที่พักสำหรับคนพิการในรูปแบบสถานสงเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22.	มีการจัดบริการบ้านพักกรณีฉุกเฉินสำหรับคนพิการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	สรุป
		1	2	3			
23.	มีการจัดบริการซ่อมแซมบ้านพักคนพิการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24.	มีการจัดกิจกรรมพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่คนพิการ โดยชุมชนมีส่วนร่วม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25.	มีการจัดบริการครอบครัวอุปการะสำหรับคน พิการที่ อยู่คนเดียวไร้ที่พึ่ง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านความเชื่อส่วนบุคคล							
26.	ท่านมักจะทำบุญใส่บาตรในตอนเช้าอยู่เป็นประจำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
27.	ท่านมีความเชื่อเรื่องของจิตวิญญาณศาสนา ส่งผลต่อการดำเนินชีวิต	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28.	ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิต เช่น มีความสุข ความ สงบมีความหวัง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
29.	ท่านเชื่อว่าค่านิยม ศีลธรรมและจริยธรรมให้ เกิดความสุขในชีวิต	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
30.	ท่านมีชีวิตที่มีความสุขทั้งกายและจิตใจ ในการ ดำรงชีวิต	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ข้อเสนอแนะ.....	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

อมร พงษ์สว่าง, สิทธิพร สุนทรและวัชรินทร์ สุทธิชัย. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของ
คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี. *Journal of Modern Learning
Development*, 6(6), พฤศจิกายน-ธันวาคม 2564.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายอมร พงษ์สว่าง
วัน เดือน ปีเกิด	วันพฤหัสบดีที่ 8 เดือนมกราคม พ.ศ. 2524
ที่อยู่ปัจจุบัน	12/10 ซอย 13 ถนนสุทธบรรทัด ตำบลปากเพรียว อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี
ตำแหน่งปัจจุบัน	นายกสมาคมคนหูหนวกจังหวัดสระบุรี และทำธุรกิจส่วนตัว
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆ
พ.ศ. 2548	ครุศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ. 2564	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม